

print 2022.04.26. állapot // konyvek/html/v-naplo/v-naplo-printre.htm / vagy pdf // C.20769 - 20923

OSZK/MEK KÖTET ... <http://mek.oszk.hu/19400/19488> ... 2020. november 1.

up to date: deske.hu / 11. verseim

VÁLI DEZSŐ

V. NAPLÓ 1949–

VERSEK ÉS

-- LEHETŐLEG ŐRIZVE AZ EREDETI ÍRÁSMÓD

-- AKTÍV TARTALOMJEGYZÉK A VÉGÉN

1949

1949 kb. // C.00000/1

[RÉSZEG MISKA]

Részeg Miska odakünn
A kocsmából hazagyün
Nekidől az egyik fának
Mások közben elsétálnak

Párja várja
Várva várja
Mintha látná mozogni
Utca végén ordítani

1959

1959 // C.00003

EGY ISMERETLEN LÁNY FÉNYKÉPÉHEZ

[egy amerikai divatmagazin modellje, egy ideig szobám falán]
két sort hagyjunk meg belőle;

Bognár Robi-féle változat a C. Naplóban:

De végül visszalépnél a fájó üveg mögé, kezéd leejtenéd,
S tűnve pislognál kutató vézna szívembe

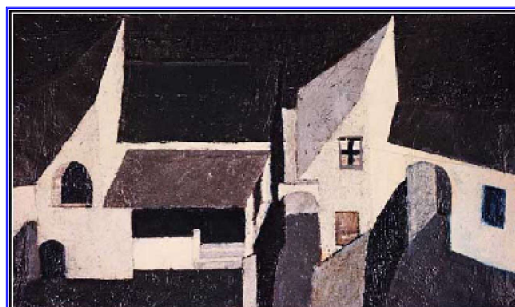
1962

1962.08. // C.00032

[PÉCS]

SZENTENDRE - A/1963/01 olaj, vászon 45X76 cm. 1963 - 1969

kielemeztem az éjjeli kisváros különös-megkapó éjjeli hangulatát. Csontváry Éjszakai kocsizás, hozzáképezve a Tengerparti sétalovaglás merev figuráit + Gelléri A. E. novellái + mozdulatlanság, csend + egy rosszul kivilágított éjszakai vonatbelső álmos képe. Lenyűgöző atmoszférája volt (kicsit talán szürreális).

Gelléri A. E. nagy művész lehet, mert novellái hangulatának eszenciája automatikusan eszembe jutott egy újonnan látott városkép láttán. A tartalmakra nem is emlékszem, nem is kell.

1962.06. // C.00044

[SEMMI KEDVEM]

Semmi kedvem együtt élni egy olyan rossz kedélyű emberrel, mint én. 62.06.
 de azért egy emberrel se cserélnél a 300 millióból! 63.11.
 viszont ez a föntieknek nem mond ellent 64.06.
 hatványozottan igaz. ha ez így folytatódik! 65.10.
 ÍGY! lassan megértem a Lényeket, evvel megszokom magam,
 s így a dolog alkalmankénti elintézése rutinmunka már 67.03.
 meg kell szokni, hát meg lehet szokni 68.11.
 bízom bennem, hát minden rendben van 70.02.
 megszokhatatlan, de - munkaállapot 77.12.
 csendesedem 92.08.
 rend 16.07.
 béke van 18.02.
 bár fejem ugyanúgy véresre vakarom, mint hatvan éve 20.05.

1963

1963.09. // C.00048

[SORSOM]

Sorsom (mert alkatom), hogy egyszerre bízzam és ne bízzam magamban
 - hogy végkimerülésig fanatikusan lelkesedjem a munkáért, mindennek elébe helyezzem,
 és hogy elvágjam a szeretet passzív meleg foteljébe,
 - hogy munkaakarásom az eget verje és pesszimizmusom megkösse a kezemet,
 - hogy sokat akarjak elvégezni, de testem fölmondja a szolgálatot,
 - sorsom az, hogy az egyensúlyi állapot elkerüljön, és ebben az állapotban kelljen produkálni.

1963.12.03. // C.00055

[TUDOD, NEM HITTEM]

Tudod, nem hittem, hogy engem utolérhet a szerelem, azt hittem, gyorsabb vagyok nála.
 Ha hívnál, félbehagynám a detail kihúzást
 akár nem törőd;dnék többé a statikával
 és éppen csak átcsúsznék belőle a vizsgán
 a kedvedért akár lusta is lennék, és mindig rendetlenül hagynám a szobámat
 de kedvedért leszoknék az önhittségről
 és emberszeretetet is tanulnék
 és még sok mindent.

1964

1964.01.26. éjjel // C.00058

MUSZÁJ MINDIG RÁD GONDOLNI

- Most kezdtem a művészettörténetet
 tanulni - már 1/2 11 van és holnap
 reggel kollokválok.
 - Hogy mit csináltam eddig?
 Az egész nap elment avval, hogy nem
 voltál itt. Így másra nem jutott időm.

Most már érted?!
 Most hagyj tanulni.

1964.01. // C.20484

[Zsófi]

Zsófi, komácska, kispajtásom!
velem síelsz, velem villamosozol hazafelé,
velem fázik a kezed,
és te is álmos és boldog vagy!

1964.01. // C.00058

ELÉGIA KICSIBEN

Úgy teszem a dolgom, mint régen, amikor a nagymama biztatott:
ha még ezt a kis tejbegrízt megeszed: jó kisfiú vagy
úgy teszem a dolgom most is buzgón, és mereven; és várom,
hogymegdicsérsz

1964.01. // C.00059

MINDEN ESTE

Érzelmeimet egy giccsfestmény, egy puskagolyó repülés közben
és egy befalazott svábbogár tudná neked elmagyarázni.
Lieber Gott, mennyi fegyelmetlenség egy rakáson, hónapszámra!

1964.01. // C.00059

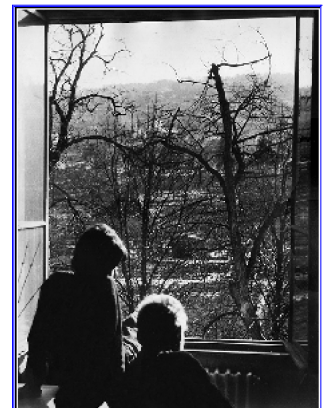
ZSÓFIVAL FŐISKOLAI ABLAKUNKBAN F/1965/01 fotó Lelkes László

[MÉRT JÖSSZ IDE MINDEN ESTE?]

mért jössz ide minden este? (muszáj mindig rád gondolni)
nem tudok a munkaszékre figyelni rajzolás közben
minden pillanatomat megzavarod
minden örömöm eltűnik, és helyébe hiányod lép

pillanatig se hagysz nyugton
mért muszáj nekem mindent hozzád hasonlítani -

itt furulyáztál mellettem -
mondd, te tudsz nyugodtan aludni?

1964.01. // C.00059

[GONDOLATAIMAT]

gondolataimat odarakom az ágyad köré
aludj jól

1964.01. // C.00059/2

[ANNYIRA SZERETEM]

annyira szeretem, hogy már egy kicsit gyűlölöm is -
 - mindig igyekezni közömbösnek maradni
 - és mindig vágni mellette lenni (pedig olyan kicsi)

1964.04. // C.00062

ÉLETEMET IS ÁTRENDÉZNÉM KEDVEDÉRT

néha-néha sikerül gondolatban lemondani rólad. úgy minden egyszerűbb lenne.
 hát nem érted, hogy a szobámat és az életemet is átrendézném kedvedért?!
 rossz utazás nem hozzád menni

1964.09. // C.15555

[BUJÓCSKA]

kis simamosolyú bújócska a hétköznapokkal

1964.10. // C.00070

[ÍGY ÉLÜNK MI]

ha úszni nem tudót vízbe dobnak, gyors kapálódzással egy darabig fölszínen marad.
 így élünk mi, élni nem tudók.

1965

1965.04. // C.00074

[OLYKOR MAGÁVAL SODOR]

Olykor magával sodor egy gyönyörű mélabú -
 amikor nem remény nélkül fáj az élet

1965.04 // C.18598

1965.04.11. FIÚBÓL FÉRFI

szeretném ha teljesen az enyém lennél

1966

1966.01. // C.00080/2

[A NYUGTALANSÁG ELTŰNIK MAJD]

a nyugtalanság messziről visszanezve eltűnik majd,
 és csendesen elfolyik időm.

1966.07.10. // C.00088/A

[ZSÓFI-ÜGYEM]

Zsófi-ügyem évek óta egy helyben. Változott csak annyiban, hogy most már elvben szívesen házasodnék,
 elmúlt a szokásos fiatalkori szabadság-vágyam. Zs. a szeretet egy külső megnyilvánulási formáját csak magát
 fegyelmezve tudja adni. Viszont erre szükségem lenne. És: nem merem eldönteni, hogy erről helyes-e
 lemondanom. Szoktatással talán csökkenne a hiányérzetem. Két év együttjárás után is úgy hiszem, hogy
 nehéz lenne nélküle élni. Nem hiszek hullámzó erősségű gyűlöletnek. Emiatt gondolkodom, hogy
 együttmaradjak-e vele. Rengeteg a közös dolgunk, vagy egyszerűen Ez az érzés a szerelem, az első

szenvedélyen túl.
(fél órával később Zs. elment.)

1966.07. // C.00088/B

[BÚCSÚZÓLEVÉL]

Fickókám! Nem ágálok döntésed ellen. Csodállak bátorságodért, hiszen ez a lehetséges legnagyobb tettek egyike. Tudod, hogy magam is hasonlóan gondolkoztam, csak dönteni nem tudtam. Nemcsak gyávaságból. – Amit tudok: Életem legnagyobb élménye voltál – nagy-nagy szerelmemmel és nagy gyűlölettel együtt. Köszönöm ezt a két évet neked. Nagyon sokat köszönök neked. Életformát, szemléletmódot, meg a napi fogmosást is... Talán bizonyos fokig megnyugtat téged, ha ideírom, hogy mostanában én is nagyon sokat kínlódtam melletted. Így hát nekem is nagy jót tettél – búcsúzom: Deske

1966.09. // C.00093

ESTEFELÉ, AMIKOR

estefelé mikor megül a rohanás
és lassan csönd lesz
ijedten kapaszkodom meg
az asztal szélébe kapaszkodom meg
őhelyette.

már nem is te hiányzol, hanem minden, ami él.
a világ élő felét vesztettem el benned.
meglepődöm, ha néha látlak,
hisz már tündérré rohadtál bennem.
ezt még egyszer megtorlom az emberiségen.
pedig a szeretőm hagyott csak el
kis ócska tudálékos harcias szeretőm -
követte apró okos vénusz-társai útját:
hallgatott a jobbik eszére.

1966.12. // C.00102

[TUDOM, HOGY TÍZ ÉV MÚLVA]

tudom, hogy tíz év múlva vén lesz hozzám képest
tudom, hogy nem vallásos szemléletű
tudom, hogy nem tud meleget adni nekem, hogy mindig nagyon kínlódnék veled
tudom, hogy megmaradt önbizalmamat is elvette volna
tudom, hogy nem voltam számára nagyon fontos
tudom, hogy nem hozzám való, férfibb férfit kíván, én pedig nőbb nőt
tudom, hogy majd' mindig gyűlöltem is
akkor hát mért jövök meg a főiskoláról - ha látom -
mindig sebzetten, megfáradtan?

1966.12.25. // C.00105

SZÁZÖTÖS LAP

A STRINDBERG KÖTETET KÉTSZER KIADATTAM G/1993/05

Seneca megmutatta nekem a világban a nyugalmat
 Strindberg a csendet és az egyedüllét lebegését
 sok ősz emléke és Brueghel képe a természetet
 és annak melankóliáját
 lányok vágyása a gyönyörűség létét
 a rock and roll az őrjöngés örömét
 Bartók fanyar mosollyal a végtelent
 Klee azt mondta, a világ nem más, mint tündéri hangulatok
 látványa képzetemben
 a németalföldiek megmutatták a kis emberek és apró dolgaik harmóniáját
 Louis Armstrong, hogy minden más közömbös, amikor egy trombita szól
 Zorba, a görög és Marina Vlady: - hogyan kell mosolyogni
 az autóstóp, a síelés, és - igen - a festés: végtelen szabadságot
 a sebesség megmutatta az igazi szenvedélyt
 egy csendes lány léte a csendes vágyódás nyugalmit ismertette meg velem
 éjjeli külvárosi séták egy fiúval - a mámort és megatódást
 és gondolataim, ötleteim úgy mutatják, alkalmas lennék
 építőkockának a világ építésében-
 de láttam háborúkat is
 és Steinbeck megmutatta, nagyon jómódú vagyok és ez
 egyáltalán nem természetes
 környezetem: hogy valamennyire mindenki elrontja életét
 magamba felejtkezéseim - a lineáris idő bizonytalanságát
 sokfélélt láttam: és fölmérve: nagyjából ott állok fejlődésben,
 tudásban, ahol kell; -
 mégsem értek semmit.
 nem értem a dolgok jelentését és kapcsolatát
 olykor meghökkentő közelségüket hozzám
 használnak és használom őket
 mi köze a mának a tegnaphoz
 mi közöm van mindehhez
 mi is vagyok én -

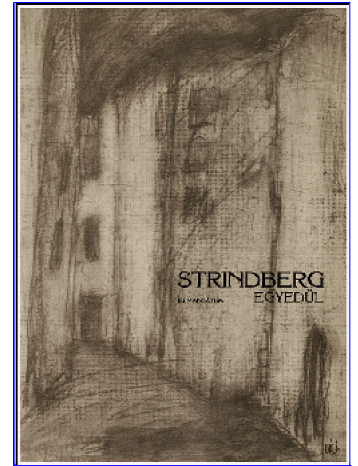
1967

1967.02.25. // C.00110

[UTÓBBI ÉVEIMET NEHEZEN]

utóbbi éveimet nehezen tűrtem, mert nem volt
 átfogó célom, és így nem értettem léteimet.
 Az előttem álló konkrét feladatok szerepét
 pedig nem láttam meg.
 annyi kínlódás után be kell látnom, hogy
 életemnek önmagában nincs, és
 nem is lehet értelme.
 de: én a Parancsoló Isten szolgája vagyok,
 és személyes feladatot kaptam.
 Evvel léteim indoklást nyert,
 így célom: helytállni. (szépen élni)
 a holnapom: Uram gondja.

1967.06. // C.00117

[CSÖNDES JÓ SZÓT]

Csendes, jó szót kapnál tőlem -

(sic!)

1967.10. // C.00128/B

[MOST MÁR RITKÁN FÁJ]

most már ritkán fáj,
 már könnyebb, ha rád gondolok, és más köti le figyelmemet,
 új meg új arcok.
 én is keresgélés-harcban élek, mint minden korombeli,
 igyekezettel és
 meg-megújuló lendülettel.
 de a szívemnek azóta nem sok köze van mindehhez

1968

1968.02. // C. 00152

[MINDENT ÉRTEK]

mindent értek, mindent tudok
 fa vagyok és kő
 tökéletes.

erős vagyok és győztes is,
 úr, parancsolok, nektek is.
 biztos, hogy mindig igazam van.

évekig hallottam beszélni őket:
 szép a világ.
 már elhiszem:
 megy a munka.

1968.04.08. // C.00163

[HÁROMNEGYED TÍZ]

háromnegyed tíz, munkába lépés aktusa,
 igazgatói titkárság, irataimat gépelik.
 átvett lábakkal, elegáns zakóban egy otffelejtt régi újságot
 lapozgatok közben,
 de a betűket nem-igen látom.
 mintha kórházi fölvételen lennék: anyja neve -
 szürke halott szemű emberek -
 körülnézek: barakképület ez is - hát ide szegődtem.
 nem ülsz itt; érzem.
 pedig most félek.
 megsimogathatnál -

1968.05. // C.11721

[ARRA ÉBREDTEM]

arra ébredtem
 hogy mozognak a levelek
 arra ébredtem, hogy ketten vagyunk

hogy sütnek a napok -

1968.06. // C.00176

[NYUGÁGYBAN BÓBISKOLOK]

éjjel-hajnal még vakító, fáradt rajzlap fölött,
a derékszögek embertelen pompája
most én alul, zöld óriás fagyúró, nyugagyban bóbiskolok.
megcsap régi nyarak zümmögése,
indulunk a partra
a strand
hegy
ég
idegen fénye
ahogyan nem értem őket
és általuk, egyszerre - a bizonyosság meghökkenésével - mindent
együtt és egyszerre nem értek.
fontos percek.
megáll a világ, nyugalom; minek mozdítsam a kezem?
egy macska néz a fűben.
vár

1968.06. // C.00178

FÜVESKÖNYV

- Seneca fia vagy, lordom: stoa
- ma délutáni dolgaid rendezendők
- meleg van és fáradt vagy
- fehér horizont, úr. Strindberg is megmondta
- a teremtett világok melege: képek
- fák csendje - nyugalom
- és főleg: festékszag

HÁZASSÁGI ÉRTESÍTŐNK - B/1968/18 linómetszet

1968.07.29. // C.00182

VALAHA IS VÁGYTAM

valaha is vágytam; minden együtt
elmúltak már a régi bajok
előttem képeim, festékszag
és naponta mondom: műtermem.
reggel pici cipő ágyam előtt
mindig vártam ezt
minden, minden együtt - mégis
régi cimborák
régi nyarak
régi zugok és szobák -
körülnézek
körülnézek: vadonat minden
illata nincsen még
idegen vagyok, túl nagy ez nekem
talán kicsit sok a zaj
kevesebb lehetne

1968.08. // C.00183

[NEM BAJ]

nem baj -
 még egy kicsit
 nyugodtan.
 most
 - no, vigyázz -
 rendben?
 igen, rendben
 minden rendben
 könnyen ez nem mehet
 tudod
 könnyen ez nem mehet

1968.08. // C.00184

[TULAJDONKÉPP RÉG VÁRTAM HALÁLODAT]

tulajdonképp rég vártam halálodat,
 kis teásibrik,
 hisz sok ideje - azóta - élsz együtt velem.
 mégis, most, kicsit hirtelen

talán le kellett volna dobjalak
 azután; - igen.
 az ember el is felejt lassan -
 és téged sem lehet éppé tenni már.

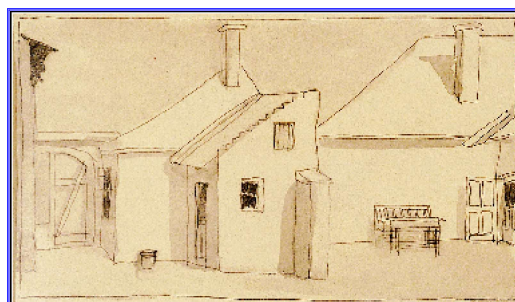
nem lehet éppé tenni, tudom
 de itt hagyom még, az asztalomon

ESZTERGOMI UDVAR - B/1965/03, 11,7x19,3 cm.

1968.09. // C.00186

MŰVÉSZTELEPEN

Művésztelepen nyolckor kelt az ember
 megitta és megszidta a tejeskávét
 aztán elindult körülnézni.
 mezítláb is szabad volt menni
 egyenruhának se volt rossz
 megnézted a piacot
 ketten guggoltak már az árnyékban
 festettek
 nagyon szerettem a csipeszeket
 rajzlapot tartottak a szél ellen
 (máig maradt belőlük néhány).
 Ha meleg volt
 elmentünk fagyaltért a sarokra.
 az egyik fiú nagyon tudott rajzolni
 - mindig irigyeltem
 övére volt ecsetje kötve
 úgy ment két lány között

és vicceket mesélt.
 a művésztelepen semmit se kellett csinálni
 csak enni és rajzolni
 sokan táncolni is jártak.

1969

1969. // C.02149

KATA-LEVELEK/8

2. levél Cigádra

Nem tudod hol lakik, halló,
 igen, őt keresem, a felesége hivatali
 száma, valahol a Thököly úton
 laknak, te vagy az, Toka, napok
 óta kereslek, szeretnék veled,
 jó, 1/2 4-re, hol? és a megállótól
 vissza
 megtaláltam Tokát, a második
 Lelkes fiút, akinek heti egy
 munkanapja van, és mondd, a
 betűt fotózod a prospektuson
 heti elszámolás? hány színnel?
 főnök - megalkudsz, mi a zsűri-ára,
 nézzed ezt, most ez 10
 rongyot ér, pár hét alatt tízezer
 nem rossz, mi, hehe, látod
 fotóbetű, azt a formát a Mű-
 csarnokban, igen én is láttam -
 lelopták, egy az egyben Philips
 zörög a zár ez Detti a feleségem.
 Friss lány a szeme villanása friss-
 zöld asszonykoronája mosoly fővenyen
 lépked szervusz, szia, hoztam
 sőt leveti halványlila kedves és
 tökéletesen értelmetlen óriás
 búvárablak szemüvegét szoknyáját
 simítva leül mellém egyetlen díványukra
 - még egy szék van a padlás-
 szobában - folytassátok
 mosolyog a szoba a friss
 ruhák illata de' fényes hajlékonyak
 vagytok, mind szépek vagytok
 lányok és mosolyogva ülök
 mellettetek és elcsendesedem mert
 szépek vagyok mind - bár, tudom
 gond a takarítás - és nem
 kellett, van aki
 rám mosolyog. És kedves
 ostoba vidám napszemüveget én
 is föl tudok tudnék tudnál
 tenni, de úgy mosolyogni.
 Piros hajlékony ruhácskában
 - bár van a városban, láttunk
 még ilyet - hajadat összefogva

hátsó lila kis izével
és így is jó most, igen a füled
mellett - pontosan nem tudom
megítélni, hogy tulajdonképpen
milyen a füled persze nagyon
ösmeri ujjam kis fényes
körbeszaladgálós és a frufrud ami
mindig épp olyan hosszú,
vagy egy kicsit másmilyen
belesüppedve macskapárna
fotelodba ma jól ment!
- jól van, kiscsillag!
mindjárt leoltom a nagyot
ha van idő: a - sót.
Holnap, majd holnap, kedves. te.

1969.02. // C. 02150-02151

KATA-LEVELEK/9

levél Sárospatakra

Katrinca

Valaki ma azt mondta biztos nagyon
utálsz az ilyen grafikamunkát, nem
nem igaz ilyenkor teljesen mindegy
kétóránkénti szellőztetésekkel kétrét
hajolva erősen érzem saját szagomat
összeizzad az ember íróasztalával
talán majd este lefürdöm, igen, -
ilyenkor teljesen mindegy. hol a
zsilett, kaparni kell mert ez a vonal
túlfutott, figyelmetlen voltam
erről eszembe jutott nem tudsz figyelmesen
egy menetrendet megnézni és
vekkert felhúzni mit csináljak
persze én is ilyen vagyok, nem nem
én másmilyen, nekem más bajaim
vannak, most - de mégis hogy
tudnék én segíteni - jó szándék -
persze valami mindenkinek gyengén
megy például nekem - nem most
ezt hagyjuk, persze minden rendjén
van, mindig igyekezni kell romantika
ezen mészázni és éjjel azt álmodtam
maratoni futó vagyok logikátlan módon
az első voltam tudod az utolsó
1-2 km-t (?) a stadionban futják
irgalmatlan fáradtan emeltem
tovább testemet, nem volt fontos
hogy többiek messze hátrébb a
fél ájulás görcse - igen ezt ébren
is átéltem, az ember ostoba naív
fejjelel ment azt hiszi csak akaraterő
kérdése egy ilyen verseny megtántorodtam
és a fejem egyre mélyebbre
esett még talán egy kör de nem
bírom a lábamat emelni figyelj

még tovább, no anyám nagyon kedves volt
 messzi csillagon él megédesíteni
 magányomat egy tábla csokoládét
 ajándékozott nekem, érthetetlen
 csodák maradtok számomra, nők
 zsugorivá zsugorodott világunkban, szép
 igen talán elég ha mindig jól mozdítja
 kezét, reggel fölkel és fölül a
 villamosra, megfőz, él holnap, talán
 nem is több az egész persze mi
 tudunk másról is, de erről nem
 szoktak beszélni, mert túl zsúfoltak
 a villamosok, de - igen - van más
 is, bár hiába nézné az ember
 a nudista strandokat a római
 műemlékeket és a mozivászon
 mögött nincs semmi, de mégis
 hiszem tudom hallom bár semmi
 értelme és csak tovább húzom
 a vonalat mint kéne, tudom
 a hétköznapiok közötti gyöngyszem
 egyszer tíz forinttal több vagy véletlen
 ajándékmosoly egy fölösleges
 lágy mozdulat és - mindig -
 egy ametiszt-kristály, talán
 meleg a fürdőruha feszülő
 testek egy gyöngysor a meztelen
 nyakon, vagy talán csak siker és
 kiállítás, vendégkönyv - nem, nem
 igaz, nyár sem, és tenger sem
 álom, nem amikor végre egy pillanatra
 fölédtem levettem a felsőruhát,
 biztos az nem engedett fészkelődni
 álom közben, aztán
 korán keltem, legalábbis a majd'
 hajnali fekvéshez korán, de
 szeretem, így jó a napot elkezdni
 vaksin hunyorogva, és
 szembenézve az íróasztallal, körülnézek
 a kezem mozog, ott egy kép
 a fűtőtest fűt, szék, ceruzák
 a Körtér zaja a szomszéd szobában
 és lent a téren, és a
 szomszéd területben az U-Thant
 a főitkár és az első sajtó-
 értekezlet minden rendben, ha
 megemelem azt a ceruzát ott
 akkor majd megindul a gép és én is
 rendben vagyok csak ez semmi
 más, hidd el semmi más
 kiszámítható minden lassan
 meg lehet tanulni egy-kettő-egy
 egy a sok között, jó egész életemben
 erre tanítottak
 - éjfél talán, kedd, most
 lefekszem
 megint tévedek könnyű nektek
 azt mondom, e nélkül valahogy

közelebb kéne, - de csak aki
hiszi, hát ezért mindegy hogy
hideg az ebéd krumpli és
kövér a szakácsné is, bár két
jegyet is elfogad, mindegy
a papír és a gondolat, ez is
húz lefele - most pontosan
kifejeztem magamat
megyek fürdeni.

1969.04. // C.00203

KATA

kezdem megérteni dolgomat.
nagyon óvatosan kell e tenyeremre szállt madárkát tartanom,
szél se fújja, el se törjön
mozoghasson kedvére
(s megtanítom röpködni)

1969.03.16. // C.00201

[ITT VAGYOK, NOS NEM ÍGY]

itt vagyok, nos, nem így akartam én
(alkat vagy akarat kérdése vajon?)
régem is kicsiny volt körülöttem - köröm, de páran megfértek
benne még
a város, a ház - ő - nagyon fontos volt nekem
valami rugó eltörhetett azóta
igaz, utam - céloom felnőtt közben, s ma munkámmal egy vagyok
aktív percemben rendjén van ez
de néha megáll a gép és teljes a csend
fényvillanás: dermedt - üres porond, hiába hittem mást
bárcsak fáradt órám, ölbe ejtett kezem zsidbadása, vagy épp e
géphiha eszmélésem gombolná ki köpenyem:
mások melege,
gondolnának rám és gondolnék rájuk
beszélne velem, mert beszélne én is -
nemcsak képeim által

1969.04. // C.00202

[MUNKÁM EDDIGI CÉLJA]

munkám eddigi célja volt a megjelenítés által
bizonyosságot tenni magam számára
nyugtalan életünkben szinte felismerhetetlenül megbúvó,
örökre vágyott,
időtlen,
mozdulatlan harmónia mellett.

egy nélkülem tárgyá dermedt szék,
egy nyugodt hegy s egy álló fa,
okos bicska az asztalomon,
s egy meg nem csendült kis pohár
- de ami él is:
a lassú szél,
s egy csendes nyári délután -

1969.04. // C.00203

[MEGLASSULTAM MOSTANÁBAN]

meglassultam mostanában, mert látom milyen keveset érek
de lehetőségem megvan magamat összeszedni
ez az egyetlen lehetséges út
mindent nekem kell megcsinálni
magamat nekem kell megcsinálnom
magamat meg kell csinálnom
semmi sincsen készen

1969.08. // C.00215

ŐSZI FÉNYEK

mit csináljak evvel a mindennél több őszi nappal. a fáradt fényvel.
megfogni, megenni, megcsókolni nem tudom -
különben is, akkor sem lenne semmi -

ha ecsettel új világot teremtek, mindenkor csoda marad, nem kell félni

1969. ősz, Mártély // C.02153

11. LEVÉL KATÁNAK, MÁRTÉLYRÓL

VD.-NÉ, JÁVOR KATA F/1975/27/a

Édös kis fehér cselédöm!

Reggel nem vagyok álmos és este nem
vagyok álmos és süt az őszi nap
meg minden.

Ösmerheted azt a szezon után elhagyott
balatoni partot, még zöld gyep, de
a sok kerítés pázsit és út
között már senki nem jár.

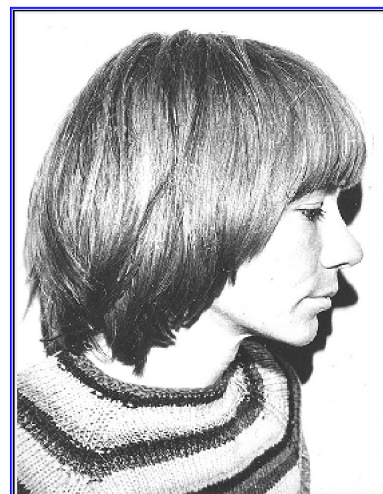
Néha motorberregés, a szél a fák között,
messziről kong egy ladik, ahogy rakodják.

A strand is üres, a hintáért nem verseng
már senki, a bóján halászmadár ül.

Kicsi a látóhatár, mintha szobában ülnél,
olyan sűrű a lomb. Nem messzire látni
csak. Néhány fa már a vízben áll.

Gyep meg homok, kupacba hordott
kerti székek, üres szemetesládák, lakatolt
bódék. Beljebb a fák között (a parton ülök)
egy-két gémlábú nyaraló (tavasszal
sok itt a víz) a többit már takarja
a lomb.

A Holt-Tiszának ez az ága
száz méter széles lehet talán,
de csodássá varázsolja, hogy szemközt
a partot nem látni már: házmagas
lombfüggöny végig, mintha ember nem járta
vadon lenne. Egyszer behúzódtam árnyékuk
alá ladikkal, néhol a víz fölé jóval benyúlnak.

Olyan kanyart vett a víz, hogy igen hamar
eltűnik, mindkét oldalt.
Én nem teszek mást, csak üldögélek
nyugágyban, olvasgatok, bámulgatok.
Minap egy halászmadárt figyeltem
ladikból. Parton állongott egy száraz
gallyon. Föléveztem jócskán, aztán
hagytam, hogy a szél közelébe - alá sodorjon.
Aztán nagy ívben vissza. Végül már
egész közel, és nem röpült el,
igaz, hogy csak a ceruzám mozgott
közelében. Egyebet meg még nem is
rajzoltam. Nem is kell. Elég nézni.
Akár a szobából. A vízre néz.
Van fürdőszobám is, meg előszobám
gardróbbal, erkély, mifene.
Megérem a Magyar Népköztársaságtól
ezt a kényelmet. Pokoli jól esik
ez a teljes öneleresztés. Néha elkarikázok
a gáton

.....

Madárkám én már olyan jól kipihentem magam,
hogy ha kedved van, szerda vagy csütörtök reggel
gyere le... meg tudjuk azt tenni, hogy nem
alkalmazkodunk pár napig egymáshoz, jó?
Csak villanyoltásban.

1969.11. // C.00244

ÁLMOMBAN MEGINT

hát itt voltál megint?
zavarsz ám, cimbora
mért jössz hozzám
most kezdjek el inni?

más már a rend
nem szabad és nem szabad -

úristen, micsoda évek voltak!
héjj, kispajtás
emlékszel-e még?

irtózatossal komolyan vettük a munkát,
félszemmel lestem az arcod,
jól teszem-e
(mindketten tudtuk, vezetsz is engem)

s most itt vagy.

te egyetlen halottam
te éjszakai énem
valahai szellemi társam
jajj, te leány!

*

már megtanultam egymagam élni
s a kormányosi hídon senki nem áll

1970

1970.01.? // C.11704 - 705

KATÁNAK / az eredeti helyesírással

HÁROM TOJÁS ROMÁNCA

Ki az, aki által itt minden porszem nyugtalan?

Ki okozza szelíd pormacskák csúf halálát?

Remeg a kosz és bejön Ő

Mosogatórongy szemére száll bús felhő

Most pihenőhelyét elhagyni kényszerül

S mindjárt nyakig benne ül

A lében.

S számos pohár a lében alászáll,

sugdolózik, meg nem áll

S alant az Ultra marja őket

s szegény nőket

is.

A frizsider a sarokban megremeg

Zsírpapírai zizegnek

Az áram benne kereng

A háromnyolcvanasok pihennek

még.

És ha jó

Ő

ajtó csattan

olaj csordul íziben (bár nem túl sok)

S három tojás moccan

Összekoccan

S elnyúlik a lábas alján

Egy darabig.

(a só egy kicsit gipszes)

(De hát erről a kőművesek tehetnek.)

Benn a szobában tűz zsong

Díszpárnák díszpárnálnak

Csak Huizinga nem leli helyét

Egy darabig.

(A lépcsőházban összebújva

lám-lám

kőművesek Huizingát olvasnak

s pusmognak:

fájintos regény,

szegény,

biztos keveset kapott érte.)

S mi történik közben Vele?

Kiről eposzunk szól

Ki elgurult telefonfóbiáját keresgéli

négykézláb az ágya alatt

(be sikkes) (innét nézve)

s nem leli,

ó baj

na azért nem annyira

s lám megleli

ott alant.

(kinek lehetne kölcsönadni?)

Éljen Ő!

Ez a helyes beszéd
nyissa ki a szemét
ha nem veszi észre,
hogy itt kérem
eposzok szólnak
meg minden
(mit mondasz?
nem hallom)
Semmi, csengettek.
Megyek.

1970.03.17-04.15. Zsennye, alkotóház // C.00256

[KATÁNAK ZSENNYÉRŐL]

bélést fércel a kis béres
nem kell neki köröm-pörkölt
ő vagyont örökölt
ilyen öröm régen volt a családban
*

a beretvakést ne hagyj szabadon
csókol anyád, Ödön, a hajadon
*

- mit parancsolsz édes gazdám?
- kérem, írja alá a potsdami szerződést!
*

torkig vagyok az egészszel, mondta a lepedőmonogram,
de kisujját se mozdította
*

vajon hibásan artikuláltam? - tűnődött a daloló fülemüle
midőn a pettyes tehén váratlan
gyengéden az oldalához simult

1970.03. Zsennye // C.00257

MAGYARÁZAT KATÁNAK

jaj, házacsám, én házacsám
nem mondtad-e:

most már mindig - ?!
s ablakaid nem rám néznek
ablakaid messze néznek...

ej, kertecském, kicsi rétem
ablakaim messze néznek
felhőt-eget nézdegélnek
de tégláim téged érnek
összetartozunk mi rég...

1970.03. Zsennye // C.00257/2

[TÁVIRAT KATÁNAK: A FÁZÓ HARANGVIRÁGOK]

a fázó harangvirágok megkérték orkán herceget,
nyugodjon már kedvükért.

megteszem, szólt, s nem tudták,
 hogyha megáll,
 szétfoszlik az éjben.

1971

1971.01. // C.00346

[ÉVE ELMENT NAGYMAMÁVAL]

éve elment nagymamával álmodtam,
 megjelent, kérdezgetett - és azóta? -
 s mosollyal mondta
 újra halni jött le ma.
 tűnődtem, mit tegyek, hogyan kell ezt,
 s féltem is - már éberem -

az éjszaka félelmén nappal hiába mosolygok

mennyire nem becsüljük az élőket
 lassan értem, milyen lehet hiányzó halottal a homlok
 mögött - élni

milyen lenne éjjel ébredve nem megnyugodni a másik
 csendes szuszogásában

1971.06. // C.00372

[HÚSLEVES TÁPTALAJON]

húsleves táptalajon tenyésztve
 testén festékjelöléssel, békésen
 időnként mikroszkóp alatt
 majd visszatérve a húslevesbe
 jó, jó, kép készül
 s közben
 kétnaponként fölvetve és megoldva
 meddő gondjaim és legyinteni
 elsétálgatunk
 elolvasgatunk
 nézelődünk, rohangálunk
 üldögélünk a szobánkban és vakaródzunk
 falon átnéző tekintettel

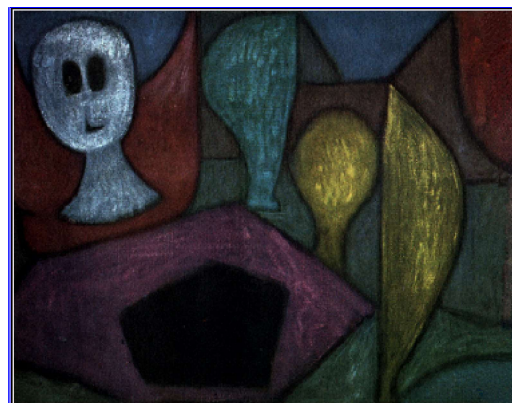
hát ennyi az egész?
 semmi az egész? csak az EGÉSZ semmi?!
 kézlegyintés: kultúremberek vagyunk -

KLEE: DER TODESENGEL // 1970, LÁTTAM. t224

1971.11. // C.00383

[BONTÓOK-E]

Bontóok-e, hogy házasságkötésem előtt
(s azóta is), viszonyom volt Paul Kleevel?

1971.11. // C.00384

[VELED ÁLMODTAM]

veled sétáltam álmomban, Zsófia
bár ennek semmi értelme nincs
nagy kertben, falak között
próbáltalak meggyőzni
szemközt a domboldalon
gyerekek meg állatok vonultak
befelé a városba
te épp egy zsinóron
húzható játéknak örültél
én próbáltalak utánozni ebben
még valami utazásról is szó volt köztünk
sajnos semmi többre nem emlékszem

1971.12. // C.00385

[MÁR FÖL SE ÍROM]

már föl sem írom, el se mondom, hogy veled álmodtam
de reggel még nyelvem alatt forgattam az éjjel ízét
- és persze bevallottam, hogy nagyon fontos vagy nekem
és orrod gyöngyözött az izzadságtól
a nők mindig hordanak fényképeket magukkal
gyerekkori fotóimat vetted elő
álmomban egy festővel éltél együtt
de néhány tartózkodóan többértelmű mondatod
boldoggá tett
még megszidtál, hogy nem törődöm eleget feleségemmel
mi a fene, lelkiismeretemmé váltál?!
szégyenkezve elrohantam virágot lopni
meg hogy beszéltél rólam valakivel
hát, - ennyi.

1972

1972.02. // C.00396A

[MA ÉJJEL DIPLOMATÁK KÖZÖTT]

ma éjjel diplomaták között voltam
lámpák, autók, könnyed meghajlás
suhogó tisztí köpenyek, ahogy bevezettek
folyosók

valami sötéten kellett áthaladni
 ami közben megindult alattunk
 hadihajó volt, ágyúval, háborúba készült
 szürke egyenruhák közt egyedül én voltam civil
 valamit vártunk
 aztán rohamautón falvakon át
 hideg félelem
 a többiek énekeltek félelmükben
 majd megint a fényes ház
 csillárok, nők, büfé, könnyed meghajlás
 pedig féltünk
 a bejárathoz legközelebbi székre ültem a nagyteremben
 csönd, mindenki előre figyelt, várt

és akkor leültél mellém

1972.08.14. // C.00416

[MI NINCS? NINCS MOSOLY]

mi nincs?
 nincs mosoly
 nincs hangulat
 és nem érdekel senki
 fázom.

mi van?
 van a múlt
 van cél
 és hozzá lehetőség
 (festék)

és mi lesz?
 na jó, lesz otthon
 és lesz eredmény
 és összegezve mindez mennyi?
 semmi

és akkor?
 sokat! dolgozni
 és majd - a bölcsesség.
 tudsz jobbat?
 nem
 (ez a világ ilyen)
 és akkor ez rendjén van?
 nem, nem

másnap: nem a tények a fontosak, hanem
 ahogy látjuk, és másnap másként látjuk. őket.

1972.08. // C.15564 - 566

SÉTAUTAM HÁROM ÉVIG

... a Gellérthegy-Mihály utca és a Körtér
 (lakás és műterem) között, minden nap.
 most elmarad, meg kéne írni.

Este, hazafelé

a kutyasétáltató esőköpeny-javító dinasztia
 a garázs autómosóval
 ciripelés fogad és tántorgok
 régimódi lakásban néha az öreg hölgy sárga lámpaernyő
 az egyetem párkányán üldögélő párok a sötétben
 az egyetem egyik kisszobája éjjel is világít
 könyvespolcra látni
 az egyetem porta melletti "korrepetáló" szobája
 a lánykollégium emeletes ágyakkal
 meghitté igyekvő sarkokkal
 este motorozó srácok
 utcahajlat, a körmenetnek épített kerítésfülke
 a 8.40-es busz utolért
 Vayer dr.-nál ég a villany
 a három dühös puli rutinszerűen megijeszt
 Serleg utcába éles szögben föl, a lámpaoszlop mellett
 álmos fehér Mercedes
 kék kapu
 a tetőráépítés áll egy éve, most kiderül: ismerőse
 a követségi ház ki van világítva
 mellette-házban orosz népdalt zongoráztak
 egy festőművész sötétbarna szobájába belátni
 a lépcső, tetején élénkzöld, és a fenyő
 kék fényel megvilágítva
 a farkaskutya utóbbi években alig mozdul
 lent még volt a koporsószerű vászongarázs
 fönt a Somlóin új garázssor épül
 a fekete hajú lány a Vasarely-plakátos szobában
 a hazakísért lányok még öt percig a párkányra ülve susognak
 Fináczyéknál állami kocsi is áll, föl kéne menni egyszer hozzájuk
 szemben a végzetes 45-ös szám, óriási gesztenyefák,
 két sor növény, kis zömök villa elrejtve,
 íves erkélyráccsal
 egy lassan épülő ház miatt az úttestre kell térni, bent az
 éjjeliőr csupasz körte mellett,
 az akvárium-csodavilla is lassan épül, a felső emeletre
 már beköltöztek, mármint a nagyszobába, kisbaba is van
 egy földút fölfelé, amitől a Gellérthegy forgalmának
 átszerveződését remélem, most is csöveket fektetnek rajta.
 Somlói út 47., kukák az útszélen
 hirtelen kilátás a balatoni műút felé,
 vasárnap este tűzfolyam, Osztjapenko környéke
 a megkerült villa, mióta rám szóltak, hogy ne járjak át,
 a munkásszállás kopár lámpái: így élnek most öt évig,
 és szombaton hazalátogatnak.
 Mikor ideköltöztem, még kerti házikó állt itt,
 a ház kapujából látszik Kata fénye, otthon van-e.

reggel lefelé

a komor buldog az út közepére oldalog
 a széttúrt Lejtő út, szépen épülő kaszárnyával
 leszállás az ösvényen, csak ha jeges, akkor csúszik
 a sűrű bokrokat három éve ki akarom irtani
 egyszer Katának itt hagytam levelet
 régen ezeken a szabálytalan lépcsőkön mindig futottam
 reggeli torna volt munka előtt

választás, melyik úton menjek
 A Bauhaus-villa
 széles ívben rátérve a Ménesi útra - a fenyők és a
 fasor a balra eltűnő út látványa
 az ipari tanulók vasszekrényei és lila irkapapírpajzsa
 a Szerelem film forgatási helye a kimozdult kapufélfával
 a Mészáros Ági-féle villa, Bodrogi a kis Fiattal
 a doktor úr villája réztáblával
 túloldalt a tornaóra az iskolaudvaron
 a Karinthy-villa, sok-sok könyv, új garázs, fölszaladó
 sűrű kert
 a kisközértben két háromszögsajtot és három kiflit veszek
 Pajzsnál a műteremfüggöny mindig behúzva
 öreg kocsija a ház előtt
 megint el kell döntenem, melyik oldalon tovább
 a napfény szembe süt reggel
 faszindelyes kapuépítmény, itt egyszer csókolóztunk
 egy éjjel
 a szép szocreál homlokzat fölfutó kövezett úttal,
 két oszlopával
 szemben egyetlen kék pad a járda beugró sarkában
 a kápolna ablakai nyitva, fölötte a furcsa faburkolat,
 most eltávolították
 Szüret u. keresztezés, melyik oldalon tovább
 felső oldal a park mellett. Sokáig állt a ház falánál
 egy óriási kívánatos asztallap
 jobboldalt: a pázsit, a visszaszorult felvonulási terület
 lelátás a Villányi útra, ott emeletráépítés van
 az új egyetem építését végignéztem, egyszer kavicsgyűjtés
 a régi egyetem, Balogh tanár úrral egyszer találkoztam
 mindig ki akartam deríteni, lehet-e lángost kapni
 szemben: kis óvodásokkal bámuljuk egymást
 Balog utca, balra kanyarodunk
 brazil Mercedes viszi a gyereket
 az éve lesüllyedt járdából kiáll egy csapcsónk
 mindig félek, hogy a papucsommal belebotlom
 a katonai szakiskola, szombat éjjel tánczene szól
 Táncos Ildikó fogszakorvos
 balról egy folyondárral benőtt villa
 a kápolna garázs, mögötte katonák rakodnak
 a fák alatt a járdaszélen kis kocsik parkolnak
 a második óvoda, új mászókével, gyerekcsoportok
 a Ménesi út itt meredeken lebukik
 én: a Himfy lépcsőn, leereszkedés a hétköznapi
 balról a bölcsőde kertje, sudár lány óvónővel
 a szobrász kertjében évek alatt semmi nem mozdul,
 reggel soha nem dolgozik
 öreg Citroënje kerekét sárgára festette
 soha nem találtam rá alkalmas időpontot, hogy megszólítsam
 aztán egy katalógusból kiderült egyszer, kicsoda
 a piros Karmann-Ghia kocsis
 a gyönyörű 40-es modern ház, aminek a bejárata
 mindig F. L. Wrightra emlékeztet
 balról egy kapu, ahol 57 táján egyszer egy lányra
 vártam, de nem jött
 ma is onnét lép ki egy úriemberrel, fekete kalapban
 jobbról az utolsó zárt óvoda, ez valamikor tébécés óvoda volt,
 kicsit riasztó

a sarkon jól haladnak az építkezéssel, nagyon komoly
 az alapozás, biztos magas ház lesz
 egy moziplakát tábla még, néha ismerős neveket találok
 megcsap a közlekedés nyüzsgése, sok ember, már nem
 lehet csak úgy lelépni a járdáról
 az újságos, aki a hónom alá szorított mappákból vagy
 10 évre visszamenően ismeri életemet, int,
 vagy egy éve köszönőviszonyban vagyunk, hogy én
 is írok lapba
 a szokott 5.20-as reggeli tejeskávával 3 éve, amit
 tulajdonképpen nem kedvelek, és a lekváros bukta
 nem kell-e valamit a Váli utcai asztalos ismerőseimmel
 megbeszélnem?
 Sorállás a kasszánál. Nehéz fizetni, valami mindig
 van a kezemben, amit gyúrhatok vagy csavarhatok
 tükrös etető, lányok a hajukat igazgatják reggeli közben
 a poharakat egymásba rakom körülöttem, hátha más is eltanulja
 a maiban sok lekvár volt.

1972.10. // C.00425

[HARMINC ÉVES VAGYOK, ÉS LETT MŰTERMEM]

MŰTERMEM F/1974/26/b

Harminc éves vagyok,
 és lett műtermem
 na lám.

házaságomat akkor se cserélném föl, ha lehetne

anyagi helyzetem: van
 van időm tűnődni
 és van fotelem hozzá
 gondolataim rendezettek

szeretnék fegyelmezettebb lenni
 többet dolgozni
 szeretnék élni is
 de azt úgyse tudok

1972.12. // C.00429

HIMNUSZFORDÍTÁS-PRÓBÁLKOZÁS (zsoltár)

Dobszayék csinálják hónapszám, elkértem egy nyersfordítást
 Hatalmas (irányító) vezér, igaz Isten
 Aki a dolgoknak egymáshoz való viszonyát
 (sorrendjét) szabályozod
 A reggelt fölszereled ragyogással
 És tüzekkel (hőség) a délidőt
 Oltsd ki a viszályok lángjait
 Vedd el az ártalmas dolgok hevét
 Hozzá (közvetíts) a testnek
 jó erőt, egészséget
 A szívnek pedig valódi békét
 Most Szentlélek

Ki egy vagy az Atyával és Fiúval
 Méltóztassál tüstént belépni hozzánk
 Beáramolván a mi keblünkbe
 A száj, a nyelv, a lelki világ, az
 érzéklet és életerő
 Ez mind hódoló vallomást (megvallást)
 tegyen (hangoztasson)
 A szeretet lángoljon tűzzel
 A heve gyújtsa lánggra a felebarátot.
 Vezérlő Úr, igaz Isten
 Ki mindennek rendet szabnál
 Lám hajnalnak ragyogás jut
 S tüzes hőség délidőnek
 Jaj, oltsd viszályok lángjait
 Vedd el ártó bajok hevét
 Engedj testünknek jó erőt
 S igaz békét adj a szívnek.
 Ki Atya s Fiúval egy vagy,
 Szentlélek Isten, jöjj hamar
 Méltóztass betérni hozzánk
 Keblünkbe áramolva most
 Szó, lélek, kedv, s életerő
 Hódolva valljanak Neked
 A szeretet lángoljon fel
 Gyújtson meg mindenkit heve.

1972.12. // C.00430

[KOTORÁSZOM CERUZA UTÁN]

kotorászom ceruza után
 veled álmodtam még öt perce
 mint cserebogár értelmetlen életéhez - ragaszkodom hozzád
 úgy látszik.
 Istenem, milyen otthon voltam veled!
 amúgy levélbólogató - rutin életem.
 tudod, hogy tíz éve szeretlek már?
 volt nekem Zugligetben egy remek nagymamám, ezüstfejű bottal
 emlékszel
 talán ő élt igazán.

1973

1973.01. // C.17609

MEGOLDHATATLAN

A világ megoldhatatlan.
 Ami maradó: képeim
 s megváltozott magam
 egy darabig.

1973. 03. // C.00438/2

ÁLMODTAM MEGINT

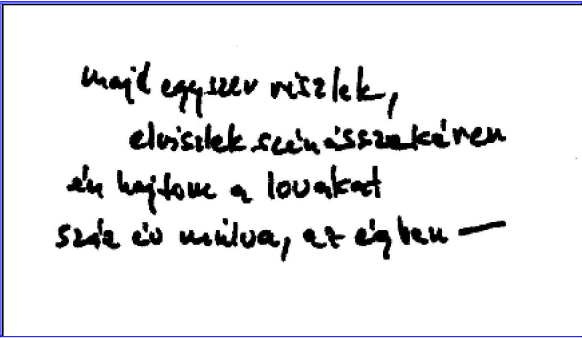
felöltözve, de ágyon hancúroztunk
 nagyon örültünk egymásnak
 birkóztuk
 olykor pulóverjét simogattam, kívántam is.
 és mindent meg akartam beszélni veled, gyorsan.
 végre és teljesen együtt, egymással.
 ha még tudnék egyszer tenni valamit érte
 még szót váltani
 megtudni, mennyire szeretett
 igen, az égi-, és nem a földi szerelem
 a túlvilágból ő érdekel

1973.04. // C.00441

C.00441

[MAJD EGYSZER ELVISZLEK]

majd egyszer viszlek, elviszlek szénásszekéren
 én hajtom a lovakat
 száz év múlva, az égben -

majd egyszer viszlek,
 elviszlek szénásszekéren
 én hajtom a lovakat
 száz év múlva, az égben —

1973.05. // C.00443

[TORLÓDÁS, KINÉZEK A VILLAMOSBÓL]

torlódás, kinézek a villamosból
 távolról mentő, közelebb,
 dermesztő ijedtség.
 a hordágyon kék-zöldkockás nadrágod látszik.
 eszméletlen vagy
 utasítást küldesz gyerekeidnek.
 már jobban vagy. őrizlek
 halkán beszélgetünk. minden rendbe jön majd
 nyugalom, most jó

persze, tudom
 együtt élve alig szeretnélek. talán
 életem értelmetlen kincse
 éjszaka gazdag vagyok

1974

1974.02. // C.15567

A FÉNYES ADOLF TERMI KIÁLLÍTÁSKATALÓGUS-SZÖVEG

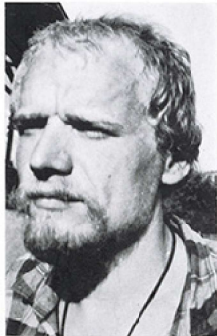
a katalógusba, első változat

tudom, fontos dolgot csinállok
 bár a meg nem festett képeket senki nem kéri tőlem számon

tudom, néha nagyon jót csinállok
 de csak néha, s ez gyakran kétségbe ejt
 - ezért is keserves mulatság nekem festeni.

s hogy mégiscsak; - számomra elhivatottságomat jelzi.
 - ami semmire sem biztosíték, persze.
 32 éves vagyok.

VÁLI DEZSŐ

**VÁLI DEZSŐ
FESTŐMŰVÉSZ
KIÁLLÍTÁSA**

**FÉNYES ADOLF
TEREM
BUDAPEST**

1974
NOVEMBER 22 —
DECEMBER 15-IG.

1942, BUDAPESTEN. KÖLYÖKKOROMBAN ÁSVÁNYOK (A NEMZETI MÚZEUM ÓRIÁS AMETISZTJEI), KESŐBB AZ EVEZÉS, HETI HAT EDZÉS, DUNASZAG.

ÉRETTSÉGI ELŐTT NÉHÁNY KOLLÁZS, NAGY-NAGY IZGALOMMAL. MEGTALÁLTAM, MÉGIS: IPARMŰVÉSZETIN BELSŐÉPÍTÉSZ SZAK, MERT JÓ NEMCSAK A SZELLEMI, DE AZ ANYAGI SZERKEZETEKET IS ÉRTENI (A GÓTIKA ÁHÍTATA ÉS A GÓTIKA STATIKÁJA). REMEK ISKOLA VOLT. KÉT ÉV TERVEZŐIRODA, 1969 OKTÓBER: SZABADFOGLALKOZÁSÚ, DIPLOMÁT A FIOKBA. KIÁLLÍTÁSOK, BEMUTATÓK, PÁLYÁZATOK ÉVI 15–20; NAGYON SOKAT DOLGOZOM.

ELŐBB STÚDIÓ, MOSTANÁBAN SZÖVETSEGI TAG IS.

KORUNÉZTEM: FŐISKOLÁS-NYARAK, AKKOR MEG AUTÓSTOPPAL AZ ORSZÁG, AZTÁN EURÓPA LEGTOBB KÉPTÁRÁT

PÉNZ: REKLÁMGRAFIKA, ŐSZTONDÍJAK, FOTOZÁS, EGY CIKKSOROZAT

KÖNYVEK: SENECA, DÉRY, STRINDBERG, THOMAS MANN ÚJRA MEG ÚJRA

PIHENÉSNEK EGY KEVÉSSÉ IZGAGA BERNÁTHEGYI

TANÍTOTTAK: EGY LEÁNY, SZROGH GY., JÁNOSSY GY., P. D. FRANCESCA, VERMEER, MESSINA, KLEE

GYŰJTOK: MÉG KÖNYVET SEM, AZ A 20–30 IS CSERELŐDIK. RÚTORAIMAT FENYŐLÉCBŐL ESZKÁBÁLTAM, REMELEM SOHA NEM FOGOK TOBBET KIVÁNNI

NEM ELFELEJTENI: NAGYANYÁM HALTOS BÉTEGEN IS MOSOLYGOTT (RITKÁN LÁTOGATTAM)

MIT MONDJAK MÉG? HOMO CONTEMPLATOR – TŰNŐDŐ EMBER SZERETNEK LENNI.

VÁLI DEZSŐ

FÉNYES ADOLF TERMI KIÁLLÍTÁSOM / KATALÓGUS CÍMOLDAL G/1974/02

1974.06.06. Párizs // C.00462

[ELFELEJTETTEM, HOGY TÍZ ÉVE MÁR]

elfelejtettem, hogy tíz éve már
 ma, mint a mesében, veled álmodtam
 hívtál te hívtál beszéljünk egyet
 valami csendes helyet kerestünk, de mindig
 megzavartak
 én már egy zugra is gondoltam, ahol összebújhatnánk
 kint Zugligetben
 s megint csak lestem a szavad, jól teszem-e.
 hát igen.

mindent elvesztettem veled, tudom.
 ésszel választottam szakmát helyetted
 most falom a munkát - valami, ami hasonlít hozzád
 de semmi nem melegít föl ma már
 és talán ez a legrosszabb az egészben

okos szabályok mozgatnak

s mivel nem érdekelnek - nem uralkodnak rajtam a dolgok.

undorítóan magabiztos vagyok
(Seneca bátyám, nem így gondoltam én)

- mindent el is fogok érni
rajtad kívül, te leány

1975

1975.06. // C.00494

EZ MAGYARORSZÁG

Távirat S. Nagy Katának,
mert búsul itthon egy hónap Spanyol után

- Magyarország ennyi:
utak Pannóniában
Híd télen
ritkás tölgyerdő
Jónás imája
eszmélő századforduló
tihanyi öböl
esti fáradtság
meg néhány jó barát
Deske -

1976

1976.03. // C.00533

MIT SZERETEK

- egy bögre teát meginni,
- a József-be beleolvasni,
- főiskolás éveimről mesélni, ha véletlen
- fényképezni, de már a fotótáskát vinni is,
- persze, most a kuckóban angolt tanulni,
- hazaérkezni és a kutya üdvözlő,
- na ja, aludni, aludni és még egy kicsit.

1977

1977.09. // C.00641

[MEGINT ÁLMODTAM]

megint álmodtam
álmodtam, hogy szeretsz
egyszerű dolog.
mosolyogtál
s újra mellém ültél, ennyi az egész
panaszkodtam rád, értetted.

bementünk egy trafikba
tanácsot is adtál
én mégis a kapuba beszaladó kiseget vettem.
ezt is megértetted.

a nappalok komolytalanok.

1977.12. // C.00657

[OKOS VAGYOK]

okos vagyok
 tehetséges vagyok
 szorgalmas vagyok
 tisztességes vagyok
 van hitem
 lényegében gazdag vagyok
 egészséges vagyok
 és nevetséges vagyok

1978

1978. // C.00662

A "MŰVÉSZET A MŰVÉSZETBEN" KIÁLL. KATALÓGUSBA

...festeni: maszturbáció
 a kép nem kell
 fölösleges vagyok,
 napi munka átlépni

másnap:

mért, a cigarettaipar hasznosabb?
 és

- Babilóniában különösen nagy becsben állt
 a dísznövénykertészet -

harmadnap:

mégis, tudom, emlékszem.
 egy-egy fölizzó öröm Rothko vagy Vermeer reprodukcióit
 látva, már kisfiúkoromban is.
 tanítanak és vezetnek.
 megfogható valóság.

és nemcsak én.

1978.03.02. //C.00753

[HISZEN ÉN HALOTT VAGYOK]

megint egy búbánatos vers (de a vége jóra fordul)

hiszen én halott vagyok
 (volt, aki tudta)
 szigorú, pontos és milyen rosszkedvű halott

elfelejtettem ember lenni.
 pocsék otthon és pocsék házasság
 rajtam is múlik

másnap:

mindez talán így túlzás
 (túl kerekre fogalmaztam)
 de: úrnak lenni dolgaim fölött -

szeretnék ember lenni
 akciókedv?!
 megmarkolva -
 Istenem.
 és jókedvvel.
 megpróbáljuk?

harmadnap:
 embernek lenni?
 mértékkal.
 az albatrosz nem tud pipálni
 (Füst úr megpróbálta)
 az ő dolga: repülni. igaz - lebegve
 so I rather belong to the species of the ducks
 ezért kell az aszkézis, legalábbis nekem
 (félek, hogy nem érthető a hasonlat.
 a kacsafélék óriási izommunkával repülnek.
 nagyon jól.)

negyednap:
 ami még baj: túl sok, ami nem érdekel. és mások dolgai.
 pedig egy ajándék félmosoly -
 hideg van

hatodnapon:
 szóval hajlam a búbánatra, nemdebar
 hanem hogy nem tudok lelkerőt gyártani, ahhoz lelkerő kéne.
 hasznos hónap volt.
 tavasz van.

lelki kondícióhoz:
 (az a rész, ami rajtam múlik)
 reggelente misére, legalább
 lélekben
 házasság: én azért vagyok,
 hogy neked jó legyek.
 a szegénynek maradni és
 erősnek
 ASZKÉZIS ÉS DERŰ

1978.09. // C.00785

BAJ VAN AZ ASSZONNYAL?

baj van az asszonnyal?
 Isten tudja ezt.
 megint baj van vele?
 Isten tudja ezt.
 rosszul megy a munka?
 és nem érzed otthon magad.
 Isten tudja ezt.
 Nyugtalan vagy és szomorú.
 Isten látja ezt.
 nem látsz magad előtt semmit
 és nincs egy értelmes gondolatod.
 ülj le
 és mosolyogj
 talán eszedbe jut valami.
 legyen meg Isten akarata

úgy legyen

1979

1979.04.01. // C.00825

ÁLOMBELI MŰTERMEM

ma álomban álombeli műtermem megint
zugos, gazdag és jó arányú. világos.
az itteni: idegen, idegen. csak a sivársága fontos: IGAZ.
(olykor bútorokkal, kősönttyűkkel próbálkozom.)

Picassónak Antibes-ban sok kis munkaszobája volt.
minden szerzetesnek jut egy CELLA.

továbbgondolva.
MUNKÁMBAN SEM LAKOM.
ha az életből kiköltöznék; munkámba -
legalább egy kicsit.
alkotóházi hónapjaim igazsága.
megoldhatatlan.

szükségszerű: töredékes életünk.
mégis jól van. Epiktétosz, szent szegénység.
aki bírja

nagyaným megszagolta a jácintot és elmosolyodott

1979.06. // C.00832

[EGY FÁRADT MAGYARSZÁRMÁZÁSÚ ÖREGÚR]

Egy fáradt magyarszármazású öregúr otthagya a világot,
Európát, elbújt a brazil őserdő szélén,
és indiákat gyógyított, amíg meg nem halt.
Kedvtelésből egybek között lefordította a Micimackót latinra.
Ez a történet fontos.
Nemcsak, mert ezután többszáz ezer amerikai kislány örömmel
végezte napi latinleckéjét.
Hanem példa, mindörökre.
A reggeli zacskós tej vásárlás és a liftgomb-megnyomás
közben is; hogy ugyanis:
VAN MÁS IS.

A világon a fölösleges dolgok a legfontosabbak.
ÚGY BIZONY.

1979.07. // C.00841

[MŰCSARNOKI KATALÓGUSBA]

a jelenségek mintha csak arra lennének jók,
hogy sebzett töredék-voltukat jelezzék.
valami szerkezeti hiba folytán számomra soha
nem állnak össze megnyugtató tömeggé, folyamattá,
vagy netán EGÉSSZÉ.
a sok még csak nem is ismétli az EGY-et.
az EGY nekem inkább hasonlít a várt végtelenre,
az EGÉSZ-re, még hiányosságában is,

és inkább meg is értem önmagam benne.
/ezért nem élem az idő linearitását./
ezért tudok mindent csak az EGY-en keresztül megélni.

a tárgyak jönnek és mennek.
nem fogadom el békéjüket.
nem felejték el integetni utánuk.

1980

1980.11. // C.00953

[HA LENNE ANYÁM]

ha lenne anyám
vagy lenne asszonyom
vagy lenne valakim
ha gyenge lennék
ha ember lennék
ha hallanék
ha figyelnék

egy érintés
egy érintés
egy érintés
egy tekintet

nézne
nézne
látna
fogna
nyílna

művész vagyok
fekete kalappal

1980.11. // C.00960

[SOK, SOK EZ A NEGATÍV SZERELEM]

sok, sok ez a negatív szerelem
(idős vagyok már ehhez)
ez az iránytalan vágy
edénytelen hiány
bólogató semmi

1980.12. // C.00962

[HOVA LETT BELŐLEM]

hova lett belőlem
gyöngédség
hova lett a kedvesség
hova lett a mosoly
a figyelem
mit csináltam.
mért nincs bennem szeretet.

pár nap múlva:

kár nyafogni

mindennek megvan a megfelelő oka
 úgy hívják: alkat
 és úgy hívják: sors
 amit úgy is hívnak: konstelláció.
 és:
 tény-kérdés, hogy munkáim érdekelnek,
 az emberek nem.

1980.12. // C.00964

[SZARVASBOGÁR]

leginkább talán egy hím szarvasbogárhoz vagyok hasonlítható.
 lírai alkat, belülről puha.
 hátam fekete, mozgásom merev.
 billegve és határozottan törtetek céljaim felé.
 csápjaimmal simogatok, ha úgy kerül a dolog.
 sok tisztelőm van.

üzleteimet rendben tartom.

1981

1981.01. // C.00864

[MŰCSARNOKI MEGNYITÓ ZSÓFI SZÖVEGÉVEL]

VÁLI ZSÓFI (1975-) MŰTEREMBEN JÁTSZIK F/1979/07

Ki kér árust?
 Jó árust!
 Erős újságom van!
 Ki kér árust?
 Finom jó árust?
 Magyar eszperesszó!
 Magyar autó!
 Eszpressz magyar autó!
 Szentelen, kivetted ezt a sok újságot!
 Dunájába rózsát tenni.
 Dunáról fuj a szél,
 az én Dunám nem fújna.
 Kérsz újságot? Egyet, igen.
 Ha-ha-ha,
 túske ment a lábamba.
 Héj, újságáruskám, te mit malackodsz itten?!
 Egy á-rust!
 Harmadnapra öt árust!

Faládamba költözött, s újságot lobogtatva recitálta mindezt magának.
 E szövegével nyitottam műcsarnoki kiállításomat.

1982

1982.02.04. // C.01057

[KÉKKÚT: HOGY ITT MOST MILYEN JÓ]

hogy itt most milyen jó

milyen jó

hogy ez a ház fél éve nemhogy télen, - még esőben sem működött

hogy veres csíkosak a felhők hajnalban, amikor ráteszek a tűzre

hogy lehet kokszot kapni

és másfél mázsa elfér a hátsó ülésen

és egyáltalán nem fázom, nem úgy mint Pesten

hogy fölkelek és nem fázom

kimegyek és bemegyek és nem fázom

és a lábam a kölcsönkapott sínadrágban pedig

különösen nem fázik

és ilyen se volt még hogy egyszerre öt szépet álmodtam

és egész napom fűrészelés üvegvágás

kalapálás kihamuzás

fölszögelés megragasztás

kicsavarás becsavarás

átfestés és átrakodás

és persze eszem ágában sincs

délután aludni, hiszen

EZT CSINÁLNI JÓ

és nincs az a rohadt festés

és egész napos vakaródzás, hogy most

mit találjak ki megint

betöltöm az egész házat

és betölt ez a ház

(kész állapotában alighanem sokkal kevésbé fog érdekelni)

és már a padlásfűtést is beállítottam

és véstem hozzá egy kéménylyukat is

és egyedül vagyok

és egész nap pár szót beszélek; az időjárásról

mint Déry Fűreden

és a ház elé járok pisilni

és tegnapelőtt 29 fok volt a szobában

mert nem tudom a hőfokot szabályozni

fölszereltem az új biztonsági zárat is

a villanyunk is meglesz egy hónapon belül

már tényleg szerelik

és bár ruhát nem váltottam,

de már többször mosakodtam

és Tapolcán azt mondták, hogy a telekátírás

már el van intézve

csak még nem kaptuk meg

és szeretem ezt a norvég hálózásokat

amibe most visszabújtam, mert még éjjel van

csak ráraktam a tűzre

1982.02. // C.15704

MÁSFÉL ÉVES

döbbenetes.

nő lettem.

hirtelen vendég, beszélgetünk. nyugtalanul fészkelődöm,

majd elnézést kérve kiszaladok megmosni Mikica

lekváros arcát. Így csúnya.

1982.02. // C.15705

RÁCSOS ÁGY

úgy igyekszem, hogy amikor kiemelem reggel
rácsos ágyából, az arcunk lehetőleg
egy pillanatra összeérjen.

1982.03. // C.01084

A LEGELSŐ

délutáni sétának indult
ránk sötétedett
elhagyott házak között botorkáltunk. fáztunk.
nem volt segítség

örökké távolodva?
időszámításom megint ez lesz: egy éve már nyolc éve már?

Miklós kereste az alkalmat
én pedig nem tudtam (bírtam) elkerülni.
különbség

1982.04. // C.01085

EGY TIZENKILENC ÉVES TÖRTÉNET BEFEJEZŐDÖTT

az első előttiek

aki kézen fogva andalog szerelmével
az még semmit nem tud
vagy csak az tud mindent?!

Isten, alkalmatlan vagyok megoldani az életemet

egy tizenkilenc éves történet befejeződött.
eltöröltetett.
tőle jöttem. és először nem néztem föl elszoruló
szívvel Zsófia ablakára útközben

1982.03. // C.01086

ELSŐ ELŐTTI

egészen levetkőztél nekem
úgyhogy megláttam arcodat

VOJNICH ERZSÉBET ÉS KOPÓCSY JUDIT F/1982/09

1982.04. // C.01087

[KEZED FÖLEMELTED]

kezed fölemelted
 megfogtad homlokom
 megfogtad a homlokom.
 bólintottál.
 azt mondtad: hiszen én is.
 milyen egyszerű.
 (lefelé keringve a lépcsőházban
 markolászom kulcscsomóm.)
 hogyan kellene most ezt leírni -
 nem értek hozzá.
 történik.
 fáj.
 élek.
 versírás helyett inkább
 versolvasással kellene próbálkoznom.
 ezek a rohadt költők
 szenvedni is szakszerűbben tudnak.
 (Pilinszky tényleg depressziós.
 Itt ül mellettem.)
 kellenél nekem
 kellenél nekem barátnak
 kellenél festéknek
 és tulajdonképpen ecsetnek is
 (petróleumban ázhatnál délután)
 jaj - most - te
 most - te - nem.
 (kötött tengerészsapkám alól
 az alattam elterülő Várost kémlelem.)
 azt mondtad:
 "naponta megölné, és
 naponta megölném. de
 jó nekünk, s tulajdona vagyok.
 és mégis!"

tudom.
 és hogy "Brahms, meg az a hölgy -"
 igazad van.
 most segítsetek Epiktétosz és Seneca,
 és Strindberg és Steinbeck és
 főleg Thomas bátya,
 akár kétszer egymás után.
 (vagy ez is csak nyafogás.)

amikor nevensz
 amikor fölnevensz, s közben fél kézzel lenyúlva
 nagylányos fehér zoknidat igazítod.
 játék mackóidat nem ismerem eléggé még.
 (rigók rohangásznak a fűben.
 most mindennek jelentése van, mint a mesében.)
 iszonyú zavarban és nehéz a szívem, tényleg.
 az árulás eszkalációja?!
 fontosat, szépet, igazat neked,

ami nem árul el senkit és semmit?
 lehet?
 és gyáva (félő és félő) tanácsomról hogy vélekedjek
 hogy tépj el mindent, azonnal?
 hisz nem is az én ügyem már, ha egyszer megírtam.
 a hiányod a hiányod

 nincs vége

Bognár Robi-féle változat a C. Napló kötetben:

[ezek a rohadt költők]

ezek a rohadt költők
 szenvedni is szakszerűbben tudnak.
 kellenél nekem
 kellenél nekem barátnak
 kellenél festéknek
 és tulajdonképpen ecsetnek is
 (petróleumban ázhatnál délután)

1982. tavasz // C.01087/10

[ANYÁM VIRÁGMINTÁS FOTELJÉBEN]

anyám virágmintás foteljében meghalt egy bácsi.
 épp meccset nézett a tévében.
 20 éve ennek.
 egyik legpontosabb emlékem pillanat-fejvesztettségem
 elektrokardiogram rajzáról.

kapkodó gondolatok
 és egy fél óra múlva újra bútort tervezek.
 reménynek ennyi

1982. tavasz // C.01087/11

[HOVA A FRANCBA RAKTAD]

hova a francba raktad megint a zoknimat
 - biztos, hogy ezt mondanám tíz év múlva?
 nem fogjuk megtudni

1982. tavasz // C.01087/12

[EGY KÖZÉPKORÚ FÉRFI]

egy középkorú férfi a hivatal folyosóján zavart mosollyal
 kiemeli az újszülött fölragasztott fényképeit zakója
 belső zsebéből, és nyújtja -
 szégyenkezése jogos.
 e pillanatban épp egy elefánt boka fölötti inát kellett volna
 átmszenie, nem tévedő villámmozdulattal
 épp e pillanatban kellett volna a gőzmozdonyt és az inzulint
 elgondolnia és az Eiffel-tornyot fölépítenie.
 e fényképet mutató férfi nevetséges, szálnalmas és hatalmas
 zavart mozdulattal kotorászom jeleidet.

1982. tavasz // C.01087/13

[AMÍG ITTEN ÍROK]

amíg itten írok
 legalább nem rád gondolok-figyelek
 átkozott lány (lény)
 hanem némely kötőszavak esetleges elhagyhatóságára

1982.04. // C.01087/14

HISZEN REMÉNYTELEN

azt mondom: hiszen reménytelen
 de nélküle - nem lenne az?
 de hiszen mi nem az?

hibás a kérdés.
 féligazság tehát giccsvélemény

a remény minek szóljon:
 jövő hétfő délutánnak
 a nyugdíj-korhatárnak
 (persze magammal veszekszem)
 most: VAN
 ennél többet kitalálni...?
 ne nézzünk az ívfénybe
 mert szemvakságot okozhat.
 e percben finom munkára
 nemigen vagyok alkalmas

1982.04. // C.01087/15

AND THERE WAS DESSIE

süldőlányai sorolva and there was Dessie, whose
 laughter was so constant that everyone near here
 was glad to be there, because it was more
 fun to be with D. than anyone else

most olvasom East of Eden

1982. tavasz // C.01087/16

KOCKÁS SZOKNYÁDRÓL

(Petri Gyurkának egy
 szürke szoknya adatott -)

a kockás szoknyáról különösen sok gondolkozni válok van
 bár azt se tudom, egyetlen, avagy többen vannak-e
 és akkor nyilván cserélgeted.
 - mégis, gondolom, biztosan több lehet.
 mindenkinek több van.

vegyük a problémakör egyetlen darabkáját:
 a hosszát (hosszait) nagyon kedvelem. éppen jó(k).
 valahogy befejeznek téged
 egy darab zöld(?), kockás valóság
 szelíd.
 igen, így pontos.

este lerakod a székre, megsimítod.
 egy festékfolt - ráhajolva kapingálod
 utána - begörbített, zárt ujjak - végigmustrálsz körmeidet.
 a látottakon elgondolkodol.
 a szoknyát kiviszed a szennyesbe.

az új környezetben átfut rajta a szemed
 mérlegeled: szereted-e még
 vagy inkább otthonra jó csak már.
 mikor már nem halogatható: kimosod.
 majd a szekrényben széttolva két blúzt, helyet szorítasz neki
 megint végigsimítod

minden nap történik valami

1982. tavasz // C.01087/17

[EGYEDÜL EGY ÜRES TEREMBEN]

sokat tűnődöm rajta
 téged is mérgeznék?
 helyesbíték, ez így nem igaz -:
 szükségszerűen mi is elrontanánk?

eredendően minden rossz a földön?
 csillárok helyett csak a vészkijárat zöldcsíkos burája
 egyedül ülve egy üres teremben
 egyetlen széken, középen.

körben homályos poros szőnyegek
 a parkett szegélyléc mentén egy hernyó araszol

Bognár Robi féle változat a C. Naplóban

egyedül egy üres teremben
 egyetlen széken, középen.
 körben homályos poros szőnyegek
 és zöld csíkos burák: vészkijárat.

1982.04. // C.01087/18

[TALÁLKOZÁSAINK ÜNNEPEK]

találkozásaink ünnepek
 mégis kancsal így.
 most egy óhajtó mondat következik:
 szeretnék veled kába hideg hétfő-keddi reggeleket
 fél hét után öt perccel
 (nyugodtan nevezhetjük hajnalnak is)
 az a rohadt vekker az asztal sarkán

akkor egyetlen mosolyod

(más dolgokban meg én segítenék neked)

1982. tavasz // C.01087/19

[ÉN CSAK AKKOR TUDOK VERSET ÍRNI]

én csak akkor tudok verset írni

amikor nagyon szomorú vagyok
de nem vagyok mindig szomorú
nagyon

most verset írok neked
hetedszer gépelem, már alig győzöm türelemmel
közben meg fázik a talpam a tornacipőben
valamint elfelejtettem reggelizni

fél tizenegy
mikor telefonálsz

* * *

rendezni azt, amit nem lehet
suttogva elmondani, pedig nem szabad
sáros ruhát naponta lekefélni
és óvni a fiúdat, tőlem is

1982. tavasz // C.01087/2

EZT A CSIPESZT TŐLED KAPTAM

ezt a csipeszt tőled kaptam
ezt a könyvet tőled kaptam
ezt a mosolyt tőled kaptam
szeretnék egyszer tőled egy szárnyas csavart is
(körülbelül hatmilliméteresre gondolok)

1982.04. // C.01087/20

[MEGTÖRTÉNT]

megtörtént
beteljesedett
pedig nem is lettél az enyém (ügynevezett)
az elmúlt hónap: izzadt tenyérrel és 90 kilométerrel
némileg szabálytalanul előzve
egyszer a zebránál csikorogva

az egyetlen: hogy várlak
az egyetlen, hogy: élsz.
a pörkölt farkaskoma buckázva menekül
öledben minden elsimult
ahogy fölnéztem rád.
a Majális zümmögő csendje.
végre, először.

és nem az ERŐS

az évek során több helyen láttalak
egyszer a metrón
megnyitókon
mosolyogva - bizonytalanul félbehagyott mozdulataid

1982.04. // C.01087/3

VALAMI NEVETSÉGES

ebben is van valami nevetséges
ahogy most mindent Pilinszky modorában gondolok el.

de hát: ideköltözött.
 micsoda vendégség!
 a felnőtté avatás szertartása?
 nem. ez így nem igaz.
 ezen rég túlvagyok.
 talán így mondhatnánk:
 még ő is! kicsit sokan vagytok így hirtelen.
 örülök nektek.
 föltegyek egy teát?

1982. tavasz // C.01087/5

[SZERELEM BETELJESÜLVE]

szerelem.
 beteljesülve
 70 grammos irodapapíron
 két példányban.

1982. tavasz // C.01087/6

[NAGYON SZÉP VAGY]

nagyon szép vagy.
 vagy én vagyok ennyire szép?

BUKOVINA / GURA HUMORULUI, ZSIDÓ TEMETŐ F/1982/38/04

1982.04. // C.01087/7

[DOSSZIÉK SORBAN A POLCON]

dossziém sorban a polcon, szemmagasságban:
 POSTA
 LAKÁS
 FOTÓ
 GARANCIALEVÉL
 SZEMÉT
 satöbbi.

most egy új:
 SZERELEM

1982.04. // C.01087/8

[HOZZÁD BÚJNI]

hozzád bújni

1982.04. // C.01087/9

[ZAVARBAN]

zavarban.
 mintha egy váratlan vakáció
 - szénszünet vagy mi -

hova is rohanjak hirtelen boldognak lenni -
 muszáj ragaszkodnom a minden-reggeli
 mosogatás-mozdulataim pontos rituáléjához.

1982.05. // C.01087/21

[LENÉZEK A MŰTEREMBŐL]

lenézek a műteremből. az osztottpályás úttest
 helyett végtelen zöld mező, lankák. távolból valaki
 közeledik felém, magában.
 égen földön senki más.
 másnap kinézek megint. még mindig jön. lassan
 öregszem, már sokat állok az ablaknál. közeledik.
 várom.

1982.05. // C.01087/22

[EGY MÁRNA ÉS EGY FECSKE]

egy márna és egy fecske az élet dolgairól beszélgetnek
 végül is elkerülhetetlen szobahozni, milyen a víz
 és jó-e levegőn

1982.05. // C.01087/23

[KETTEN MENNI]

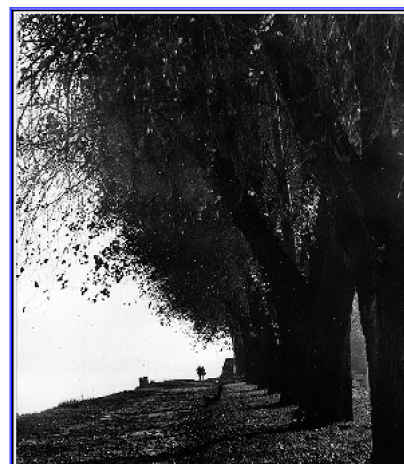
ketten menni biztonságosabb. KÖVETne, vállalva
 csomagom egy részét. utat törnék a mély hóban,
 neki is -
 e perc is parancsmegtagadás?! az.
 ha csak azt mondom is: -
 de nincs mit mondani

1982. tavasz // C.01087/24

NAGYMAROS, HALOTTAM

NAGYMAROS DUNAPART F/1978/01

Van nekem egy második halottam is (szintén él): Nagymaros (1969-1980).
 Az útvonal a mindenkori vízállástól függött.
 A reggeli mise után fölfelé a parti kövek között, fázva, mindig lehajtott fejjel.
 Sok régi kék szikvizesüveg cserepet találtam így.
 (Múlt héten dobtam ki az utolsót.)
 A vízparti kavicsmező.
 Tudtam, utoljára vagyok itt.
 Ahogy a februári nap fölkel a szemközti hegygerinc kopasz fái között.
 Vagy a novemberi.
 A nyárfasor, utam vége.
 A ködös túlpárt.
 Hajókürt (közben angol nyelvtani fordulatokat memorizálok.)
 Sietnem nem kellett, a reggeli kávé csak nyolc után szervírozták.
 Utolsó lakhelyem Alkotóház 15-ös szoba volt.

1982.05.07. // C.01087/25-27

A BALESETESNEK TISZTA A TUDATA

reggel

gyűrött újságpapír, zöld vödör langyos vízzel.
mosom a műterem oldalsó ablakát
ma talán jössz. szemednek tisztítom az utat.

délelőtt

"15 percre leszaladtam. 11.10."

(nem teljesített ígéret.

igaz, hiába siettem,

de a kórházból azonnal hazajöttem.)

délután

"A balesetesnek tiszta a tudata, ha a feltett kérdésekre értelemszerű helyes, és egészséges embertől elvárható válaszokat ad, tisztában van helyzetével, az idővel és a térrel."

(távírat szöveg Szütsnek, borultam a VW-vel, J. egy leveléért mentem.)

1982.05. // C.01087/28

[FEHÉR-FEKETE KOCKÁS FOLYOSÓ]

fehér-fekete kockás folyosó

padsorok unatkozom. szorongatom a leleteket.

próbálok ezt a Pilinszky-prózákat megérteni.

nem akarok én tőled semmit.

csak melletted állni. üldögetni.

a hiányod. a zakód bársonyujja.

csak a szemedbe nézni. megviduló szájszögleted.

érezem az ürességét - relatív ürességét - ennek

a három évnek: ahogy az autó elvágott a várostól.

mindig csak a megcélzott arcok, soha a villamoson -

báméskodás, soha időjárás és elcsellengett

antikvárium-órák. Fáradt vagyok, nincs semmim.

tegnap délután játszottam, most vannak

jó dokumentumfotók a Nagy Bumm-ról.

melletted egy réten, óraszám -

szeretem a képeidet.

1982. nyár // C.01087/30

TÁVOLODOM, KEDVES

Távolodom, Kedves. Most valami

bódult félálomban, az első osztályú párnázottság

között, karom zsibbadt, velem szembeni

ülésem Zsófia mosolyog. Mintha

átvette volna az Asszony szerepét.

Egyenes derék, összezárt térdekkel

támaszkodik a támlának, kis lábai -

a talpak felém, látom őket.

Időnként csendesen; pontosabban feltűnően halkán megkérdez valamit. Apu, azok ott tulipánok? - amitől az egész kupében csend lesz. Illetve mindenki ösztönösen ehhez a zajszinthez alkalmazkodik. Két fiatal munkás is, akik csak tévedésből kerültek az első osztályra - valami gyorsvonattal akartak eredetileg utazni - most a 3. üveg sörüket isszák, tekintetük bizonytalan - de csöndben vannak. Zsófi rám mosolyog, meztelen (tiszt) lábamat áteszem mellé az ülésre, ráborul a térdemre, haját simogatom.

Aztán a vállát, - furcsa, mert nem szokásunk - tenyerem érzi a két lapockáját. Rövid nadrágban vagyok, vadonat (délben vett) tornacipőmet levettem - testünk melegíti egymást. Aztán szétvetett combokkal a térdemen lovagol, mosolyogva, megint szótlánul, ebben alighanem jó adag gyermeki erotika is van. Bódító hőségben nagy rohanás után jutottunk el ehhez a 4 órás személyvonathoz, nem lehetett a délivel indulni, mert Zsófit most avatták kisdobossá. Most kisdoboshoz méltó fegyelemmel tűri ezt a fárasztó utazást; - vágányjavítás - fél órát állunk - és csöndben ül.

Pedig nem természetes. Szinte az egyetlen, ami megkülönböztető jegy, hogy szinte minden gondolata a friss kék nyakkendő körül forog; már megbeszéltük, hogy a Cola-csöppet ki lehet belőle majd mosni, hogy szerinte nejlonból van, és ezért 40 fokos vasalóval szabad majd vasalni, hogy egy csomóra, de kettőre is lehet kötni - majd lassan átterelődött az érdeklődése a dolog öltözködési-cikk oldalára - azon tűnődött, kívül kell-e hordani, vagy a garbó alatt is jó. Megnézette velem, pontosan középen van-e hátul a háromszög csücske, megjegyezte hogy a piros nyakkendő már nagyobb méretű lesz. (Szebben

írnék, ha nem rázna ennyire a
vonat.)

Iszonyú kábult reggel volt, talán
először idén komoly ok nélkül
még fél órát (7- $\frac{1}{2}$ 8-ig) ágyban
maradtam, aztán a fürdőszoba
környékén ténferegtem, aztán hogy
valami sikerélmény - levágtam
a hajamat. Tűnődtem közben,
mit szólnál hozzá - sajátosak a
hajnyírási koncepcióim. Vagy
20 éve magam. Eszembe jutott,
hogy te két hónapja levágattad - nem
magad kedvéért. Vajon, ha
most hozzányúlsz - nyúlnál -
mik lennének a szempontjaid -

Szeretem a hajadat.

Most hirtelen elfogyott a türelmem,
 $\frac{1}{2}$ 8 van, még csak Füredig
jutottunk el. Ha nem gyerekkel
vagyok, átugorhattam volna
a minket megelőző tapolcai
gyorsra. Most persze szépen írok -
megint áll a vonat. Most Zsófi
még jobban tűri, mint én,
elfelejtkezett rólam, mint
mindig, ha belemelegszik a
játékába, - és magának beszél,
vezényel, gajdol. Most a
tenyerét mutatja - evvel a
problémával mindig hozzám fordul:
nem szálka-e az a kis fekete
folt?! Mindig megvárom
az utasításait: engedi-e
hogy varrótűvel alászúrjak,
vagy: most csipesszel
próbálkozom. - Így aztán tűri, -
bizalma van.

Most belepislogott a szövegembe,
kérdi: mi az a kettőspont.
Ígérem neki, majd keresek
egy jó példamondatot rá. Most
meg magát parodizálja: gajdol:
Apu, mikor szállunk már le.
Jaj, milyen lesz ez a nyár? Ilyen
gondokkal nem számoltam...
Folyton folyvást csak a megszervezés
pillanat-izgalmai: mikor
látlak?! És abban a pillanatban
kéne a lelket lefékezni
és a Jelenre figyelni végre -
és hosszú nyugodt unalmas
történetek végéig eljutni,
mosolyognál mosolyognék,
most nagyon távoli vagy megint [...]

(Bp-Révfülöp, vonaton.)

1982.06. // C.01151

[NYUGODT VAGYOK]

nyugodt vagyok.

alkonyodik.

tudom, mi fog történni.

az elhunyt hagyatékát felszámoló rokon

kedvetlen pillantásával nézek szét magamban, szobámban.

mivel kezdjük.

először a szoba közepére a szemétkosarat.

1982. tavasz // C.01087/29

MIKLÓS 10 PERCRE LAKIK MOST TŐLEM

Miklós 10 percre lakik most tőlem, őt is kerültem. Ha mégis találkoztunk, igyekeztem nem nyavalyogni és nagyon szégyenkeztem, mert nemigen sikerült. Egyéb gondolatom nem akadt. Naplót nem írtam. Mondtam neki, ezért nem írok neked, azt mondja, mért nem írod meg ezt...

Nem tudom.

Persze, ha itt lennél.

Persze, ha itt lennél, ha bejőnél a fekete kapun át a kerten, be a szobába, levennéd a zakódat vagy micsodát, az ablak felé fordulnál és tennél két lépést az asztal felé, rátennéd nyári ridikülödöt és a füles bevásárlószatyrot is, majd zárt lábbal előrehajolva lesimítva-lefogva szoknyád leülnél egyetlen - kissé poros - fotelünkbe.

Most a kép kissé zavarossá válik, Zsófit szívesen odaképzelném, amint leszalad az emeletről, nagy igyekezettel elvétve a fokokat, én - mondjuk - nagymama lennék éppen téstagyúrás közben, lisztes tenyerem széles fekete kötényem oldalába törölném, nehézkesen fölegyenesednék, megigazítva kontyomat, szemüvegem föltolnám és széles mozdulattal ölelnék át, hát megjöttél Juditkám, csillagom! egy kis fánkot sütök, csak délutánra vártunk.

Aztán letelepednék a hokedlire, és fáslis lábamat dörgölgetve érdeklődnék, s hallgatnálak milyen az élet Pesten. Mennyit dolgozol és mennyit kell rohannod és mi mindenre figyelned, hja nem könnyű a fiataloknak manapság, akárki akármit is mond, aztán megmutatnám konyhakertem új palántasorát, merev derékkal lehajolva egy-egy csalánt kihuzigálva közben. Heves mozdulatokkal segítenél.

1982.08. // C.01157

ROHANNAK A NAPOK

rohannak a napok

meleg van

iszonyú fáradt vagyok

kéne kölcsön kétezer forint

ebédet is kell vásárolni

született egy gyerekem

várok egy telefont

nem értek semmit

félek a jövőtől

1982.08. // C.01159A

[SZOMORÚSÁGOM: ENGEDETLENSÉG]

szomorúságom: engedetlenség.

(magánéletem és munkám dolgai)

mégis, ha működni kezd - derengő eszmélés - hazaérkeztem.

e hiány igazán enyém
birtokom, vagyonom.

1982.09. // C.01164

[MEGINT SÖTÉT ÉJSZAKÁM]

megint sötét éjszakám.
nem értem a teremtést.
nem értek egyet.
és egyébként is;
ki tud kánikulában verset írni?!

1982.10.24. Kékkút // C.01168 - 171

KÉKKÚT; EGYEDÜL

SZOBÁM KÉT MAGAMCSINÁLTA MŰTEREMABLAKKAL F/1981/10

Azt a percet hiába követelem,

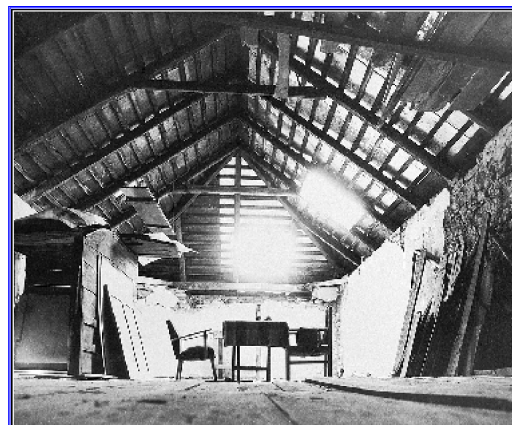
pedig volt, tudom, idén is, talán tavasszal
csak az ócska emlékezetem, mindig bajra figyelő figyelmem.
most Kékkút, borús reggel, egy forró tea után, fotelben
a kedves olajkályha mellett zörömböl
padlón békés halott bogarak
milyen nyugodt voltam például vérző fejjel
széttört autóm küszöbén üldögélve.
minden rendjén történt.
aztán néhány perc, - ránéztem és kezét érintettem.
mindent elfelejték
semmi nem pótol semmiért

várom a reggeli harangszót

néhány feszült óra Pilinszkyvel
a keleti bölcs sorstalanítani akarja magát
és a legfontosabb:
eljuthatunk a derűig
nos?

ez a WC-papír-gombolyag zsebkendőnek is szolgál,
ne feledjük, Kékkúton vagyunk.
az utcai ablakokra pausz fényű függönyöket szögelttem
enteriőrré vált ez a szoba is, akár a műtermem.
tegnap 11-kor keltem az ágyból (kissé félszegen)
tegnapelőtt ki se léptem a házból, csak pisilni
és a lavór vizét kilötyinteni a fűre.

(ez a fotel nagyon jó, vagy majdnem az,
nem zsibbad el benne a lábam olyan hamar)
naphosszat a József-fel összezárva
nem is annyira élvezem, mint inkább tanulom már.
mit kell itt még számba venni?

a kátránypapírral borított házikót a kertben.
különös módon maga a biztonság, a befejezettség,
a rend képe és jele. (télen is használható)
az átrium a kertre nyíló ablakkal,
aminek az olvasóasztal támaszkodik - tökéletes szerkezet.
reggelre a fekete lapra még-zöld, nedves levelek tapadnak.
(első délután ott déryztem, anorákban, pokrócba csavarva)

mégsem vállalom.
iszonyú ez a szegénység
ahogy gazdag perceimet elfelejtem;
és emléküket - ha marad - papírkosárba dobom
talán itt! tudnék dolgomon fordítani
persze csak igen lassan,
ahogy a nehéz követ billentik
fehér kukacok, pondrók nyüzsgönek alatta -

néhány nyugodt percnél többet én aligha -
meg kell végre tanulni
megtanulni a perceket
vagy beteljesedik nyolc és fél éves korom jóslata:
egy egész élet kell majd, hogy megértsem életem.
s addig: a rosszkedvű, izgatott, szorgalmas reménytelenség.
de egy naplópapírtól függjön belső rendem?!
vagy tanuljam meg kívülről - mint angol szavakat -
a békés perceket?!
na persze, ne foglalkozzam magammal annyit,
az életre figyeljek, másokra.

azonkívül hogy nem tudom, nem is hiszek benne,
hiszen csak munkamegosztás kérdése

és végül is mindegy.

ha más hangja nem ér el hozzám (ilyen vagyok)
mért ne szeressem magamat én?!

(kezdek fáradni. a sarkítás szándéka
félrevitte tollamat, pontosítsunk)

először rend: belül
és: ha magamat tanulom, ha másokat,
ugyanoda érek. ők vagyok én is.
(ezért vagyok dühös, hogy Szüts ellopta mondatomat:
az életem a csendéletem -
nemcsak szójáték; fontos találmányom volt)

most vizet hoztam a szomszéd kútjáról
bal kezemben kis májkrém gombóc
odaadtam a ferdeszájú fekete kutyának,
akitől egy kicsit félek.

Bernáth Aurél alighanem pontosan ide jutott.
csak neki jó a memóriája.
az életet igazoló pillanat-emlékeket castrumoknak nevezte,
s őrizte, 40 év múlva is.
még sosem volt aranyerem.
most már tudom, mi az, három nap alatt
nagyra nőtt gumó.
mit kell tenni ilyenkor?

semmi esetre sem legyinteni.

fölrepülhet az ember sorsából?

ezt hívnák reménynek -

a melankólia nemcsak eszköz (mód) hanem sors is?!

de van más is, mint eszköz

mint körülmény

mint út?!

minden az út. Isten melletted ballag.

nem a jövő.

a most.

változtasd meg életed.

ezt a percet.

például, ha most fölkelnék és kennék magamnak egy lekváros kenyeret -

nem. most így írva, ülve értekezni jobb.

az olajkályha melegít.

melyről biztatóan eszembe jut:

csinálok én még jó képeket

(sokat mosolygok patetikus alkatomon)

de hátha nem is a jót kéne számba venni

gyűjtögetni

hanem megmarkolni és helyre tenni

a keserű tartományt -

ha azt mondanám: ez is rendben van, persze.

de ezekkel csak küszködni tudok

csak föltorlasztani őket,

esetleg elfelejteni.

király mozdulattal félretolni: nem.

vagy ez a rutin-kínlódás is: rendben van?!

mindig minden rendben van?!

ez a megoldás?

Isten üvegtetejű rekeszes dobozában

békésen mászkálunk?

ha nem: megtagadom az egészséget.

lám, lám.

az aranyértől az óceánig. (bocsánat)

az ablak felőli karom fázni kezd

és elsőt harangoznak misére

ma Kékkúton búcsú lesz. örülnek a gyerekek.

magam is meglepődöm, milyen megnyugtató:

ha nem nyúlok hozzá, nem mozdul itt semmi.

se bútor, se téasztásúró - mondhatni: dermedtek.

és ez a nép közé szállásom, ez a prolivircsaft is: táskarádió.

persze ebből tánczenét -

közben taftszoknyás lányokra gondolok

mondjuk egy házibulin.

aztán taftszoknya nélkül -

azt mondaná: kedves.

sötét terület. vagy csak egyszerű.

igen, a Brácsaverseny másfelé terel.

meg is szereztem, két példányban is.

pedig először csak a dátum alapján választottam: 1945.

bár naiv döntés volt: nem minden perc halál előtti?!

jó, hogy ezt most írom, jó lenne megmutatni valakinek.
hiteles nyomat.
a kartácsszög polcon-elhelyezésének-problémáját
is körülbelül ilyen átgondolásokkal terhelem,
szokásosan.

át kéne ezt szerkeszteni. ha drámaira csattant volna.
hogy az az üvegdoboz hasonlat a végére kerüljön, például.
de mégsem. nem hiszek a csattanókban.
ahogy a külső-belső forradalmakban sem.
(vagy talán csak: nem merek hinni -)

menjünk reggelizni.

1982.12. // C.01177

[HA AZT MONDOM: UTÁLOK ÉLNI]

ha azt mondom: utálok élni
ez engedetlenség
nyafogás
gyengeség

azt mondd rá:

szökj haza hadifogságból, szakadt bakancsban
gyógyulj meg méhoperáció után
készíts naponta meleg ebédet
mosogass el egy évben 365-ször
és aztán halj meg tisztességesen

1982.12. // C.01177

TALÁLT VERS

(rádióból) (fontos)
az apatikus sün nem szúr.

1983

1983.01.2-4. // C.01181

[BÚSULTAM ITT, MEG MINDEN]

Búsultam itt, meg minden.
de pontosítsunk.
mi a fenét kívánnék még.
akkor is tehetséges vagyok, ha most nem.
szeretem azt a gyereket.
voltam egyszer Isztambulban
és gondolkodom is néha.

Kékkút jó
a műtermem egész jó
Thomas Mann mindig jó
Pilinszky veszélyes, de kell
Bartók itt ül a fotelben

és mi a rossz, na mi a rossz?
 az alkatom
 meg minden, ezek a dolgok itten.
 majd az idő, az idő; megoldódik.

mi kell még.
 cukros palacsinta, ahogy Füst Milán mondaná?
 olykor pihenni kell pár napot.
 esténként futni
 utcán járni néha, ok nélkül is.

1983.01 // C.18601

[ÉN LÁTTAM A POKLOT]

én láttam a poklot (úgy 10-15 méterről) iszonyat
 tavalyelőtt, a strandon
 egy pokrócon napoztak és gyűlöltek egymást
 talán egy kabinkulcsos veszekedtek, ha jól emlékszem
 gyerekeik - két kövérkés kislány - zavarodottan ácsorogtak, vártak
 "és add oda magad húsz fillérért, annyit érsz--"
 a férfi kövér volt, művezetőarcú
 a nő szőkített, sovány, ideges
 talán negyven éves

1983.01. Kékkút // C.01182

[VAN-E ABSZURDABB]

van-e abszurdabb, mint egy még-nem-kitalált képben hinni
 milyen lehet békében élni
 milyen lehet látni a világot
 vagy legalább az időjárást

miért nem tudok másra figyelni
 miért tud ez a Füst Milán sokkal többet nálam
 miért tehetségesebb Kondor

miért nem vagyunk társai egymásnak
 miért vagyok intoleráns
 üres
 rosszkedvű
 kinek jó, hogy melankolikusnak születtem
 miért nem érdekel igazán valami
 miért nem megy a munka
 miért öntöm mindig mellé a teát
 hogy fogok ebből kimászni

hogy fogok ebből kimászni
 valami szürke pépet fújtak
 a fejükbe nekik

1983.02. Kékkút // C.01190

MI VOLT ITT? (KÉKKÚT)

csipkebogyó lelőhely mély hóban Tapolca felé
 egércsapda elhelyezés és éjfél után hangos koppanás

olajkályha fokozatállító állítás, bekarcolva
 fényképezés ablakban éjjel: fákra ráfagyott vízcseppek
 séta a Mindszentházi elágazásig, hómezők
 Révfülöpre egyszer végre végig gyalog, másfél óra
 a zöld Balaton és vadkacsák
 Kékszakállút hallgatva, hóban bandukolva
 gázpalack csere: több mint egy évig bírta, - megbecsülöm.
 tulajdonosi minőségben az Elektromos Műveknél
 tavalyi fotóm újra - havas szőlődomb
 Goethe gyerekkorát meséli - milyen tisztán néz és lát
 Pilinszky dermesztően okos fölszólalása a költőkonferencián
 és ébredés naponta negyed tízkor
 nem kell hálósák, elég ha pokróc -
 József tréfái a Mózes könyvében is megvannak,

KÉKKÚTI SZŐLŐDOMB F/1983/01

könnyezve megnevettem
 dióval gurigázó egér éjjel
 időnként hószakadás zaja a tetőről, de jó,
 hogy itt nem félek a zajoktól
 első nap lekváros tészta, jó sok
 házi készítésű kamáslim és a mély hó
 vasúttól Mercedes-stoppal
 egy butuska Moldova-rádiójáték a hongkongi zsebrádió
 hótól furcsa félhomály a padlás-műteremben,
 jó lesz továbbra is ez az öreg hátizsák, 56 nyarán vettük a Tátrában
 kályha mellett mosakodni, lavórban, - szertartás, ha
 nem siet az ember
 másik ágyon múltkori tusrajzaim kiterítve
 Gömbi ferde pofáját rácshoz szorítva várja szalámi adagját
 egyszer jutott eszembe egy (új lila) képem, nem voltak
 búsulós óráim, ez a 4 nap kisimított, elég volt
 már mennék a fotókamrába
 bélelt gumicsizmám kiváló
 fogat mosni csak kétszer nem felejtettem el
 valami angolt hozhattam volna, ha már van Direkt Kékkúti Szótár
 ma éjjel - reggel pont egy litert pisíltam a dunsztosüveg szerint
 négy napnyi fűtőolajat hagyok magam után
 kéne egy jó méretű úti jegyzetfüzetet rendszeresíteni
 kölcsönlapáttal kellett utat vágnom a hóban a házig
 az utcabéli öreg mesélte, mikor Pesten háromhetes iskolára fogták
 (nehézség kezelő volt)
 a "mechanizmus" után 5-6000-ról a felére ment le
 a fizetése
 sorban állás reggel a boltban, én gázpalackot cserélek.
 sokkal köszönőviszonyban már, becsülik ahogy
 magunk rendbetettük a házat
 lassan befogadnak
 kenyérért - mert van idő - gyalog, Kővágóra, hátizsákkal
 aztán utolsó lelkiismeretes mosogatás, mindent helyre, kék szivacs
 jobb felől, balról a sárga, ami az edényekhez szolgál,
 villanyóra lekapcsol, gázpalack, szerszámok, WC meleg
 ülőke bemenekít - nagy érték
 és még egy utolsó lassú pillantás körbe

1983.03. // C.01195

[NEM KIS CSATA EZ]

nem kis csata ez
 próbálom az életet választani
 nem a legyintőt -, az indítót
 billegek bizonytalan valóságok között
 az elmúlt évben sok mindent veszítettem el
 (remélem, nyertem is velük)
 most a szobámat keresem, magamat, a dolgomat
 bútorok közt botorkálva még Pilinszky a legvalóbb valóság
 (rajta is át kell lépnem)
 Istent nem tudom lefordítani a hétköznapokra
 én, ha kiürítem magam, csak üres leszek
 vagy tisztulnék is, csakugyan?
 álldogálok a szoba közepén
 tehetségnek indultam
 a képek balkézről születnek
 nincs mit mondani
 várni kell

1983.03. // C.01196

BUKARESTI KIÁLLÍTÁSUNKRA TERVEZETT MEGNYITÓBESZÉDEM

(nem került rá sor)

hölgyeim és uraim!
 az embernek talán négy-öt feladata van az életben.
 ahhoz, hogy ezeket jól tudja csinálni,
 elsősorban rendet kell teremtenie önmagában, belül.
 úgy gondolom, a többi már könnyebben megy.
 ehhez segítség a művészet is.

örülök, hogy itt kiállíthattam.

1983.03. // C.01199

LÁSSUNK TISZTÁN

lássunk tisztán, és válasszuk szét a dolgokat
 itt van ez a 83 kilós micsoda körülöttem
 (rajta két kiló ruha)
 ez teszi a dolgát
 fölkel időben, meghozza a tejet
 fölneveli gyerekeit
 a kész képet beszállítja a Múcsarnokba
 este fáradt
 este mosakszik
 körülbelül minden rendjén megy vele

másrészt itt vagyok én, tele tagadómondatokkal
 felkiáltójelekkel
 és véres kérdőjelekkel terhelten
 riadtan és vicsorogva

1983.03. // C.01200

DÉLUTÁN ÉS ESTE

HÁROM KIRÁLYOK - B/1983/03 53x93 cm.

OPERAHÁZI GOBELINPÁLYÁZATRA / nem volt díjazva

délután

- Istenem, bocsáss meg
én ebben semmi nagyszerűt nem találok
akárhogy nézek körül
(tudom, az én hibám.)

- szeretnék ágyba menni.
- de azért rendes dolog tőlem,
hogy mégis igyekszem - ugye?!

este

Isten elmosolyodott és a zsebébe nyúlt.
én meg itt lenn csináltam egy jó gobelin-tervet.

1983.05. Kékkút // C.01229

FÖLÜLRŐL NÉZVE

nézzük hát
életem egyetlen keserű területe, maradóan
tüske a húsban
de.
ez az én adagom egyszerűen.

ez a világ így van kitalálva, sajnos.
e nélkül nem mozog
megszokni lehet - félnapokra
ebben éppen ez a vicc

és ráadásul: ha nem vigyázol:
még csak nem is jobbít,
hanem megront, és acsarkodóvá tesz.

ehhez kell segítséget kérni, és
nem ahhoz, hogy elmúljon
(vagy fogfájást kérsz helyette?)

örömet kellene okozni

1983.07. // C.01234

[MOTORIZÁLT HADOSZTÁLYOMMAL]

motorizált hadosztályommal nekiindultam, hogy egy tollpíhét
letegyek az ajtaja elé.

1983.08. // C.01243

[NOTESZ LÓG A NYAKAMBAN]

notesz lóg nyakamban - naplóm negyedévenként legépelve -

képeimről pontos eseménynapló - 1959-től, minden kép lediázva -
 fotóim hat számjegyű rendszerben katalogizálva -
 tárgyaim rendben, gondosan rostálva -
 minden bútorom - ha nem is én építettem - hozzám igazítva -
 mint ahogy az egész műterem is -
 szögeim 48 egyforma dobozban, jól áttekinthetően
 és játéknak: barkácsolás, fotózás, angolozás, mikor mi
 és még sok egyéb
 mind
 mind
 mind
 csak a nyugtalanság tükre
 és pótcselekvés

bár alighanem elkerülhetetlen volt
 és azt sem tudom pontosan
 mit kellett volna helyette:
 olvasni
 rajzolni
 vagy a Harangvölgyben üldögélve
 Isten csöndjére fülelni

két nap múlva: sajnós megint tévedés.
 alkalmilag történtek
 arányeltolódások csak.
 és mindig igyekeztem korrigálni. 83.8.
 fotózást lényegében kidobtam. 83.12.

1983.08. Kékkút // C.01244

[HOGYAN KELL?]

hogyan kell?
 ha azt mondom:
 NEM ÉRTEM EZT A KURVA VILÁGOT
 ez igaz, de nem formált

hát:
 TELJESEN RENDETLEN A VILÁG
 CSAK EGY PILINSZKY VERSBEN VAN REND
 (pedig ő is csak egy megálló)
 hát ez egy gyötrő nap zárótétele, de még
 nincs megfogalmazva:

hogy délután sérültem, merev gerinccel
 feküdtem az udvaron, jószérével mozdulatlan
 és néztem a fecskéket meg a kék eget
 és minden továbbra is gyötrően rendetlen
 volt és maradt
 és hiába próbálkoztam a kulcsszót mormolni
 hogy SZERETET
 nem történt semmi
 az ég kék maradt
 (bal szemmel: kékebb)
 és: EGY KIS NYUGALMAT EZ ALATT A NAGY KÉK ÉG ALATT!
 és: rendetlen az ég is!
 aztán elolvastam 110 oldal Dosztojevszkijt az éjjel
 és még mindig nem történt semmi

aztán reggel lett
és a bébi sárga napozóban a hasamon mászkált
mikor végre eszembe jutott:
A ROPPANT TÖMEGŰ TORONY
KI GONDOLHAT NÁLA SZOMORÚBBAT?
hát ez az
ő is, persze
ÓLMELEG, na jól van, végre

1983.10.02. // C.15547

LEVÉL LEVÉL SZ. M.-NAK SZŐDLIGETRE

Köszönöm kedves invitálását
egy közös csoportkiállításra

van-e édesebb kép, mint
egy retikülje fölé hajló leány
látványa? - és intimebb?

- és van-e rondább,
mint egy ilyen retikül belseje?!

nomármost, melyik az igaz?

tű(nő)dőgyulladásom
magányából: híve, V. D.

83.10. // C.15548

TÁVIRAT SZÜTSNEK

a hosszúlábú mocsári béka násza idején a hím
kobaltkékre színeződik

1984

MIKI FIAM EGY IDEIG SZOBÁMBAN DÉLELŐTTÖNKÉNT

F/1984/02/b

1984.02.? // C.15706

MIKICA FEST

feszült percek egy képnél. nem merem a nagy vörös felületbe
az izzó fehér foltokat beletenni, pedig az ötlet jó,
de félek. képet föl az állványra, egy Segonzac-filmen látott
ötlettel (23 éve láttam a Francia Intézetben)
a kívánt formát papírból kivágom, és próbaképp
beletapasztom a nedves felületbe.
hátralépek, hunyorgok. eggyel több a forma,
közben Mikica is odanyomott egyet alul,
ahol fölérte.

1985

1985.01.01. // C.01541

[A NAGY FELADATOK ELKERÜLNEK]

a nagy feladatok elkerülnek. vagy azt hiszem.
csend. kiürült a polc.

üldögélek.

Isten, sátradbán

egy tábori ágyat, egy órára!

hányszor fogok még mosogatni

és hány tányért fogok még leejteni

barátaim búcsúzkodnak

úgy tűnik, az élők és a holtak is

csakugyan kezdek egyedül lenni; Veled?!

vagy megint félreérték valamit?

1985.02.

vagy megint affektálok

2004.07.

adalék: előző hónapban festettem meg életem tán legjobb képsorozatát,
a négy zöld zsidótemetőt

VD.: KLEEines BILDCHEN - A/1982/03

1985.08. // C.0597

UTOLSÓ ELŐTTI KÖNYVEK

Nézem ezeket

a Klee-képeket,

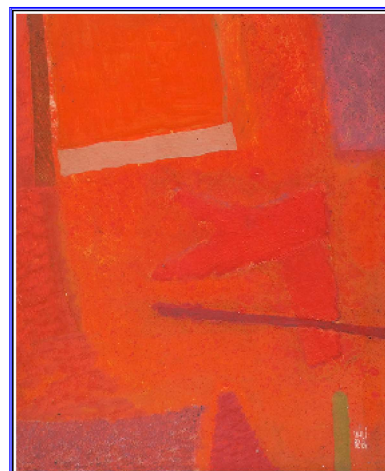
búcsúzóban.

Távolodnak.

Sok a gyenge, a közömbös.

Lapozom.

(Klee *Leben und Werk*, Szütsnek adtam 86.1.)

1986

1986.08. // C.15707

FERENCESEK

Uszodából hazafelé, Margit körút, jön szembe három ismerős;

a ferences tartományfőnök atya, két rendtársával, civilben.

Egyikük játékosan tapsol egyet, a hatalmas galambcsapat ijedten fölröppen.

Mosolyogva köszönnek, én csak annyit: Na, ezek se a szent Ferencek...

A legidősebb neveti el magát először.

1986.12. // C.15959
ERNST MÚZEUM 1987.

KEDVES M!

száraz, adatszerű önéletrajzot kértél.

tehát:

születtem	1942
diploma	1967
első kiállítás	1969
önálló kiállítás	19
külföldi szereplés	14
olajkép eddig	826
ebből:	
megsemmisítettem	507
köztulajdonban	43
magántulajdonban	161
díj	10
kitüntetés	1
gyerek	2

összesen 7461

szerinted ez elég?

és az

IGAZI ÖNÉLETRAJZ

1951 májusában fölött kérdésemre

1983 augusztusában megtaláltam a választ.

Most már mindegy, meddig élek.

De addig: szolgálatban vagyok.

1988

1988.05. - 2013.07. // C.12218 - 219

[ISTEN KÖPENYE SZEGÉLYE]

1988 első előfordulás,

2013.07. a kiválasztott szövegváltozat:

Egy remekmű villám fényénél megmutatja Isten köpenye szegélyét.

vagy

...egy villámfény idejére...

1989

1989.11.06. // C.02030 - 031

[MÁTÉNAK, KANADÁBA-1.]

Máté, hiányzol.

Nem megy ez a rohadt kép, hónapok óta kapirgálok. A délelőtt evvel ment el, meg Mikicával több lépcsőben

szétszereltünk egy porszívómotort. Egyebek mellett jutott neki egy golyócsapágy belőle. Náthás, beteg, evvel múlhatja idejét, meg mindig valamit kér tőlem: géppapírt, most éppen ollót (hol az övé), borítékot (minek?). Csak magamról tudok igazán írni.

Hónapok óta gondolkodtam egy új keresztúton, anélkül, hogy tudtam volna. Most megcsináltam két nap alatt. Nagyon szeretem. Fölmentem fotoapparáttal a Munkásmozgalmi Múzeumba, kértem harmincas évek-beli munkás szituációfotókat. Délutánra előhívtam, amit ott a helyszínen lefotóztam belőlük, másnap estére keretezve készen volt. Fölvettem a püspöki karnak, mi lenne, ha Magyarország ezt ajándékozná két év múlva a pápának, látogatásakor [...]

1989.11.27. // C.02032 - 035

[MÁTÉNAK KANADÁBA-2.]

Szervusz, Máté.

Valahogy úgy sorolod a szavakat, hogy tíz percre nagy embernek érzem magam. Ez jó. Fél éve 3 képet tudtam elkezdni összesen, ja meg a keresztút. És nem merek képet elkezdni, nem tudok. A mai reggelig bezárólag. És látok bajokat, próbákat (4 kórházat látogattam 2 hétig, meg láttam a recski megsemmisítő táborról készült dokumentumfilmet és velük szenvedtem - és szégyenkezem, és megalázó - mert mindenem megvan, ami csak embernek lehet -, és az elviselhetetlenség határánál, szenvedek. Régóta úgy definiálom: a festés: napi inzulinom. Jó, hogy beléd nyomnak egy injekciós tűt? Nem, de kell.

Mintha egy műszerkapcsolót elállítottak volna bennem, gyerekkoromban. Miért nem tudok békében élni a pár hete befejezett keresztút tudatában. Tök nevetséges.[...]

1990

1990.04. // C.19059

HITTANLECKE FELNŐTTEKNEK IS

Békét akarsz? Magadnak is?

Egyszer és mindenkorra meg akarsz-e bocsájtani mindenkinek?

Azoknak, akik: bűdösek, a boltban becsaptak,
gumibotot hordanak,
rosszul javították meg vízcsapodat,
félrekezelték édesanyádat,
akiket a mamád utál,
ellenségei minden hitnek,
gyűlölik a magyarokat,
tehetségesebbek nálad,
nem figyelnek rád eléggé,
lehányják a lépcsőházat,
bömböltetik a magnót éjjel,
nem adták neked kölcsön a...,
nem hitték el neked, hogy...
mással randevúztak helyetted,
szebbek nálad,
egyszerűen csak jól elkéstek,
megverték vagy szüleidet, akárcsak sportban,
gazdagabbak,
fecsegősek,
megették a tízóraidot,
tehetségtelennek tartanak,
megmosolyognak,
eltörték a kedvenc bögrédet,
vezetnek téged, pedig alkalmatlanok rá,
pornót készítenek,
öregék és csak a macskájukat szeretik,

túl nagy fülbevalót viselnek.

Meg akarsz-e bocsátani Hitlernek,
minden diktátornak, minden nációnak,
meg tudsz-e bocsátani az Atyának, hogy jobb sorsot szánt neked,
és ezért most keresztbe tett neked?
És magadnak, hogy a múltkor olyan csacsi voltál?

És hálát akarsz-e adni mindezekért?!”

1990.06. // C.02059

[MINDEN IDEGEN]

minden idegen.
jó lenne festeni.
mindenem megvan.
valami kis szobába kéne költözni?
a depresszió munkaeszközöm?

1990.06. // C.02060 / C.04029

VILÁGKÉPLET/2.

gyerekkorom óta tünődtem, mire való ez a világ,
születésünkkel miért nem zuhanhatunk Istenbe?

82 nyarán megértettem és elfogadtam.
a világ az egyetlen, fölcserélhetetlen eszközhalmaz
Istent megközelíteni
s részei annyiban hasznosak, amennyire ezt segítik elő -

de hát ez tévedés.
a világ nem jó és rossz, hanem előjel nélkülien semleges.
tőlem függ hogyan használom, mire használom.

hogyan értem ezt:

megyek az úton, kövekbe botlom, illetve
olykor hozzám is vágnak egyet-egyét -
no már most, három lehetőségem van:
1. fölhördülve visszadobnom
2. zsákomba teszem. idő után lehet panaszkodni a teherre
3. lábam elé teszem, építendő utamat,
sőt talán még másokét is.

és ennyi az egész.

1993.04. // C.04029

ez a szöveg megjelent DÁVID KATA HETVEN ÉVES emlékkönyvben:
"Ex invisibilibus visibilia".... VILÁGKÉPLET/2 - címmel

1991

1991.07. // C.02138/B

MENNYI A BŰNÖM?

mennyi a bűnöm abban, hogy kevés az életkedvem?
vagy: *sorsom, mert alkatom* - ?!
vagyis hálát adni érte?!
mért látom már a forró nyárban a decembert?

mért nem várok jó hírt? öregszem?
 mért utálok nyaralni? bár ezt tudom.
 amikor nem vagyok mániás, mért vagyok depressziós?
 mért közelítek fogkefevásárláshoz a halál felől?
 mért idegen még a szobám is?
 mért érzem eső előtt egy nappal, hogy vége a világnak?

Füst Milán erre azt üzeni: *lehet, hogy az életnek
 nincsen értelme, de a mészáros számlát ki kell fizetni.*

1992

1992.05.05. // C.02287

PÁRIZS, UTOLSÓ ÉJSZAKA

Fölbredtem, négy-öt felé lehetett, nem néztem meg.
 Forgolódtam. Az estéről hozott izgalom, meg kéne venni azt a fűrészgépet.
 Iszonyú pénz. Megtehetem-e. De húsz éve kellene, keretkészítéshez.
 Nincs irgalom, dönteni kell.
 Elaludtam.
 Valami csoportos sétába keveredtem,
 kutyákról is beszélgettünk.
 Amitől mindig félttem, mellettünk szép lassan eldőlt egy építési toronydaru.
 És akkor mellém sodródott.
 Föllépett egy párkányra, és szembefordult velem. Mint azon a fotón.
 Hátizsák volt rajta.
 Rám mosolygott, majd átölelt, hogy ezután minden másképp lesz.
 Talán meg is csókolta.
 Arra ébredtem, hogy a szomszédban fölsír egy kisgyerek.
 Tegnap láttam, fiúcska, néger.
 Kászálódok, készülök a fűrészboltba.
 Még nem tudom, hogy nem fogom megvenni.
 Hát ennyi. 1992-t írunk, tehát 26 éve váltunk el.

1998

1998.07.15. Pilismarót // C.05733

PILISMARÓTI FELJEGYZÉSEK (részlet)

Hónapok óta próbálom értelmezni.
 Kínlódom,
 reménytelenkedő és kedvetlen,
 gennyedző seb.

Megbeszélni? Kivel?
 Az unalmat? Félelmet az öregségtől?
 Nevetséges?
 Vagy mindez csak az élet?
 Tehát ajándék?

Mi van?... Minden van.
 Család, rend. Jómód. Egészség.
 A munkám, a hitem.
 Ólmelegnek napi gyorsúszás (bukófordulóval), és esti Zelk-beszélgetések.
 (Csak halálverseket tudok olvasni.)

Petri azt mondja: "A versen kívül nincsen életem: a vers vagyok.
Tehát elég ritkán vagyok."
Ezt is tudom, harminc éve.
Ennyi lenne?

07. 16. másnap
Vettem egy gyönyörű töltőceruzát és nem tudok örülni neki.
De működik.

07.22. egy héttel később
Itt, a tömegszálláson, zavartalanul, az utóbbi évek legörömtelibb sorozatát csinálom.
Sikerült továbblépni, a képek kiszínesedtek. 1,6875 olajkép naponta, eddig 27.

Rengeteg keretet kell majd csinálni.
Térdsebem is szépen gyógyul.
Az elégedettség nem a boldogság szinonimája?

Te kis hülye.

1998.09. // C.05757

A RABSZOLGATARTÓ TÁRSADALOM VOLT AZ IGAZI

fax Szütsnek

1. Mindig volt munka
2. Megmondták, mit csinálj
3. Dolgozhattál napi 13-14 órát
4. Még enni is adtak
5. Korbácsos főnökkel a hátad mögött zavartalanul jó embernek érezhetted magad

2000

2000.06.30. // C.06372

NÉVJEGY

Ülök este az ágyam szélén, nézem a térdemet.
Valahogy olyan ismerősnek tűnik.
Napok múlva felködlik, miért.
Rajzoltam ezt egyszer rég, egy alkotóházban.

I'm sitting on the edge of the bed, watching my knee.
Somehow, it seems quite familiar.
It took me days to realise why.
I once drew a picture of it in an artists' retreat.

2000. 11.03. // C.08426

VÉGRENDELET

Én, alulírott Váli Dezső, ép elmével, világos tudattal
és szabad elhatározásomból úgy rendelkezem,
hogy halálom esetén nem kell csinálni semmit.
Képeim szétszórva. Neten és CD-n minden munkám megnézhető.
Minden jó helyen van ott, ahol van.

Budapest, 2000. november 3.

LAST WILL

I, Dezső Váli, of sound mind,
 full capacity and free will decree
 that upon my death nothing shall be done.
 My paintings are scattered about.
 All my work can be seen on the net and on CD-ROM.
 Everything is at its best place, wherever it is.

2000.12.11. // C.15702

ADÓHIVATAL

Az Adóhivatal megkért, ugyan, fizetnék már 1,2 milliót (fele büntetés) 1997-es, 1,8 milliós New York-i ösztöndíjam után. Levelemre, hogy ez ott is, itt is adómentes, követelésüket 1,6-ra módosították. Úgyhogy jött a második fokozat, itt már baráti segítség kell, szakértelem, ismerősök bevonása. Ennek kapcsán keveredtem adóipari főemberek Katalin-napi bulijára, nem gondolnád - egy bérelt vízibuszra. Mentorom cipelt magával. Próbáltam szabadkozni, hogy klausztrófóbiám van (közelítő megfogalmazása, hogy innét nem lehet megszökni), de az 1,6 millió, meg itt most majd bemutatnak valakinek, stb.

Az első másfél órában még volt remény, mert a dokkhoz kötve, valami Sanyikát vártunk, aki már elindult Békéscsabáról. Kétfelől terített asztalok, pártfogómmal letelepedtünk. Az alkonyati vizet nézegettem, a sötétülő eget, a kivilágított Vár-palotát. Szalonzenekar. Mikrofonon fölszólítottak, hogy szolgáljuk ki magunkat, bár pincérek is szaladgáltak. Azonnal megittam négy rostos őszibaracklé, két unikumot (két hete kellett volna egy zsíros hús után, emlékezetemben lerakódott), aztán jöttek a gombák és szárnyasok. Két és fél süteményt a tányéron hagytam, kiderült, sósak.

És akkor ezüstflitteres valamicskében néger táncosnők, gyönyörű mozgással. Az is feladatuk, hogy a vendégeket táncra invitálják. Így az egyik nádszálkisasszony az orrom előtt kezdte riszálni magát, virtuálisan az ölembe ülve. Váltakozva néztem a felhőket és a fenekét. Ekkor hibátlan magyarsággal odaszólt: Szomorú vagy? A válaszon még tűnődöm...

Gondolom, délelőtt medika az orvoskaron.

A Római-partnál fordult a hajó. Akkor, völgymenetben már sokan táncoltak. Mind nagyfőnök, testes emberek. Az asszonyok kissé merev hivatali kosztümökben, hajkoronákkal. A pénzügyi rassz.

És iszonyú jól ráztak, nem hinnéd. Fantáziával, tréfálkozva, öniróniával. Egymás között, fesztelenül, harminc év előtti emlékekkel a lábokban...

Volt egy alacsony, szikár, ősz asszonyka, úgy hatvan körül, fehér blúzban. Kamasz tempóban rockizott, aztán megragadta a két rumbatököt...

Kértem egy mobil telefont. Kata nehezen értette meg, hol is vagyok. Délben indultam otthonról, hogy csak egy fellebbezést kell aláírnom a Belvárosban, és fordulok...

2002

2002.10.01. // C.15553

A DUNA-TV

- Hogy miért még mindig műtermet festek:

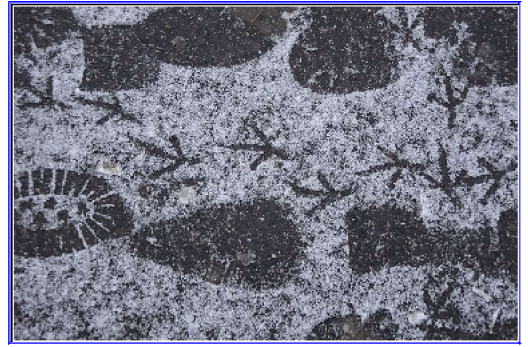
- Nézze, most megvallom magának. Én gyerekkorom óta mindig mormotát szerettem volna festeni. De a dolog körülményesnek bizonyult. Tudja, ezek az állatok az Alpokban és a Kárpátokban élnek, föld alatti lyukakban. Gyökérrel és rügyekkel táplálkoznak. Ha sikerül őket megközelíteni, és az egyikre rászólok, most kérem, maradjon így, fejét kicsit magasabbra, nézzen az ablak felé, és ne mozogjon...

2002.12.05. // C.15546

F/2018/012

[FRISS HÓ]

Indulok, még sötétben, a hajnali misére.
 A kapun kilépve váratlanul papírvékony réteg friss hó.
 Egyetlen ember, egy kutya, és egy madár fekete nyomával.
 Miért volt ez olyan megható?

2006

2006.04. // C.15957

[IDŐVERS]

[Az idővers-gyűjtő Berszán Gábornak]

Ó idő, idő!
 Időtlen idő!
 Idétlen idő!
 Idézzük fel!
 De lehet-e?
 Sőt: lehet-é?
 Ajjaj.
 Megy az idő.
 Múlik.
 Múlik a disznó.
 Nem szép tőle.

2007

2007.05. // C.08955

HAIKU ORAVECZ IMRE TISZTELETÉRE

(bár nemigen tudom, mi az)

Jött egy busz, s a galamb lomhán föltottyant a járda peremére.

2007.12.08. // C.09413

ENNYI A KÜLÖNBSÉG

Szeretettel rám mosolyognak,
 szeretettel hátba veregetnek,
 és azt mondják: exhibicionista vagy.
 Én bólintok, és visszamosolygok,
 szeretem, ha foglalkoznak velem.

Hogy is van ez.
 Amikor Petőfi.
 Amikor Lator László elverseli,
 hogy nyúl be egy ujjal a szeméremajkak közé.
 Nem láttam mezítelenebbet,

mint Vojnich, Kazovszkij, vagy Vermeer munkái.
Jobb képeimből kiolvasható
egyik életrajzom.

Persze a válinewsra; a naplómra értik.
Holott nem csinállok mást,
mint - Sanyika nézi - ahogy apuka
hazatér a munkából.
Ahogy leteszi a kalapját, táskáját.
Ahogy megcsókolja feleségét.
Ahogyan elmeséli, mi volt a villamoson.
A kisfiú mindent megtanul.

Mellesleg kiválóan szórakozom.
Ötvenöt évig nem tudtam, milyen gazdag az élet. em.

Hogy nem Petőfi és Lator-színvonal?!
Na ja.

Ennyi a különbség.

2008

2008.09.05. // C.09733

A GODOT GALÉRIA HÍRLEVELÉBE, FOTÓKIÁLLÍTÁSOMHOZ

festeni rossz, fotózni jó, ezt mindenki tudja
1942 októberében kilenc hónap tűnődés után
bújtam ki a sötétkamrából
azóta csak hunyorgok a fényben
s toporgok itt tétován

de hatvanhat éve rohangászom föl és alá
hogyan ez ne tűnjön föl senkinek

2008.11. // C.09814

2008. NOVEMBER 28.

mi van.

kiállítás megvolt
könyv kész
adatbázis kész
honlap kész

terméskövekből falazott kút fenekén üldögélek, naphosszat.
aránylag nincs is nagyon hideg,
bár a kövek nyirkos-nedvesek.
nem fölfelé-, lefelé nézdegélek.
az egyik kövön véset: kenyni jó. tornyai

2009

2009.01.20. // C.15961

[ÚJ HUSI]

Új husi a medencében. Húszas éveiben járhat, ritkaság a nyugdíjas függőleges nénik között. Minden OK.

rajta. És akkor döbbenve látom, a tempó elején, elrúgásnál, egy pillanatra kis lábfeje teljesen befelé fordul. Bokaizmai lehetnek lazák. Innét már kis fekete ívháromszöge se vonzza a szemem. Ami a fürdőruhája. Az elhaladó kék csempét nézem szomorúan, magam alatt.

2009.06.20. // C.10042

MEGÖREGEDTEM

Áprilisban megöregedtem.
Bár ez nem biztos.
Nem ismerem, nem voltam még öreg.
Vagy lehet, már az voltam, csak nem vettem észre.
Vagy mindig az voltam.
Hanem most, hogy minden sokéves munkáim befejezése.
Hogy minden meg van csinálva.
Észrevettem, szívesebben ülök, mint állok.
Annál is jobb feküdni, feküdnék már délelőtt,
ha nem is vagyok álmos.
Igaz, ez ritkán fordul elő.

Mit mondana erre szent Romauld apát,
rendalapító,
aki meghalt 1027. június 19-én.
Pont a mi irányítószámunk.

Szóval fáradtan ébredek.
Bár lehet, ez senkit nem érdekel.

Ma van a 41. házassági évfordulónk.
Koccintani vettem két pacsnit a Retek utcai péknél.
De csak egy volt.
Elfeleztük.
Én kaptam a nagyobbbat.

Szombat; délelőtt piacra megyünk.
Amit utálok.
És a biciklipumpám is elromlott.

Mi jön még.
Majd.
M. néni infúzió.

Mért? Babits nem nyafogott?!
Néha?!

2009.08.06. Kékkút // C.16139

[VÉNEMBER]

Orvosi váróterem, ez is régi történet. Üldögélünk. Görnyedt apróka vénember, nyáron nagykabátban, vaskos könyv fölé görnyedve, apró cetlikre jegyez. Mi lehet ez, Biblia? Már utcasarokról visszafordulva vettem a bátorságot leülni mellé. Öregotthonban él, műfordító volt. És most Arany-összesből jegyzetel szófordulatokat, kimeríthetetlenül tanulságos.
Ámulatos. Lehet győzni?!

2010

2010.09. // C.15958

[CSALÁD]

A nők a férfiak karbantartására lettek kifejlesztve.

A férfiak például egy ecsetnek látszó tárggyal fenntartják a társadalmat.

A gyermekek pedig olykor hazatelefonálnak.

2011

2011.04. // C.10894

MIT IS AKARHATNÉK MÉG

**NEW YORK, REPÜLŐGÉP ANYAHAJÓN, BÖRÖCZ BALÁZS, VD.,
VÁLI MIKLÓS F/2013/130**

Mit is akarhatnék még.
Voltam tengeralattjáróban,
repülőgép-anyahajón,
az USA-Korea tárgyalótermében, Panmindzsonban,
a World Trade Center tetején, kétszer is,
bálnavadász hajón,
Picasso műtermében,
Klee fiánál,
a II. ker. polgármesternél,
építettem egy 30 éve működő fregolit,
megépítettem egy életet,

mennyivel jobban megírta ezt Kormos István

KIFORGATOTT ZSEBBEL

Azért ezt-azt láttam
szerte a világban:
pl. bicegő tücsköt,
kannibál rézüstöt,
fekete szivárványt,
fürdőző cigánylányt,
pocsolyát az égen,
papot lyukas széken,
börtönőrt nevetni,
erőművészt verni,
Berdát inni tentát,
verklit húzó tantét.

De zsebemben kotorászva
egy fillért se látok

2011.11. // C.17714

RUBINMISE

Antal püspök vezette a szertartást. Néhányszor találkoztam vele életemben, utcán, véletlen. Legutóbb tíz éve a Rómer Flóris utca sarkán. Egymásra mosolyogtunk, elmondtuk egymásnak egy-egy mondatban életünk

legbizalmasabb titkát, újra egymásra mosolyogtunk, bólintottunk, és ennyi.

Nem. Neki volt egy második mondata is: *Nagy titok az Isten.* [2020.05.]

2012

2012.11. // C.18460

LUKÁCS-USZODA, 23 ÉV HALOTTAI

- Feri bácsi, a végén a lánya kíséretében járt; egy évre a Dagályba dezertált, mindig orvosára panaszkodott
- Mészáros Tibor, HM. ezredes, gyönyörű gyorsúszással, hívott volna a hideg-medencébe, térképet kasíroztam neki, gyűjtötte
- (Kiss) Lajos úr, a mindig mosolygó alázatos hadtápos öreg katona, vidámította a vízben az asszonyokat
- Springer Gyuri, a belgyógyász, aki szilveszteri receptjeit mesélte a zuhany alatt; kiugrott a kórházablakon
- a csendes Gyula bácsi, beteg feleségét ápolta évekig
- a szomorkás Ádám, Amerikából nem írtak neki gyereke, unokái, vigasztaltam
- az a dühösekeny úr velem egy sávban; akit ésszerű volt a vízben nagy ívben kerülgetni
- az ezredes úr, aki együtt járt vele Kőszegen, s nekem szidta Ottlikot könyvéért; az ember nem piszkít bele a saját fészkébe
- Imre, szerszámlakatos, fényesebb elme volt sok tanult klubosnál, futball-, és politika-szakértő
- Roller Béla, akinek készülő statika-könyvébe beleszóltam; diákjai rettegték, vizsgákon azt kérdezte: miért?
- Lax István, Rumcájsz, a liftszerelő, kitalálta, hogyan hosszabbítsam meg ágyam fémcső lábát; egyszer egy képet kért tőlem, kapott
- és barátja, a fanyarul viccelődő honvédségi villanyszerelő, aki aztán a kórházban lassan lemondott az életéről
- Orbán István dr., gógyszergyár-igazgató, még a kilencvenes években egész nyárra! kölcsönadta notebookját
- Molnár Sanyi bácsi, nyugdíjas MÁV-mérnök, hat év Szibéria, mesélte, egy kiállításplakátom nála falon, üveg alatt
- Jóska, aki valaha nyolcasban evezett, az öltözőben rákiáltottam a start vezényszavait: hopp ki - hopp ki - rugod ki -
- Román József, Charles bácsi művészettörténész, hitehagyott illegális kommunista, ledorongoló cikket írt rólam, próbáltam kiadatni
- a négy, vízben körbeguggolva traccsoló öregúr; a bankár, a mezőgazdasági pilóta, a sebészprof., és az Autóklub elnöke
- Stráner Gyuri bácsi, vegyész, 56-os börtönjárt, gyerekkorában a Balaton mellett nagyapámnak gilisztát gyűjtött pecázáshoz
- Nyúl Lajos bácsi, vezető közgazdász, túrákat szervezett idős koráig, térdvédőt hozott nekem, kéretlenül. Ő lehet, hogy még él. [13.01.5. erősen nagyot hall. még él.]
- Irmuska drága, esztergályos volt, igen nagy műveltséggel, meglátogatott képet nézni és
- Nellike? barátnője, nyugdíjas, zsidó szeretetszolgálatos, vajon él-e még?
- Markóczy Kukó amerikai gyógynövénycégés, képet is vett tőlem
- persze a Garas meg a Kállai, őket ritkán láttam; azok kabinban, nem a mi öltözőnkben; ismeretlenek maradtak

2013

2013.01. // C.19583

"MESTER ÉS TANÍTVÁNYA"

kiállításunkhoz, Várhelyi Tímeával,
ahol én csak egyetlen képpel.

2013.02.21. // C.11795

ÉLEM ÉS VALLOM

A Vigilia kérte a 2013. májusi számába.

I.

Reggel vallásos vagyok. Imaidőm évtizedek óta 05:40 - 06:40.

Utána hívő.

Hívő módra biciklizem és hívő módon mosok fogat.

Másképpen ezáltal?

Igen.

Másképp is festek? Múterembelső-témát?

Igen.

II.

Mire való a művészet; egy kép, egy szobor?

Minden jó mű villámfény idejére megmutatja Isten köpenye szegélyét.

Megismétlem.

Minden jó mű villámfény idejére megmutatja Isten köpenye szegélyét.

Egy lengeöltözékű nőszemély ábrázolása is?

Igen.

2013.10.28. // C.12412

[MA REGGEL HAZAFELÉ]

Ma reggel hazafelé

láttam egy kétcopfos öregasszonyt

bolond lehetett

két varjú károgott a Széna téren

megkívántam és vettem egy sajtos rudat

százhetven forintért

jaj mire való ez a világ

Uram irgalmazz

2013.11.01. // C.12443

HALOTTAK NAPJA / film itt! /

VÁLI ZSÓFINAK VARRTAM G/1977/03

az én halottaim mind élnek csakugyan

húsz kilométeres körzetben körülöttem

bankkártyával és telefonnal

igazán halott hároméves kislányom

akinek játékkutyát varrtam

még farkát öltögettem

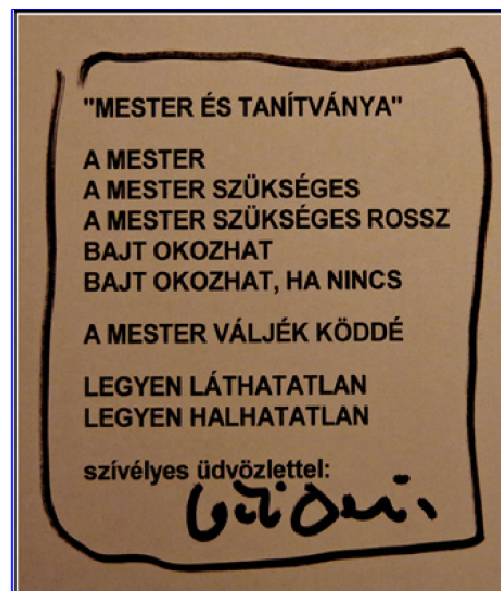
elől ő már simogatta

igazán halott óvodás kislányom

hazafelé csak annyit mondott úgy vártalak

halott kislányom rárakott iskolatáskával

az volt a véleménye

nagy szalság az egész
 az er betűt még nem tudta
 halott lányom fekete körömcipőben
 halott a már munkába induló
 élő egereket kellett földhöz csapnia a sasok számára
 most hetente beszélünk telefonon
 ilyenkor is négy gyereke lóg rajta
 halott a kisfiú aki kétévesen ecseteimet -
 nézegetem régi fényképeimen
 évente ötször forgat Nyugaton
 halott az az építészlány menyasszonyi fehérben
 az én asszonyom is lehetett volna
 itt lakik a várkerületben
 negyedik éve özvegy már
 halott apám Paul Klee mert elfelejtettem
 igaz Giorgio Morandi nagyon is él
 halott az evezés augusztus tizenhatodika óta
 utoljára kétpárevezősben
 a Hajógyári öbölben egyetlen forduló
 a többihez már fáradt voltam
 halott Assy kutyám pedig az bernát-hegyi volt
 elajándékoztam azt is

ki él itt egyáltalán

de halottaim által vagyok gazdag
 és ők is gazdagabbak általam

és ez így van jól.

2014

2014.01. // C.18462

ÁLOM 2014.01.23.

Enyhe kora délelőtt, tavaszi napsütés, a hegygerinc alatt futó sétaösvényen baktatok. Bokros, de inkább csak fűves hely, tágas kilátással a völgybe. Szembe evez velem egy fiatal férfi, versenykajak; ő fehér klubtrikóban, mellén keresztbe keskeny piros csík. Kényelmes, lassú tempóban kanalaz, meg-megállva. De nem is szükséges hajtania, mert csónakját hosszú száron hámba kötött csacsi húzza. Aki legelészik is útközben, egy-egy bokor tövéhez odamegy, s kutyamódra meg is szaglássza. A férfivel nem váltunk szót, de én tudom, hogy ez így mindkettőjük számára jó megoldás, az állat leterhelve nyugodtabban kiéli energiáit, nem csatangol el szertelenül a ház körül.

2014.05.15. // C.12838

2014. MÁJUS 15.

művésztelepet intézni
 fogrepedést intézni
 gyógyteát intézni
 szentgyónást intézni
 aranyeret intézni

képszállítást intézni
 prozstatát intézni
 hasmenést intézni
 dobostortát intézni

gyógyszert váltani
interjút átgondolni
opponens az egyetemen
penitenciát elvégezni
bajban lévők ügyei

működöm

úgy szeretnék lakóbizottsági tag lenni,
de hát ez lehetetlen,
nem vagyok még résztulajdonos
sem

a középszer képek
sőt, a nagyon jók is

szerencsére Weöres Sándor zseni volt

2014.08.23. // C.18465

NAPPALI ÉJJELIŐR

Távoli üdvözlés Oravecz Imrének

SZEMKÖZTI LEENDŐ PARKUNK, MÉG BONTÁS KÖZBEN F/2014/194

Ellátja feladatát.

Bontják a Ganz-gyárat, őrzi a bekerített munkaterületet,
jelenleg azt a sárga murvát, ami fölött ül; amit a múlt héten a
munkagépek itt eltergettek.

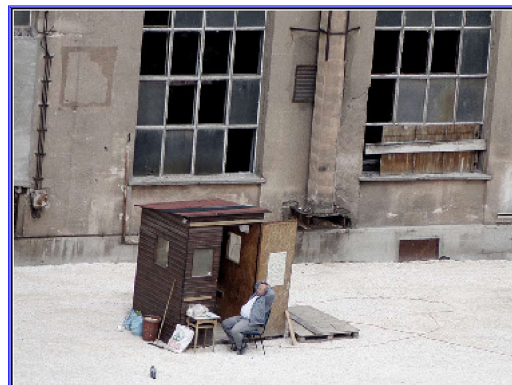
Jól kivehetően szereti a hagymás rostélyosokat. Nyugodtan ül.
Negyven év körüli, tehát valószínű, jó húsz éve ül, és nézi, ami
előtte van.

Flakonban innivaló a ház oldalán. A kisasztalon ebédje, csomagoltan.

Be van rendezkedve, rendtartáshoz a házikó oldalán szemétkosár, vödör és partvis. Az ajtó kitámasztva
szellőkések ellen. Esőben a belső székre ül át, onnét is jól belátni a terepet. Drót tekereg a földön,
odavezették számára a villanyt.

Este világot is az ablak, talán olvasott, ő, vagy a váltótársa. Még huszonöt éve van hátra, akkor nyugdíjba
megy.

Most egy galamb nézi őt. Meg én.

2014.12. // C.14859

UTAK

Az ember él, hogy meg tudjon halni.

A kiránduló haza akar menni. Nem azonnal.

Az úszó el akar jutni a medence végébe. Többször.

A mérnök ki akarja találni a kávédarálót, és ehhez utat és eszközt keres.

A festő nem tudja, mit keres.

Nem a szépet keresi. Annak meglennének a bevált eszközei.

Önmagát keresi.

Eszközül egy dombvidék, egy okkersárga világos.

A történet látszatra egyirányú.

Pedig nem tudja, mit keres, és az utat sem tudja.

És ha a végére ért, sem érti, mi történt. És most hol van ő, egyáltalán.

Legfeljebb érzi, a szíve mélyén.

Erre a gondolkodás nincsen berendezkedve.
 Hogy az a sötét folt mért olyan kell legyen.
 Itt valami megfoghatatlan történik, emberen túli.
 Ez az ijesztő/megrázó az egészben.

2015

2015.03.27. // C.15113

[MEGHALNI]

Meghalni alkalmasint macerás.
 Halottnak lenni nagyon jó.
 Isten mindig mindent megtehet.

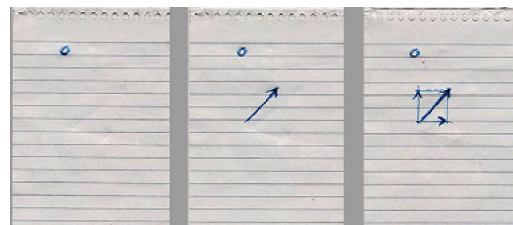
2015.04.16. // C.15487

VILÁGKÉPLET

Reggelizés közben Katának rajzolom
 a valamikor a nyolcvanas években megtalált
 világképletemet.

1. Itt van Isten
2. Ez egy mozdulatom-tettem iránya és mérete.
3. És ebből érték annyi rész, ami Isten felé irányul.

Egyszerű, nem?!

2015.05.05. // C.15216

MA ÁLMODTAM

rég nem láttuk egymást
 talán véletlen hogy találkoztunk
 egy üres mellékutcában
 alkonyodott
 ő fáradt és szomorú volt
 átkaroltam nem ellenkezett
 ritka perc most gyengébb volt nálam

szótlánul ballagtunk
 belépve a terembe ellépett mellőlem
 hogy ő külön helyre ül

most ne csókold meg őt előttem mondta
 és engem se

vártuk a zenekar bejöttét
 a mellettem-hely üresen maradt
 ő az első sor szélére ült
 messze tőlem és tőle is
 aki szintén ott valahol

NORMAFA, ABLAKOMBÓL FOTÓZVA F/2015/029

2015.06.22. // C.15498

MAGÁNMITOLÓGIA

Ez viszont továbbra sem hagy nyugodni, izgat. Én nem, de a gép (zsebSony, 30x optikai zoom) látja! a Nagynorma lejtőt, ahol gyerekkoromtól síeltem, vagyis inkább áhítattal néztem a profi srácokat. Ötven éve itt igazi versenyzők igazi gyakoroltak, a Detre-fiúk még invitáltak is; próbálgattam én is a hóba szurkált kapuk között szlalomozni. *Siess, szűz lányok várnak rád. Mire leérsz, elkurvulnak.*

A fotón beazonosítható a sétány a padokkal, jobbszélien a vendéglőépület tetejéből egy darabka. És az újkori bódé, ahol meleg mákos rétest kapni, 250 HUF, vasárnaponként érezzük az illatát. Ott van, ni.

2015.08.09. // C.15363

GAZDAG VAGYOK

Stratégia, *minden legyen egy helyen* - írtam tegnap.

Nálam ez azonos a pionírköszöntéssel:

БУДЬ ГОТОВ! ВСЕГДА ГОТОВ!*

(reggel elkértem Moszkvából)

Gazdag világ.

Gazdag életem.

Gazdag életem volt.

Iszonyú gazdag vagyok.

Hazafelé egy mákos rétes.

(Kár, hogy két szóba írják.)

* [Bugy gátov, vszigdá gátov!
Légy kész, mindig kész!]

2015.08. // C.15373

2015. AUGUSZTUS 29.

Fölébredtem; félbeteg.

Múterem, hol vagyok; és belesajdult.

Üldögélés az ágy szélén.

Aztán mozdulni kellett, telefon szólt,

egy képeket árulják valahol.

És az álom. Mátyás Tibi edzőm [rég meghalt] éppen a három szkiff közül választott egy könnyű versenyhajót számomra, mutatta, hogy melyik lapátot vigyem hozzá. Már a stégre is levitték. Ahogy néztem, csendes-nyugodt volt a víz, egészen a távoli láthatárig. Egyeztettem, hova, meddig mehetek, hosszú, magányos esti útra készültem. És már csak tíz méterre a vízre szállástól -, és nincs tovább. Minden ízét le tudnám írni a történetnek, a megérkezést, a reménykedő-izgatott várákozást, a nyikorgó nedves falépcsőt, a csupasz villanykörtét a csónakok fölött a félhomályos hodályban.

Hetvenhárom vagyok.

2015.10.11. // C.15497

EGY ILLAT

A mennyország nem vonz, köszönettel tudomásul veszem. Tán egyetlen, ami itt a földön modellálja számomra, egy illat. Életemben vagy hatszor találkoztam vele, túlvilági gyönyör. Nem tudom az eredetét; virág, növény, szappan, testszag, vagy ezek keveréke. Én Szűz Mária-jelenlétnék hívom. Először főiskolásként. Húsz éve a villamoson megkérdeztem egy lányt, milyen parfümöt használ, azt Kata meg is szerezte. Nem működött. Tegnap gyorsúszás; levegővétel közben éreztem egy pillanatra. Van mennyország.

2015.11. // C.15488

ÉLETRAJZ EGY KIÁLLÍTÁSHOZ

- 1949. megtalálom a világ legszebb kavicsát
- 1953. fölitalalom a rend-csinálás ellenében a rend-tartást
- 1953. illegális bencés kiscserkész
- 1959. első kép
- 1960. Seneca
- 1960. elajándékozom a könyvtáramat
- 1965. fiúból férfi
- 1965. pauszpapírral elfedett ablakaim
- 1967. belsőépítész diploma
- 1969. szabadfoglalkozású festő
- 1970. első kiállítás
- 1972. szolgálati műteremlakás
- 1973. bernáthegeyi kutya
- 1977. első gyerek
- 1978. letiltom képeim külföldre kerülését
- 1982. második gyerek
- 1984. nyolc kiló fotónega szemétbe
- 1985. Fioretti imaközösség
- 1985. vekker 05:23h., hajnali imaóra
- 1986. Munkácsy-díj
- 1987. képeim szétajándékozása
- 1990. Lukács uszoda 07:05h.
- 2000. deske.hu + Levelek Le Meux-be
- 2004. honlapom az OSZK. tulajdona
- 2004. nyugdíj (2015. - 66.730 HUF)
- 2008. 40. házassági évfordulónk
- 2009. naplóm az OSZK. Kézirattárban [ma 15.488 gépoldal]
- 2010. megtalálom a világ legszebb kavicsát
- 2011. kidobom azt a kavicsot
- 2014. kidobom ezredik gyenge festményem --

2015.12.15. // C.15568 - 569

A MAI REGGEL

VD., ÉS DEIM PÁL SZENTENDREI KIÁLLÍTÁSON, díjvételünk után
F/2015/254 fotó Deim Péter

Deim Palival közös fotónkat kissé átszínez, aztán adatbázisba, most kaptam meg mailben, négykor ébredtem, volt idő ilyesmire, sikerült mára megint egy kilót fogynom

fogmosás és tea három keksszel
 törlöm a *kellemes ünnepeket* emaileket
 kiderül, egy zsidótemetőmet 4,2 millért ütötték le az aukción
 két kötetem dedikál, aztán csomagolópapírba
 az egyikre dupla ragszalag, az Le Meux-be megy
 egy kis kopogós Ószövetség Izaiás prófétától
 útközben a szerszámboltosnak - aki ugyan csak nyolckor nyit
 de hétre itt, a parkolóhely miatt - áldott karácsonnyal beköszön
 fölhúzza a redőnyt és az ajtóban kezet fogunk
 aztán futok tovább
 a koldusnéni nem kap Bond cigarillót
 de csak mert ma nem jött ki járókeretével a kapualjba
 még hat várja az asztalomon
 egy álmatag futóvendégnéni a sávomban
 félrebillent fejvel egy helyben úszik, békésen kerülgetem
 viszont a 38. hosszánál néhány tempó erejéig
 beletalálok a T.I. úszás gyönyörű ritmusába
 51 másodperc hideg a forró zuhany után, de csak azért
 hogy a rituális-reguláris 45 nehogy túl fontosnak érezze magát
 kissé bosszantó, hogy 25 év után ez már egyáltalán nem kellemetlen

ritka nap, a mai hazafelé-száraskifli kiválóan meghintve sókristályokkal

postára a becsomagolt könyvekkel, nem is kellett sorba állni 2500 HUF
 számlát kérek Miki nevére, ő el tudja számolni
 adatait már tudja postás gépe
 hirtelen ötlettel egy hosszúkávét a Bem mozi mellett
 és megcsodálom a falon új reklámfotóját a pohár tejeskávéről,
 beleszóltam, megbeszéltük amikor fényképezte, és én is lefotóztam ugyanazt
 legközelebb egyeztettem, az övé jobban sikerült
 a Mechwart téren kiválasztom a kitett egyetlen fenyőfát és kifizetem 5000 HUF,
 szerencsére nem lehetett válogatni
 becsomagolják, félrerakatom
 mert közben még Almásinak a Keleti Károlyban a negyedik emeletre
 a nagyon várt verskötetet
 gyalog, mert kulcsos lift, csak lakóknak
 bár én amúgy se használnám

akkor a hátamon a nehéz fa, hazáig
 kötélén kilógam az erkélyen
 még nincs kilenc, ketten megreggelizünk
 én a keresztvetést mondom, igen lassan, a többit Kata
 akkor oldalára a mosógép - iszonyúan ugrált tegnap
 centrifuga közben -
 lábát ragasztószalaggal a helyére, amíg visszabillentem
 ez nem fog kijönni többé
 tízre egy fiú dedikáltatni mamájának karácsonyra
 a kötetbe: *szeretettel, remek fia van*, ami igaz is
 telefon, hogy bár javasoltak, de nem vettek föl a Széchenyi Akadémiára
 mert a szakosztályvezető Maurer Dóra szerint nem vagyok elég híres
 ezen aztán könnyekig nevettem
 édes Istenem, nehéz gyerekkora lehetett
 aki elmesélte, Zsófia, majdnem sírt, hogy az egy vipera

még megnézem a Helyes szótárban
 a rituális sajnos mégiscsak rövid i
 akkor Katának 28 deka liszt kimér, de úgy, hogy
 a tálka súlya a mértből levonódjon
 nem hiszem, hogy harminc dekával ne kelne meg az a tészta

de hát így a receptkönyvben, amit Kata félszettel állandóan néz

akkor most folytatom az A/2012/07-et
előtte még fél liter fekete tea
és kezdődik a nap.

2016

2016.01.17. // C.15629

2016. JANUÁR, MEGINT ÁLMODTAM

Hogy lehet megjeleníteni ezeket a történésvillanásokat
sehogy nem lehet
ha mégis, ha muszáj
völgyön át, nehéz zsákkal
ebédhez tálalás
egy könyv kinyitva
azt kérdi, hol vagyunk
egy hideg fémkorlát
hibás útvonaltérkép
a földön fokhagymagerezdek
alkonyati felhők

akkor egy világosabb kép
balról mellém léptél
kezed pillanatra a vállamon
és elindulunk
valahova

2016.02. // C.15701

TAKARÍTOK

Néhány év után Kata kedvéért visszatértem a szombati előszoba-takarításhoz. Nagyon érdekes. A szőnyeget kirázás után kint felejttem a gangon, csak hogy észrevegye, megcsináltam. Ezeket a takarításdolgokat az elmúlt években úgy oldottuk meg, hogy ő nem hordta a szemüvegét, én pedig elővigyázatosan elfelejtkeztem az egésztől.

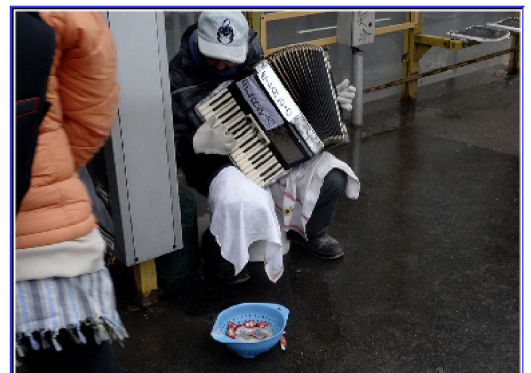
2016.02. // C.15708

A TANGÓHARMONIKÁS

TANGÓHARMONIKÁS KÉREGETŐ A 61-ES VILLAMOSMÉGÁLLÓBAN

F/2016/031

Utazás Tatabányára. De előtte a 61-es villamosmegállóban egy vénember kéregető. Arcát nem lehetett látni. Kesztyűben játszott, fázhatott. Tálkájában forintok és néhány szaloncukor. Elolvastam a cédulát a tangóharmonika oldalán: ELADÓ. Iszonyat. Melléléptem, odasúgtam neki, ne adja el, és kezébe egy tízezrest. Ezt egyszerűen muszáj volt.

**Pár év múltán már egy másik harmonikáján ugyanez a fölirat. De így is rendben van. 2020.05.

2016.04.07. // C.15823

ARRA TÖREKEDTEM

Arra törekedtem, hogy fél lábbal mindig e világban éljek.

2016.04.14. // C.15831

TEGNAP, HAZAFELE

Tegnap uszodából hazafelé csalódtam a magam gyártotta szokásos szárazkifliben. Nem volt neki semmilyen íze. Csodálkozom. Mi ilyenkor a teendő. Nem kéne úszni? Esetleg csak háton? Istenem, bocsásd meg, fáradt vagyok.

2016.05. // C.15900

ÖTVEN ÉVE

Ötven éve búcsúzott el. Most álmomban odalépett hozzám,
 hogy *rendezd hát el dolgainkat*.
 Hiánya kincsem.

2016.05.22. // C.15901

SZERETNÉM

Szeretném, ha nem szeretném annyira a mákos rétest,
 nem tunkolnám ki ebéd után a húsos-tepsit,
 nem érdekelne a Kossuth-díj,
 honlapom olvasottsága,
 képeim sorsa,
 a testsúlyom,
 az okostelefon,
 és azok a szerkezetek,
 amelyekben időnként egy kis piros gomb fölvilan.
 Észre se venném, hogyan sikerült ma a T.I. úszás,
 nem felejtettem-e otthon az utána kijáró szárazkiflimet.
 Felőtt lennék - gyerek lennék.
 Olyan mint a többi. Majdnem pontosan olyan.

2016.07. // C.15956

FAJFENNTARTÁS

fajfenntartás
 létfenntartás és
 öröklétfenntartás
 hamarosan úgyis
 elhagyjuk ezt az árnyékvilágot
 hát mért ne igyak most egy erős kávé

2016.07. // C.15960

ABLAK

azt mondta, zseni vagyok
 ez ugyan nem igaz de jól esett
 e társasházban én vagyok a legtehetségesebb
 vagy talán itt a hatodikon

de ez se biztos

ablakaimat diákkorom óta elfedtem
az utca ne jöjjön be a szobába
ne zavarjuk egymást

ugyan vannak saját felhőim
bárha csak magasan egy mezőben
majd holnap eltakarom
azt is

20016.07.11. // C.15962

MAILVÁLTÁS

Le Meux - Budapest

- Minden rendben, köszönöm a kérdésedet! Szülinapomra meglepetés: mindenki hazaért, 3 gyerek 3 országból, éjjelre, együtt ünneplés. Boldog ajándék egy év után. Azóta persze már sokfelé - ahogy szokott, de ez normális. Ti meg hogyan? J.

- Kösz!, mi is rendben. Alkonyodik.

VÁLI MIKLÓS TENYERÉBEN LÉGPISZTOLYGOLYÓ F/1997/13

2016.07.14. // C.15964

A RÖNTGENFOTÓ

Följött egy fotó, megkönnyeztem.

Amikor a kisfiú bejött a szobámba, kissé zavartan mosolyogva halkán annyit mondott:

- Apu, azt hiszem, meglőttem a kezemet.
- Legjobb lesz, ha elballagunk a Kapás utcába, a sebészetre.

Össze voltunk szokva, úgy kezdődött, vagy nyolcszor szúrták az arcüregét.

Karomban vittem. Kicsi volt.

Mikor fölismerte az épületet a Logodi utca sarkán, egész testével hozzám bújít.

Akkor szerettem meg.

Ezen a héten egy ausztriai fesztiválon forgat.

Olykor műterem takarításkor még mindig előgurul egy-egy sörétszem.

2016.08. // C.16105

[SZEX]

Szex. Távolodó hajó az óceánon.

Azt nézed,

pedig csak egyetlen pici pont

a nagy vízen.

Szemedet odavonzza.

74.

2016.09. // C.16109

[A BETEGEK]

A betegek Isten munkatársai.
 A betegek Isten kiválasztott munkatársai.
 A betegek lehetősége Isten kiválasztott munkatársaivá válni.
 A mondatot tovább lehetne finomítani.
 De nem finomítom tovább.

ROTHKO: №.10

2016.12.01. // C.16195

LÁTOMÁS

Elgondolkodtam ezen a megtalált szón: hogy az igazán jó mű látomás. Gondolok például a Rothko № 10-re, kétméteres vászon. Látomás, tehát valami itt nem létező leképezése. Valami a túlvilágból. Helyénvaló volt megközelítésem, hogy: *Egy remekmű villámvillanás idejére megmutatja Isten köpenye szegélyét.* Csakhogy ebből a hasonlatból hiányzik, hogy ilyenkor egy személyre szóló ajándékot kapok, Őőle. SMS érkezik főnről mobilomra: *Szeretlek.*

ÁLMODÓ MŰTEREM - A/2016/73

2016.12. // C.16247

2016. DECEMBER 24.

akik ilyenkor nem festenek,
 ma mind főznek
 általában többet a kelleténél
 bár ez talán így helyes
 igazuk van
 mindössze 80 lux
 hogy lehet ilyenkor festeni

dél előtt kezdtem, A/2016/73

90x90 cm.

csak a lényege nincs megoldva, tudom
 a harmincadik színvariáció után

igaz, közben apró kockákra vágtam
 hét tábla lila Milka tejsokoládét
 a megadott méretminta szerint

a kép alsó fele jó

valamint 74 és ¼ évesen ma rájöttem
 a papucsot nem az ágynál kell tartani
 hanem ahol vetkőzöm

2016.12.24. // C.16248

MEGÖREGEDTÜNK

megöregedtünk
ötven éve hiányzol

minden rendben van
szép volt
köszönöm

2017

2017.02. // C.16339

ARS POETICA

Hittel vallom, hogy munkásságom végső célja egy keretbe illeszthető, közepes méretű kép létrehozása. Az alkotás óráiban ehhez segédeszközöm a spirituális csönd, mely befogadja a terek asszociációit, valamint segít ebben az emóciók meditatív világa.

Egy tudatalatti lágytojtás.

Egy rakott krumplicsónak délután.

– Abból még kérnék egy kicsit, ha lehet.

– Tartsd ide a tányérod. De közelebb, mert lecsöpög.

2017.04.06. // C.16510

[KÉT ÉVE]

MŰTEREM, SÖTÉT VAN - A/2015/37

Két éve szeretem - nem szeretem ezt a képet.

Idegen. Az idegeneket tisztelni kell.

Most egy új motívum rá, a kis képkeret,
mintha ez megoldás.

Hogy eltűrhető üressége.

Az is megzavar,

Kata egyszer megdicsérte.

Igaz, a színeit.

Csak a színeit.

Ami azóta.

Itt a fotón meg nagyon maszatos is.

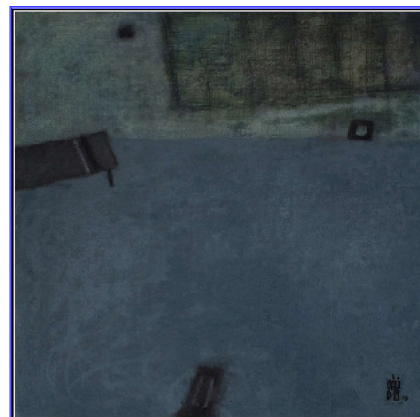
Ez a Nikon-objektív túlkontrasztálja.

Életben jobb.

De azért lehet, hogy továbbfestem.

A kék helyébe tán nyugodt, halott felület kéne.

Amilyen eredetileg volt is.

2017.05. // C.16511

[VALAMIKOR ÍRTAM]

Valamikor írtam, amit életemben először. Ritkul.

Ma vettem két piros lábost. Alapozáshoz. Illetve az egyik fazék.

Fedő is jár hozzá, adták volna. De hát az nem kell.

Mi is volt még. Tél végén két varrógép.
Guruló szerszámasztalok.

Első és utolsó igazi Fischer carving lécemet
a télen ajándékoztam Mikinek.
Tíz éve hoztam Ausztriából,
akkor búcsúztam el a síeléstől.
Bár utána még volt jó néhány itthoni szezón,
Svábhegy - Normafa, mindig ugyanott.
Fiam mondta, nem férne el nálatok egy sarokban.
Nem szívesen nézegetném.

ÉJFÉLI MŰTEREM - A/2017/02

2017.05.31. // C.16587

ÉJFÉLI MŰTEREM - A/2017/02

Hetedszer mutatom,
hetedszer hiszem,
hogyan befejeztem.

2017.05.03. // C.16588

EGY, GONDOLOM, ÉHEN HALT

Egy, gondolom, éhen halt
pók utolsó, zilálnak ható
munka-, és lakhelye
a műhelyszoba sarkában.
Tán koporsója is.

Emlékműnek megteszi.
Tán ő is szerette a szürkeárnyalatokat.

2017.05.07. // C.16591

[A LITVÁN TENGERPARTON]

LITVÁN TENGERPART ONLINE

Online. A litván tengerparton most szép az alkony. Tengerhorizont.
Súrolófények. És az édes rikoltó madárfelelgetések. Tegnap egy
apuka, kislányával. Van ott egy létra is valami kis sziklácskára. A
kislány persze. A partra húzott halászládik tán csak díszletnek
szánva; a három pózna is. Bal távolabb pici ház lehet, éjszaka
egyszer fény vetődött onnét. Ez a tenger jövőre is tenger marad.

2017.05.09. // C.16594

[EGY ILLAT]

Ez az, vagy majdnem az az illat, amivel 40 éve már találkoztam, amit keresek, olykor fölbukkan. Utal a
mennyországra. Sávomban úszó hölgy megadta, Mammut1, földszint. Ha Kata hazaér, majd mellékesen

megkérdezem, van-e nappali hidratáló krémed, úgy értem, huszonötös.

2017.05.09. // C.16595

[A LILA FOLT]

....a lila foltra vonatkozóan kezdett derengeni, hogy ez a gyönyörű szín nem az én világom
én szürkét ütköztetek szürkével

JÁVOR KATA NÖVÉNYKÉI A GANGON F/2016/137

2017.05.10. // C.16596

[KATA KISKERTJÉT]

Kata kiskertjét
a napfényes gangon
leginkább
szemlesütve szeretem

2017.05.10. // C.16597

[BIZONYÁRA IDŐJÁRÁSVÁLTOZÁS]

bizonyára időjárás változás
szokás mondogatni hetven év felett
noha délelőtt három képen javítottam; a lélek ernyedtt csüggedése, ölbe ejtett kéz

2017.05.16. // C.16598

[SZÜRKE]

Én szürkét ütköztetek lilával.
Átlépni ezen a hirtelen fájdalomon.
Hogy hiszen minden rendben van.

2017.06.21. // C.16600

[VERSGONDOLKODÁS]

Teljesen meg vagyok zavarodva, illetve csak egy kicsit. Vagyis döntöttem, már kicsit sem. Hegedűs Gyöngyi, aki igazi költő, több naplóbejegyzésemet versnek titulálta, ezt kezdem elhinni. Eddig ezekről R. barátom tanácsára lesújtó önvéleményem. Hogy annyi, szövegeim gondosan formáltak. És rövid sorokká tördeltek, hisz mellettük kép.

S most az egybeesés, Oravectől megkaptam új kötetét, hozzám annyira közelálló versgondolkodása.

SIKERES NAP

Ma jelentősen növeltem a fácánok életben maradási esélyeit,
tizenkilenc csapdát semmisítettem meg a nádasban.

Ha ezt lehet és szabad?!

Hát elkezdem. Elkezdem prózaverseimet prózaversnek tekinteni. Aztán majd a Kedves Utókor.

2017.06.22. // C.16601

[HÁTRALÉPEK A KISASZTALKÁHOZ]

hátralépek a kisasztalkához, fölemelem a papírtekerceszt, letépek egy egységet és kifújom az orromat szemétkosár, kidobom a használt papírt, visszateszem a tekerceszt az asztal jobbszélére, és elnevetem

magam

mindez azért, hogy egyetlen perc pihenő e nehezen születő kép készítése közben

két szabályt érdemes betartani

ami nem megy, ne erőltessük

ami nem megy, erőltessük

2017.06. // C.16570

[TOTAL IMMERSION]

Hibát most is találok bennem,
gondolom, Dragomán Gyurka is,
aki megmutatta.

De ennél jobban nem fog menni,
sehogy se.

Most hatodik éve tanulom
ezt a T. I. gyorsúszást,
négyperces oktatófilm,
edző nélkül.

Ebben az a vicc,
hogy a kar erőt nem fejt ki,
már elfelejtettem, hogy miért.
Krall sincs, semmi sincs;
ahogy a hal ficánkolva halad előre,
csípőmozgásból.

Nagyon nehéz,
ezért izgat annyira.

2017.06.13. // C.16571

A LUKÁCS

Mi, szürkeórák törzs és főtörzs vendégek
ismerjük egymás mozgását, helyét a vízben
előre egy hónapra.

Lábtornája után Éva néni
a harmadik korlátrúdnál fog húzódkodni,
kerülnöm kell.
Ibolya akkor majd balról el, mellettem.

Hátúszásnál is tudjuk
ki-merre a medencében.
A professzorasszonynak feltétlen előnye van.
Ha nem, hát megnézheted magad.
De vannak az ilyenolyan sárga-, sőt kékórák.
A futóvendégek.
Álmatagon, és olykor keresztbe.
Semmit nem tudnak a szokásokról,
semmit a rendről.
Beállnak pihegni a végfalhoz
a csobogó alá.

Ahol én bukófordulni szokok.
Így aztán mellettük tíz centire
csattan a falhoz a talpam.

Fordulás közben a víz alatt
mosolyogva látom,
ahogy kezük
mozdulatlanná dermed az ijedségtől.

Következő fordulónál
kék a csempe, üres a fal.

2017.06.16. // C. 16573

USZODÁBÓL HAZAFELE

Nem vagyok én lélektanilag pamutgombolyag?
Határozottan úgy véltem, azonnal egy sajtos rúd,
vagy nincs értelme a világnak.

És ami ennél tragikusabb,
nem ízlik a szárazkifli
- mindennap egy a villamoson -,
pedig annak csak ára -,
íze, az sosem volt, szegénynek.

SZEMKÖZTI MŰTEREM FÖLÖTT GALAMBLAKÁS BEJÁRAT

H/2017/06/35

2017.06.08. // C.16580

EGY GALAMB, ITT, SZEMKÖZT

A múltkori viharos szél
a szemközti műteremtoronyról
lesodort egy cserepet; az lecsúszott,
s lám, rajta már ürülék.
Az amúgy hibátlanul ép tetőn
képződött egy bemeneti nyílás.

Ez a galamb már itt lakik, nem vitás.
Ahogy nézegettem, hosszan álldogált,
kívül tágasabb,
meg az illemhely is ott van.
Nyugodtan fotózhattam is.

Megtalálta.

Ez se fog lakáshitel kérelmet benyújtani.
Ez a randa galamb galamb a talpán.
Önérzetesen nézdegél lefelé.
Talán már családot is alapított, hamarjába'.

2017.06.19. // C.16581

UTOLSÓ ELŐTTI PILLANATIG

utolsó előtti pillanatig
hittem és reméltem
hogy az ablak sárgája
bensőséges viszonyban
avval a főszereplő lilával,

hideg a meleggel
 hogy ez viszi a képet
 és ez igaz is volt

de hát egy mű nem igazságok halmaza

valamint az unalom
 csak egy fajtája nem unalmas
 a többi sajnálatosan igen

Ekkora hősiességet
 nem feltételeztem magamról
 hogy a két kedves fehér csíkot
 és azt a felhőjáró lilát
 be fogom áldozni
 a *kép oltárán*

pedig tudat alatt
 mindig tudtam én
 ez az egyetlen ösvény
 ma lilapusztító öröms gyászünnep
 egy emelettel feljebb
 megint csak és századszor
 ez a kép igazi színességének titka
 hogy a sajnálatosan gyönyörű lilák
 mindenkor eltűnjenek

ugyanis mindent megölnek maguk körül
 sőt azon túl is
 úgy értem, nálam,
 nekik a hindu miniatúrákban a helyük

2017.06.20. // C.16582

49. HÁZASSÁGI ÉVF.

nagyon sokat szenvedtünk egymástól
 mással másképp szenvedtünk volna
 nagyon sokat

vigyázat
 szenvedés másoktól
 amint a labda a hálón át
 a mi térfelünkre kerül
 onnét az Isten ajándéka
 személyre szabottan
 számunkra

egy ajándékot helyénvaló
 és illik is megköszönni

2017.06.20. // C.16584

EGY VILLAMOSKALAUZ

Egy villamoskalauz
 a munkájában lehet következetes.
 Illetve még ő se. Avval hibázhat.
 Némi lilák visszakerültek a képekbe.

Az élet már csak ijjen.

Ahogy viaskodom itt veled, órák hosszát,
teljesen világos, hogy ez a lilakérdés
világnézeti kérdés,
véleménynyilvánítás az életről.

Kata mondja, a szocializmusban nem volt lila
naná
földöntúli látomás

2017.06.21. // C.16585

KÉTEZER

Hogy minden a lélek hozzáállásán múlik, azt tán három éve diagnosztizáltam, magamon. Kezdtém a nyári művésztelepet, reggel a szállodai uszoda. És elhatároztam, hogy én most a szokásosnál is fáradtabb vagyok, jogosan sajnálom magam, legyen hát itt 1000 méter az 1200 helyett. Igen, így már mindjárt más; nézem az időket, bizony rosszak, de hát ez rendben van. Néhány nap után kezdtem gyanakodni. Újraszámoltam. Tévedésből kétezezeket úsztam. Nevettem. És vissza az 1200-ra.

2017.06.20. // C.16586

TEA

kiborítottam a teámat
föl kellett törülni
ragyogó tiszta lett a padló
csinálok egy másik teát

2017.07. // C.16647

VÁRATLAN ÓRA

Váratlan egy üres óra.
Másnak semmiség, nekem
ijesztő. Hogyan kell ezt csinálni.
Mindig irigyeltem a horgászokat,
ülnek, és nem történik semmi.
Hogy lehet ezt kibírni.
Eszembe jut egy szó,
ortogenezis, ami még soha,
nem is tudom mit jelent.
Megnézem.
Evvel is eltelt három perc.
11h, elmegy a nap
művésztelepi asztalomról,
kezdhetek festeni.

2017.07. // C.16648

A LOVAGTEREM

Sárospatakra, nyitva tartás időben.
Várba csak csoportosan, egy óra múlva, és egy óra lesz.
Pénztárhoz: magánvezetést kérek, tízezret rászánok.
Szemrebbenés nélkül: igen, létezik, vezetővel, tízezer-ötszáz.
Marika nagyon búsult, hogy megkértem, egy szót se.

Az emlékezetes lovagteremben, ami akusztikájáról nevezetes,
 azért elfütyült egy *Elindultam szép hazámból*-t. Nagyon szép volt.
 A lovagterem ablakát legutóbb, 1956 nyarán, lerajzoltam.

2017.07.22. // C.16654

[EZ A LÉGY]

Ez a légy, hogy halálra zabálta magát kolbászzommal,
 mért nem megy az ablakra, hogy odakészített pizsamámmal
 agyoncsaphassam.

Most izgatottan röpdös összevissza.

Hányszor étkezik ez napjában.

Mi kell neki még.

Mi jár a fejében.

Béke poraira.

2017.07.25. // C.16705

[ARRA GONDOLTAM]

Arra gondoltam, sok a selejtem.

De hisz ez mindig így volt,

1062 a szemétben

(egy részükből polc lett),

minden a mennyiség.

Arra gondoltam, körben járok.

És ha jó helyen járok körbe?

Kecskemét

az öreg alkotóház,

ahol évek óta

a ház körül a nagykörön

körbe és körbe

futócipőben,

számolva a hosszokat.

2017.08.09. // C.16694

HÉTFŐ REGGEL

22 fok, bár esik, akkor elég egy ing.

hálaadás K. halmozásáért,

amit nem igazán kedvelek;

Sakknovella tegnap.

Pontosan ugyanaz, mint ötven éve.

K. telefonja a horvát határról.

Kéne neki hazafelé virágot szedni,

de hát esik, Lukácspark, én szandálban.

Talán egy forró

teát, hátha fázik.

El fogja mesélni a hetet.

Én megmutatom fehér padlómat.

Kihuzgáltam egy öregurat a medencéből,

használhatom-e a *megmentettem* szót?

Hány kör a 970 méter.

Egy hónap kiesés, elfelejtettem.

Keretfestés. Vizes bázisú festék.

Litván tengerpart e percben:
négyen a mólón, napsütés,
17 fok, szél 4.1m/sec.
A víz erősen hullámzik.
Sosem fogok már kisgyereket
nyakamban hordani.

2017.08.09. // C.16695

[botorkáló]

botorkáló kábultan
álomban várakozó-boldog voltam
tévedés lehetett

2017.09.11. // C.16765

KÉTFÉLE

Mint ahogy a végtelen-ből is kétféle van. Isten: előre hátra.
Én, 42. január környékén fogantam - síszezon - félvégtelen vagyok,
nekem ennyi az örökélet.
Mert ahogy tapasztalom, a (száraz)kifli - boltja válogatja -
íze nincs-e is legalább háromféle *nincs*.

2017.09.24. // C.16773

KATA

ő későn fekszik
én korán kelek
én korán fekszem
ő későn kel

szobája tizenkilenc
lépésre az enyémtől

BISZKU ÉVA, CSOMAY ZSÓFIA, BISZKU ZSUZSA, VD. FUGA
KIÁLLÍTÁSMEGNYITÓNKON, KÖZÖS KÉPÜNK ELŐTT F/2017/224

2017.10.01. // C.18599

KÖZÖS KÉPÜNK... A/1971/35

2017. okt.

Ötven éve végzett iparművészeti főiskolások kiállítása. Zsófi
kitalálta, arra egyik, általam körbebecsült képét. A kislányok az ő opusza, 1965. Jó lenne a modell-gyereket
föltalálni, az évfolyamnak a nevezetes Biszku-lányok ültek modellt, a szomszéd suliból.
VÁLINEWS-ra a reménykedés; és fél óra! múltán mail: *a szomszédom*.
Eljöttek, B. Zsuzsa ma barátom.

2017.10.08. // C.16850

[AZ EMELETI]

Az emeleti férfitálcájában figyeltem föl a hangra. Az ablak nyitott volt.
A hidegvízű medencéből édes csobogáshang hallatszott föl.
A miénk, a 26 fokos miért nem csobog. Legalább egy picit, vasárnap.

2017.10.09. // C.16851

MEZTELEN

A lány nem vette észre, vagy figyelmen kívül hagyta, hogy ez közös öltöző.
Nyugodtan hajladozott, öltözködött meztelenül. A bozontja. Szép mellei.
Mint mikor a távoli New Yorkra emlékszik vissza az ember, csöndes édes fájdalommal.
Próbálgattam jobbról is balról is, üresek a szavak.
Aztán úgy a tizedik hosszánál lassan kezdett halványulni.
E. húszévesen, bő fél százada melltartójára elől patentot varrt a kedvemért.
A hatosról leszállva hazafelé vettem magamnak egy csokoládés tekerccset.
Belül lekvárral.
Majd festek szép képeket.
Majd majd.

2017.10.09. // C.16852

[EGY LÁNY]

Egy leány mellei. Az összes többi csak mellébeszélés.

2017.11.08. // C.16935

ISMERŐS SZÍVMŰTÉTJE KILENCKOR

Reggel azt mondtam, bocs, Szűz Mária,
ők nem szeretnek annyira téged,
egy reformátusról lenne szó -

2017.11.21. // C.16946

[MILYEN VOLT]

milyen volt a názáreti Jézus szobája
terítő az asztalon
kedvenc kanala mint nekem
hajvágás eszköz
volt-e ott kép a falon

2017.12.31. // C.17095

TÖKÉLETESEN ÉRTELMETLEN

Tökéletesen értelmetlen vágy, de így van.
Befejeződő életemből egyetlen mondat hiányzik, fura módon, tartósan.
Egy mondatod. Hogy akkor, ötven éve, nagyon fontos voltál nekem.
Tökéletesen értelmetlen, de így van.

Karácsonyfádat megnéztem.
Minden karácsonyfa hivatalból szép.
Én a sok ezüstcsillogókat szoktam szeretni rajtuk.

Mondod, elmaradt. Ha meghívsz, koccintunk.

és halálos zavar hetekig, hogy ezt el is küldtem
 - ilyenmel zavarni Őt
 - hűtlen elhagyás kezdete, bár ha csak gondolatban is
 - vállalja-e az ember leggyengébb pillanatait
 - a *befejeződő* - affektálás
 - igenis, uralkodhatni kósza érzelmeinken
 - de a szöveg vérzik, és ez érték, ez irodalom

2018

2018.01.05. // C.17072

MESELI

Meséli, a négy lánytestvér a város
 négy pontjáról összejőve néha találkozik,
 mindnyájuk nagyméretű gurulósatyrot
 hűz. És ruháikat cserélgetik. És mindegyikük boldog vele.

Meséli, dicséri felesége új ruháját. Ó, három éves.
 És hogyhogy ezt eddig nem vettem észre. Most vettem föl először.

Meséli, végre beköltöztek a kertvárosból az ötkerbe.
 Mire Hűvösvölgyből bevillamosozott a randevúra, tönkrement a frizurája.

Ők adnak enni nekünk.
 Állítólag egy bolygón élünk.
 Valami csoda folytán olykor-olykor töredékeket megértünk egymásból.

2018.01.13. // C.17078

KILENCLEHAJLÁSOS

reggel egy tíz egységes
 kilenclehajlásos
 januárközepi százszorszépcsokor
 az Elvis Presley-ről elnevezett
 Lukács-parkból egy öregasszonynak
 aki a nejem.

2018.01.20. // C.17080

JANUÁR HUSZADIKA

január huszadika volt, este
 vagyis ma ötven éve
 valamilyen rövidital és lassú tangó
 a szűk parketten a zongora mellett
 az apró félhomályos Szép Ilonkában
 és aztán az első csók a Duna-parton
 séta a fagyos Tabánban
 egy pad
 belső hangot követve
 szoknya-vonatkozások is
 hajnali kettő és mínusz tíz fok

ezt szoktam volt inkább ünnepelni
nem az esküvő napját júniusban

már bevallhatom
elévült

hogyan akkor délután latolgatta
esti meghívásomat
hát szóba hoztam fehér ingem sajnálatos hiányát
ez után azt beszéltük át meg át
amivel el is dőlt a történet

ma néha-néha
a műterem közepén
ha nem túl fáradtak
Rock Around the Clock

ismerkedünk

2018.01. // C.17085

ELFÁRADTAM

fél távok az uszodában
fél gondolatok a szárazföldön
elfáradtam
sőt
liften
a hatodikra

januárvég
vagy

2018.02.04. // C. 17131

[NEGYED HÉT]

Negyed hét, indulok misére, a lépcsőfordulóban drámai fordulat. A közösségi, lerakós ablakpárkányon fóliába csomagoltan! egy 25-, de inkább 27 centis mákos bejgli. Ami egy évben ugyebár csak egyszer, karácsonykor. Megemelem, nézem a metszetoldalát, tökéletes. Sok mák, és kissé olajosan csillog. Kezem megremegett. De hát öt kiló többletsúlyom, tragédia. És letettem. Letettem. Szentmise. Mennék uszodába, de a lábam visszavisz a lépcsőházba, hátha. Ó, ó, szerencse, már elvitte valaki. Vasárnap, csak féltávot kell/szabad úszni. Aztán a büféből egy mákos rétes. És megkezdődik a nap. Mégiscsak inkább 25 centis volt. Kata este hazaér, élém tesz egy rúd mákos bejglit. - Ez volt az? - Ez. Hacsak nem egy szabadnapos angyal sütötte hirtelenjében önerőből, netán felsőbb utasításra, bár fóliacsomagolása eléggé lehasznált; vagyis visszatették. A hossza; hát igen, hosszabbnak álmodtam, nem panaszként mondom. Jó ízű volt.

2018.02.04. // C.17132

[HIMBAKÉS]

soha semmi fölös gyógyszert
de doktornő barátom szerint nemhogy egy magnézium
de nekem másnaponta kettő kéne
értem
éjjel pillanatokra föl-fölbrednek:
akkor tehát naptár szerinti páros napokon
vagyis jobb lenne napi másfél
himbakéssel deszkalapon elfelezni

az nincs, talán csípőfogó
és akkor megvan
az a kedves kettősáttételű fekete szerszám, alig fél éves
vágóélei párhuzamosak maradnak a munkaművelet során
ez az

és reggel:
nézem a tablettát, rovátkolt
kettétöröm, könnyedén és pontosan
el van rontva az örömöm

2018.02. // C.17154

PENITENCIA

Hóközepe szentgyónás. Józsi atya bajban volt velem. "Uram, ments meg minket a szentektől!" - idézte; és összeröhögtünk. Hogy próbálj lazább lenni. Keresgélte a mondanivalóját. Hogy te mindent regisztrálsz. Na, ja. Végül; neked az egész év Nagyböjt, engesztelésképpen szeresd valamiben egy kicsit magadat. Ezen is mosolyogtunk, feloldozás után.

Végül elnézést kért, hogy gondolataiba annyira belegabalyodott, zsákutcába is került. Vigasztaltam, nem paneleket mondasz, az alkotómunka sohasem lineáris, vagyis köszönöm.

Akkor tehát penitencia. Kedvezz magadnak. Hogy amire leginkább vágyom. Legyen. Este Kőbányáról szobamérleg, 4000 HUF; épp amilyent októberben kidobtam. Kétszer oda-vissza, mert az első hibás, nálam ez mindig így. A metron Tamási Áron-novella. És méredzkedés újra naponta. A lélek bukfencei.

2018.03.12. // C.17198

WHITE NOISE

talán a white noise tette
nálam most is csendesen
zuhog az örökeső
most rádöbentem
nem az a ceruzavonal ott
a világ tengelye
mégse

pizsamára festőkötény
eltűntetem

el ne felejtsük
*váli dezső festőművész a XX. századi művészet
egyik legszebb legszomorúbb legcsöndesebben suttgó erdeje.*

2018.03.15. // C.17205

HAJNALI MAILEK, CSOMAY ZSÓFI

- Kösz, elolvastam interjúdat. Hatalmas életpályád. Érték vagy, tudod. Díjak, minden; szép és érdektelen. Hanem, hogy sokakat elindítottál életben, pályáján, sokaknak segítesz. Sokan szeretnek, nem csoda. És iparművész, a szó szép értelmében, nagy kaliberű. A házaid. Ahogy ismerlek, mellékesen nyilván 11 unokádat is te szülted. Kapacitásodat 50 éve bámulom.

Munkám befelé, csöndes..., nehezebb lett volna melletted. Így volt szép, így volt jó, ötven évig távolból szeretni téged. Halk fájdalom életfűszer.

Még valami. Nem érted, mit publikálok én itt naponta nyakra-főre, bele a nagy nyilvánosságba. Szórakoztató és hasznos. Melléktermék, könnyű már kifelé, fontosat is, *méjen* őszintén, a magamban megépített gondolatok után. Egyébként 69 kiló vagyok, és épp egy életműalbumot csinálok, véletlen magamról. Gratula neked, Csomay, életgratula. ölel d.

- Drága vagy, kösz... A "mélyen" így íródik. Hát, így jobb volt az élet, a beteljesülés rontja a lelket. Zs.
- csillagom, a méjen azért volt kurzív... zárszónak: kék-zöld kockás szoknyáját nagyon szerettem d.
- én meg a kék fiókos szekrénykét - bunkó vagyok

- Jó ez így. nagyon.
- Két életmű épült fel belőle. H.

2018.03. // C.17207

ERŐSEBB NÁLAM

nem tudok rajta segíteni

2018.04. // C.17269

DÁNIEL HÁROM

Áldjátok az Urat, záporosó és harmat;
 áldjátok az Urat, ti, viharok!
 Áldjátok az Urat, tűz és forróság;
 áldjátok az Urat, hideg és hőség!
 Áldjátok az Urat, dér és harmat;
 áldjátok az Urat, fagy és nagy hideg!
 Áldjátok az Urat fejfájás és mákos bejgli;
 áldjátok az Urat szerszámkészlet és körfűrész!
 Áldjátok az Urat uszoda és jó barátok;
 áldjátok az Urat tervek és reggelik!
 Áldjátok az Urat, Mammut-kettő;
 áldjátok az Urat kör-emailek!...

2018.04. // C.17270

ISCHLER

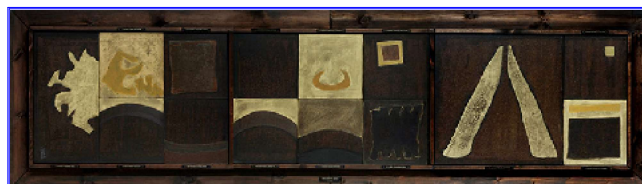
Vekker. Hullafáradt. A 22. hossznál ébredek végre, egy értelmes gondolatra: ISCHLER. És úgy el kezdtem nevetni, át kellett fordulni hátúszásba. Még a 4. tempónál is, hangosan. Pedig az 4x2,8 méter. Aztán az öltözőben vadidegen futóvendég, erről is lehet beszélgetni. A kerti büfébe irányított. Elkérte mobilom hívóhangját. A Kossuth-adó *éljen a magyar szabadság* régi szünetjele. Mailben megy. Névjegyén látom, okl. hajómérnök. Jó szakma lehet.

2018.04. // C.17273

FEKETE KERESZTÚT - A/2018/24

AZ ÚJ KERESZTÚT

fiamnak nem tetszik eléggé
 halványítja örömeimet
 és fanyar
 így helyén a történet
 KERESZTÚTkor
 nem kell boldognak lenni

2018.04. // C.17278

ABLAK

megnézem a világot
az építkezést, hunyorgok
7500 lux

becsukom az ablakot
nézem a készülő képet
150 lux, közben óceánzúgást hallgatok
melyik az igazi

KONYHAI SÓTARTÓNK H/2018/05/86

2018.05. // C.17346

SÓ SIVATAG

reggelizem
finn fatégelyben sósivatag
önárnyékos domborulatokkal
éppen olyan
mint az Alpok volt fölülről

mért kellene nekem
még utaznom röpülnöm

2018.06. // C.17410

KAVICS

EGY AJÁNDÉKKAVICS F/2019/191

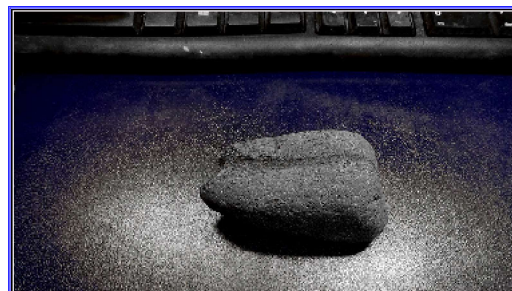
Anyácskám, tanítónő,
huszonevésen özvegy
a nagy háború után, egyedül két kisgyerekekkel.
Minden éjjel takarított, padlót is kefélt.

Évek múltán jött rá,
hogy ez nem szükséges.

Apám nem lévén, az életszabályokat
magam alakítottam ki.
Fodrásznál ötven éve.
Kamaszkoromtól lepedő nélkül,
merthogy hideg és gyűrődik.
Alattam fölöttem pokrócok.

Tegnap kaptam egy gyönyörű kavicsot.
Csak kölcsönbe fogadtam el.
Itt van most az asztalomon.

Elmúlik majd az ő ideje is.

2018.06. // C.17415

REGGEL HÉTKOR

Reggel hétkor
kettesben a gépmesterrel,
kezdi nyomni az új ívet,
részemről a színtroll.
Üres a ház,
én két gépállítás között
az irodai kereveten alszom vissza,
illetve aludnék,
de ez a kibaszott balkáni gerle
a négy köbméteres ketrecében.
Folyamatosan kukorékol,
fülemtől kettő méterre.
A szájkosarat nem fogadja,
a dorgálást sem.
Egyedül van, engem kivéve,
mi a francot beszél,
illetve azt elképzelem,
avval a kis agyával,
nyilván élelmezését és ezt a mai világunkat véleményezi;
de hogy ezt kinek mondja
és miért, madáryelven.
Anyai nagyanyám 15 évig özveggy,
ő szokta meg, hogy magában beszél, hangosan.

BOGÁR A CSEMPEFÜGÁBAN, KECSKEMÉTI ALKOTÓHÁZ

H/2018/07/14

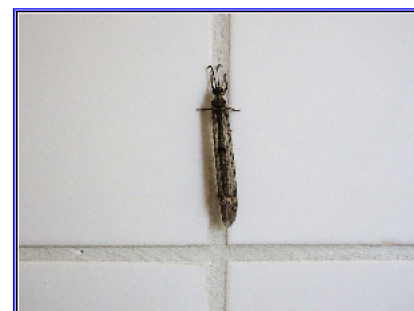
2018.07. // C.17455

REJTŐZŐ BOGÁR

Vélelmezi,
belesimult környezetébe
és jól rejtekezik, bárha
illetéktelen helyen,
bűnével egyetemben.

Akárcsak mi.

Bár lehet, csak kis
délelőtti szundít
egy megtalált
alkalmas résben.

2018.07. // C.17460

ISTENKERESÉS

A hátúzásnál reggelente egy hosszú félmásodperc, a páros kéz összetéve és kinyújtva a fej fölött; akkor elindul visszafelé, de minden erő nélkül, lazán. Itt még irremotabilis lenne behúzni, hatástalan erőátvitel. Ha időt mérek is. Nyugalmi idő, a ritka, amikor nem várom -, nem dolgozom a következő pillanaton-percen, ahogy amúgy egész életemben.
Ennyire vágyom én ODA is. Ha a mennyben ilyesmi -, e töredékperc tudna létrejönni, mondjuk ezer éven át. Talán elég is annyi. Utána majd meglátjuk.

2018.07. // C.17461

ESETLEG MÁR ITT**MOSZKVA TÉR, ÖTVENES ÉVEK, fotó: "BUDAPEST KÖNYV"**

Szerettem ezt a Moszkva teret. Negyvenes évek végétől - akkori Széll Kálmán tér -, szombat délutánonként húgommal az iskolából Zsenimamához Zugligetbe, baracklekváros tojáshab, segítettem fölverni, kezembe adták az üstöt, társasjáték dobókockával, bújócska Guszta néniel a kertben, csak később került ágyba, hosszan, végleg, agyvérzéssel.

Az ámulatos üvegtetejű barométer, belül ezüst szerkezettel, méteres susogó erdőrézlet olajban, Miklós nagybácsi - soha nem láttuk - félsötét szerszámkamrája esztergagéppel, egy súlyos aranyozott kötet titokban Kossuth levelezéséből, mert a könyvszekrénybe nem szabadott benyúlni, és egy képeslap Helgoland szigetéről ami sokáig foglalkoztatott. Hazafelé este már sötétben mindig a vak hadirokkant a 61-es megállóban, tangóharmonikázott. Féltem.

Aztán a zugligeti Főiskola, 1962-67, esetleg már itt találkoztunk Zsófival, háromnegyed nyolc, 81-es villamos, a *Jakuba kocsi*, ha azt lekéstük, rajztanárunk megdorgált. A tér találkozóhelye a háromágú Gomba, belül eszpresszóval. Akkor még a 81-esek, jóval későbbi botrány, hogy átnevezték 58-asnak.

1972-ben pedig végleg szomszédságába, vasárnap fogaskerekű, 22-es busz, hegyek. A kettős metró erőszakos legyezőháza akkor már megvolt.

2018.08. // C.17513

IMÉNT ÁLMODTAM

A barlangüregi magántó tulajdonosa testes indián hölgy volt, ötven körüli, válogatott öltözékű előkelőség, régi ismerősöm. Mindig mozdulatlanul üldögélt a távoli sarokban, félhomályban. Egy lélek se más, soha. Csak nekem engedte, hogy szokott nyomvonalamon a víztükör körül a mély homokban a körbe-körbe futásomat elvégezzem. De váratlan megjelent mellettem nem beazonosítható férfiismerősöm is, aki éppen segített az egyik hölgynek egy fotót elkészíteni. Engedélyt kértem az indiántól, hogy ő is használhassa futópályámat. - A helfi-szelfis* is jöhet, felelte az asszony kegyesen.

* HELP / HILFE??

2018.09. // C.17608

6F

VD. RAJZ EMLÉKEZETBŐL A SZABÓ LŐRINC ÖSSZES VÉGÉBEN
CSOMAY ZSÓFI főisk. terve: 6f. LAKÁS ALAPRAJZA H/2018/10/75

Megfejthetetlen már, miért került ez a ceruzarajzocskám Szabó Lőrinc-kötetem (1969) egy üres oldalára.

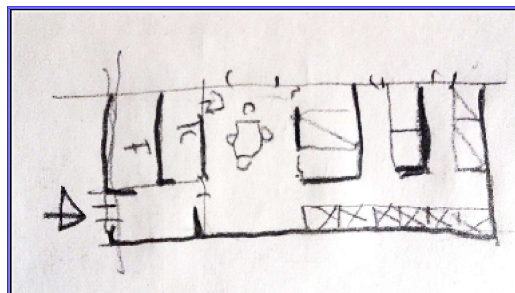
6f (férőhely)-es lakás alaprajza,

a láthatóan igen szűkösre megadott fesztávok szorításában.

F = fürdőszoba, K = konyha, kétszer áthúzva a

beépített szekrények, egyszer az ágyak.

Hibátlan munka, 1965, a mellettem élő

harmadéves Zsófi terve.

2018.09. // C.17657

ESTE VAN

Este van. Üdögélek munkaszékemben ernyedten, behunytt szemmel, és várom a halálomat.

És az csakugyan közelebb jön egy negyed órával.

És persze várom a Sony HX99-et is, azt a jövő hétre. Kijelzőre bökök, oda állít élességet.

Legyen meg a te akaratod.

Idegen földben akarok nyugodni.

Egy újszülöttet húsz évre kapunk ajándékba.

A frigóban maradt egy kis somlói galuska.

2018.11. // C.17671

ISMÉT

Reménytelen; tehát részletkérdés.

2018.11. // C.17673

A MÁSODIK PLATÁNFA

A második platánfa alatt eszembe ötlött a Last Solution. 2018. november huszonegy. Sok évek bizonytalanságai után. Bevillant a Végső Megoldás, mely fotóm megőrizendő. Semmi dokument-érték, semmi fotómúzeum, semmi művészet, semmi emlék. Hanem hogy amiben kedvem telik, az első hév múltán is. Amit később is örömmel. És evvel megszűnik ez az örökös tántorgó szeméttbe - szeméttől vissza.

Eljutottam oda, ahova mindenki, születésével.

2018.11. // C.17675

AZ EZREDES ÚR

Az ezredes úr, klubtárs, reggel fölvonatozik Pestre,

be az öregotthonba 92 éves mamájához,

és fölviszi neki a konyhából a reggelit.

2018.11. // C.17677

ÁLMAIM

Délután régi álmaim helyszínei egyikén újra.

Emlékezzünk.

Mindig mindenütt egyedül, soha ember; alkonyat és éjszaka.

- Valami utasítást, vagy talán vágyat követve hosszan föl a domboldalra, ahol egy barátom nyári lakhelyét remélem, olykor meg is találom, bedeszakázva, üresen.

- Nagyvárosi ikerház labirintus földszintjén bolyongva, hosszan keresve a szobát, ahol valami dolgom van.

- Föl Zugligetbe a 81-es villamossal, végállomása felé, de az útközben mindenféle akadályokban lelassul, majd elakad; akkor gyalog tovább, árkokat átmászva egy végül megközelíthetetlen cél felé. Ez álmok változata, hogy ott megtalálom régi helyem, az Iparművészeti Főiskolát, de oda bejutni most csak rejtőzködve, kerítésekén át. S ha volt osztályomba sikerült is bekerülnöm rég kimaradt idegenként, akkor most megtúrten, míg a többiek egymással csevegve diplomamunkájukon dolgoznak.

- Vagy egy hegylány oldalában hosszan gyalogolva, majd eltévedve egy hazajutási irányt keresek, völgyek-hegyeken át, ösvénytelen erdők, olykor egy világosabb tisztással, el-elakadva.

- Legreményesebb helyszínem a sötét szétlőtt utca volt, már csönd; egy üres kapualj biztonsága. Romos lakás, a megérkezés nyugalma, megtelepedve az utolsó szobában, ami az enyém lesz. Azokat a szekrényeket kirakni, az asztalt fény felé a falhoz; hiszen ez alkalmas élettérnek, műteremnek. Erre szoktam felébredni.

LORENZETTI VÁRKASTÉLY... t111

2018.12. // C.17747

TRECENTO 1964

főiskola
mintha otthon, úgy
díszítette asztalát az enyém
mellett, meg az én
falamat, ablakunkra
meg száraz levél

2018.12. // C.17751

BIZONYOSSÁG

Tanítónénisen semleges
leányarc, 20-25, domborzata
- steppelt nagykabát -
koordinálhatatlan. Szemüveg, rendezett
hosszú haj, mosolyogva gitározik a zenekarban,
hajnali mise. És valami édes hangon
énekel bele a mikrofonba. Nem logikus
a bizonyosság, hogy ilyen hanggal csak
nagyon jó ember lehet. Majd klimaxosan is.

2018.12. // C.17752

BÚCSÚ

lementem a Kisnormán léccel
négy százszor
vagy négyezerszer
menjek le még egyszer
nem szükséges

2019

2019.01. // C.17800

FÜVÖN ÁT

Kétfelé indulhatok haza, izgalom.
A fűvön át,
gázolva az ellenfényes szőnyegen
a túlvilági Duna-part felé,
vagy a hamarább a 17-es villamoshoz,
netán közbeejtve a feketekávés kuckót,
ahol majd szóba kerül az árusítóasszony

korcsolyázó kisfia.

2019.01. // C.17814

EGYETLEN

Egyetlen vágyamat ismerem, hogy 1965-ben odasimuljon hozzám,
avval, hogy nagyon szeretlek.

2019.01. // C.17818

A SZENVEDÉSRŐL

fogalomtisztázási keresések
2019.01.18. - 20.

ágálunk szenvedéseink ellen,
emberek, helyzetek, betegségek
az Úr számunkra legjobbnak elgondolt ajándékai
mi más terhet kérünk a kapott helyett?
jobban járunk, ha megköszönjük

ha ágálsz, hogy nagyon fáj, vagy túl nehéz,
gondolj bele, Isten beszélgetni szeretne veled

szenvedésedben Ő szeretne beszélgetni veled

2019.02. // C.17875

ÉRDEKES

érdekes, mennyire örültem a levelének
ki vagyunk szolgáltatva egymásnak
ma már Lukács, bár ha csak gőz
utána egy nekem félretett sajtos rúd
negyed évre prosztatata gyógyszer
ezért 3/4 6-ra a kórházba, hogy első legyek
második voltam

2019.02. // C.17877

[HULLAFÁRADT]

Annyira fáradt, nem bírok vécé után elmenni a szemközti mosdókagylóig;
az angol fiúra gondolok.
Második világháború, a bíróság bevonul, fölolvassák, halálra ítélték.
Ő a kötelezően magánál hordott gázálcot a földhöz vágja. Azután lehajol érte.
Akkor kezet mosok, mégis.

2019.02. // C.17879

TEGNAP A SVÁBHEGYEN

tegnap a Svábhegyen
 a sétányon
 sárba merülve egy T-idom
 nem mondom meg, hogy hol
 hátha ott a párja
 körülnéztem fölemeltem
 megmentettem hazahoztam
 rozsdamaró
 élcsiszolás fekvés előtt fúrógéppel
 még nem tudom mire lehet használni
 majd csak, mert hiszen gyönyörű
 a maga módján tökéletes

köztudottan
 a T-idom tömeg per inerciahányadosa kiváló

2019.03. // C.17940

PROBLEMA

Hanem problema. Hónapok óta rendezetlen a szárazkifli
 és a sajtos rúd egymáshoz viszonyított státusa.
 Napi történések szerkezete nem tiszta.
 Aktiválásuk sorrendje ugyan körülmények által determinált, de ez nem minősítés.
 Helyzet.
 Odáig eljutottam, hogy funkciójuk különböző.
 Egérutat nem keresek, ihletre várok.

2019.04. // C.18088

JÁRDASZIGETEN

Állok a járdaszigeten, és Illyés Gyulára gondolok.
 Előttem mögöttem méterre a biztos halál; hatos villamos, és busz robog.
 Igaza lehet avval a hulló csillaggal, vörösborral és falevéllal.

2019.04. // C.18089

HIÁBA

Gyorsúszásnál lélegzetvétel
 oldalvást.
 Segge csodálatos.
 Combocskái rendben.
 Pária, sárgaórák futóvendég
 a mellettem-sávban.
 De minden hiába.
 A szeme.
 A szemét nem látni.

2019.04. // C.18130

VÍVÓDTAM

Vívódtam. Keserves fél nap, semmire nem tudtam figyelni.
 Imádkoztam is.
 Végül SMS.
Kösz. Fáradt vagyok/lennék New Yorkhoz.

Fiam hívott volna. Vonz ez a város, édesen,
noha már semmi nem érdekel benne.
Hányszor, tizenötször? a Metropolitan Múzeum.
Kilenc óra repülő. Másfél óra múzeum, megszokásból.
Hiánya marad. De majd csöndesül.
Mérei tanár úr mondta, nem kell mindig győzni.
Vagyis tekintsük ezt győzelemnek.

Reggel kaptuk a hírt,
késett a gép, átszállóban New York via
Philadelphia, franciákkal forgat
túl egy veseműtétén

hároméves korától búcsúzom tőle
máig soha gyerekemmel nem álmodtam
megkönnyeztem

2019.04.11. // C.18349/A

KÉT ÉVÜNK

Két évünk együtt.
Főiskoláskori szerelmem
most valami egyetemi rangot kap.
Körlevél, pár mondatot kér
a szervező hölgy a laudációhoz.
Azt akartam volna megfogalmazni, hogy
sok területét ismerem...
de hát ezt mégse lehetett:

**Egy réges-régi évfolyamtárs,
valaha együtt jártunk, ha még emlékszik rá,
a Zugligeti Főiskolára...**
**Náncsival és Fülöppel együtt örülünk
és gratulálunk is e szép történethez.**
Váli Dezső

Ezt csak ő fogja érteni,
a földön rajta kívül már senki.
Náncsi dadája, Fülöp 50 év előtti foxija volt.
Ismertem mindkettőt.
Náncsi kollokviumidőben Veszprémben
biliben gyertyát égetett, vizsgát segített.

2019.05. // C.18135

LABIRINTUS

Tudtam, hogy labirintus; aggodalom, mert itt mindig hosszan bolyongtam a föld alatt a gyéren világított éjszakai folyosókon, mire megtaláltam. Most sikerült. Hosszú sor állt mozdulatlan csendben a peronon. Beálltam a végére, vártuk a metrószerelvényt. Az ott szolgálatos üldögélő ügyelők: egyetlen centime-om sincs. - Nem baj, segítőkészen biztatott, s keresgélve csakugyan találtam egy magyar ötvenforintost. Váratlanul elfogadta. Majd kényyszeres fölöslegesen rákérdeztem, hány megálló a Louvre. Két átszállással-, és sorolta a megállóneveket, azonnal tudtam, úgyse bírom megjegyezni. De hát nem is oda készültem. Késedelmesen valahogy szállásomra keveredtem. Nem volt ott. Hívom. Igen, voltam, de hát te nem... (Közben a szobában matató festőfiúk egyike rákérdezett -, kitalálta, kivel beszélek. Őt egy elterelő szóval félrevezettem.) És akkor egy nehéz sóhaj, hogy most evvel átlépek határaitam, döntöttem: *fölmegyek*

hozzád. Kertes családi házuk; tudtam, férje nincs otthon. A mondat félreérthetetlen volt. *Jó,* mondta majdnem közömbösen. És hozzátette, *ki is vehetnének egy albérletet, a felét te fizetnéd, felét én.* Elindultam. Erre ébredtem.

2019.06.05. // C.18185

CSIRKENYAK

Azt mondta, kis szívet is adok. Fegyelmезetten szemem se rebbent, holott veszélyhelyzet. Nem tudtam, ez neki, nekem, vagy a macskának jó. Vagy rossz. Még életemben nem vásároltam ilyesmit.

2019.06.06. // C.18186

HANYAGSÁGOM

2019. Mert mindig ez a hanyagságom. Amikor abbahagytuk '66-ban, elfelejtettem kiszerezni belőle.

2019.06. // C.18331

KRÉTA SZIGETÉN

Én addig inkább a házi tűzhelyet őrzöm. Kata barátnőjével Krétára, Iraklion mellé. 40 éve mi is ott, tündér tengeröböl, három oldalról sziklafal, fővény, elszórtan strandolók, heverészünk. Kata egy öreg parasztbácsira emlékszik fekete homlokpánttal, körbejárva hosszú rúdon lógatva óriás szőlőfürtöket árult, én arra, hogy egymás mellett hasalva Kata benyúlt fürdőnadrágomba.

2019.06. // C.18332

TALÁLT VERS, GONZÁGA SZENT LAJOS LEVELE ANYJÁNAK

Tekintsétek e világból való távozásomat, mint Isten kedves ajándékát.
Vétkeznél, ha könnyeidet hullatnád annak a halála miatt,
aki közben már Isten boldogító látásának örvend,
és majd sokkal inkább segítségedre lehet, mint itt e földi élet során.

2019.06. // C.18333

A CICA

DOLGOZOM, CICÁVAL A VÁLLAMON F/2019/109

bedolgozza magát az ölembe
hanyattfekvés
a két hátsó mancsával
bw (ez ő volt a klaviatúrán)
kitámaszt az asztallapra
és elvárja a támadásomat
ellenreakció reményében
nem ismer irgalmat
legfeljebb ha valami még érdekesebb
balszélről, oldalra nézve

2019.06. // C.18334

CICA/2

A helyzet eszkalálódott, mert via három asztal megtalálta a cicakonyha megközelíthetőségét. Újabb szervezések. Ahogy látom, a ruhaszárító csipeszt még nem tudja levenni félretett ebédje zacskójáról. Drukkolok neki. Illetve a zacskót a galériára. Míg ezt írom, zörej a szemétdörből, a kidobott üres zacskók illata. Dolgozik.

2019.06. // C.18335

A HAJLÉKTALAN

Olvasóköroöm egy fővel bővült. Egy ismerős hajléktalan kéregető elkérte honlapom domainjét a hatoson. Ő az, aki egyszer visszautasította a kétezret, hogy az törzsvendégtől túl sok. Úriember, vagy hírszerző tiszt?

2019.06 // C.18336

KISBALTA

Egy hölgyolvasóm kitalálta. Igen, ajtónyikorgáshoz vásároltam a kisbaltát. Kétkarú emelő a feje, kontra nyele. Közte az ajtó. Illetve alighanem egykarú. Tengely a padlóérintési pont.

2019.06. // C.18337

CICA/3

A cicát most kell elajándékozni, nem később.
Nem örülne neki valaki?
Amúgy: a cica tökéletes.
Hete kaptam névnapomra.
A viharos szerelmek szépek.
Az ok: késő öregségemet bearanyozná.
Ne.

2019.06. // C.18338

FURCSA, FURCSA

Furcsa, furcsa, a Széchényi Könyvtár verseimet akarja digitális rendszerébe fölvenni. Hát, izé. Persze tetszik, persze csinálom. Megintcsak avval a felgondolással, hogy szükségszerűen egy egészen kis költőnek is vannak *összes versei*.

2019.06. // C.18339

HIVATALOS NÖVÉNYEK

Járdaszéli parkocsk a Széna téren. Bal felől a hivatalos növekvő növények, kőszegélyen innen a magánszorgalmúak. Nos, melyiknek drukkoljak. Igaz, elvannak anélkül is.

2019.06. // C.18340

CICA/4

Tíz óra, vekker, denevércpad. A cica döbbenten néz. Lógok fejfelé. Kezd védtelen fejem körül keringeni. 106. másodpercnél (számolom) mert óvatosan meg-megérinteni. Aztán már vidáman kapdosott-karmolászott, ahol elért, értelemszerűen dorombolva.

2019.06. // C.18341

CICA/5

Érdekes, hogy ezt a CICA-konfliktust elsőre lét-dimenzióban próbáltam értelmezni.
Másodjára már a prózai oldal is: Ő ölemben, eddig jó. De egy kézzel tartósan nem lehet gépelni.

2019.06. // C.18342

CICA/6

Este a cica el. Mindent megkaptunk egymásból a két hét alatt. Még a reflexidejét is tudom. Ha én ágyba, két perc késéssel bújt mellém.

A csirkenyak megjelenése második napján addig hõn szeretett madáreledelére közömbössé vált. Álmatagon föltekintett róla.

Tizennégy kilós utcaburkoló gránitkövön kalapáccsal szétvert csirkenyakra tűnődve, habár vágyakozva nézett. Tálkájába kellett neki átpakolni.

2019.06. // C.18343

KARINTHY

08.13-kor elszakadt a cipőfűzőm. 17.40-kor vettem három párat. Csókoltatlak Karinthy Frigyes. Kész e vonatkozású tárcádat.

2019.06. // C.18344

[TÉVEDÉS NE ESSÉK]

tévedés ne essék
az ajándékozás
agresszivitás

2019.06. // C.18345

A REND

05:25 tájt négy deci Lipton tea mellé három háztartási keksz.
Tört darabka, legyen az bármennyi és bármekkora, nem számít bele.

2019.06. // C.18347

DOLGAIM RENDJE

reggel dolgaim rendje szerint három példányban
beadminisztráltam magam az örökkévalóságba

azután útközben
egy melltartó a kirakatban
egy short a járda közepén
majd vetkőzve
tintanyomok a combomon

merthogy lyukas lehet a zsebem

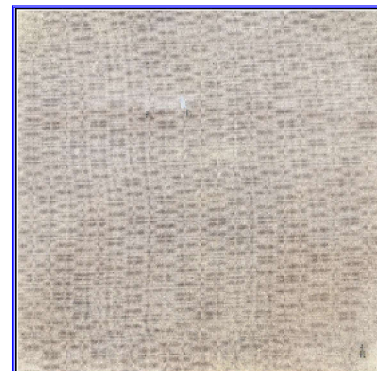
2019.06. // C.18348
MINDEN RENDBEN

MŰTEREM BÚCSÚZÁS - A/2019/40

Műterem búcsúzás - A/2019/40

ez legyen a kép címe
 fiam megjött németből
 újra itthon
 vasárnap
 ebéd a szomszédos kertvendéglőben
 beszélgettünk
 két hét múlva Sanghajba a hegedűsökkel forgatás
 mesélem én is dolgaimat
 mutatom az új képet
 elnyerte tetszését
 minden rendben van

 nagyon fáj

2019.06. // C.18367

ÁRNYÉKOM

NYILVÁNOS ÁRNYÉKOM AZ ÚTJELZŐ TÁBLÁN F/2019/124

nyilvános árnyékom rávetül
 késsel jelölt munkámra
 a tábla most előre,
 így is jó -
 de ha a helyén,
 az égre mutat

2019.06. // C.18369

KERTEMET ÖNTÖZÖM

kertemet öntözöm
 záporzuhogásban

2019.07. // C.18418

ÁLOM 2019.07.24.

Fock Jenő nevét délután hallottam, így kerülhetett az álomba, Soros Györgyért pedig kétnaponta imádkozom; pogányságot hoz Európára. Tehát hármásban egy autóban, és elől a sofőr, békésen beszélgettünk. Mellesleg, hogy persze, ők elintézik nekem azt a papírt. Megérkeztünk Pestre, a nagy állami ünnepségre jöttünk, elváltunk. Hatalmas soktermes labirintus, igyekezve átvergődni a termeken, a zsúfolt tömegben; keresem útitársaimat, kellene az az irat. És nincsenek, és nincsenek. Talán majd ezen az ajtón át, csak újabb tömött termék, furakodom, egy kisebb csoport, Zsófia élénken gesztikulálva. Rámosolygok, beletúrok a borzas hajába - álomban feketére festette -, és szó nélkül tovább. Újabb ajtó, újabb emberek, és és nincs tovább. Már félálomban, hogy nana, könnyed mozdulatom jelezni kívánta volna tőle függetlenségemet is.

2019.07. // C.18420

ÁLOM 2019.07.

Se életben, se álomban nem volt még hasonló. Húsz-huszonöt évesek lehettünk. Összeszokott csapat, heverésztünk kisebb-nagyobb csoportokban. Talán egy túra pihenője. Mellettem egy ismeretlen, nem különösebben vonzó lány is, nem beszélgettünk. Akkor egyszerre fölé hajoltam, két tenyerembe a fejét és homlokon csókoltam. Ráborultam, és megállíthatatlan zokogás. Ok-, és irány nélküli. Nem engedtem el a fejét. A lány, mint aki érzi, hogy ezt most így, mozdulatlan maradt. Rázkódott a vállam. A vekker szakította félbe.

2019.08. // C.18466

ÁLOM 2019.08.12.

Fáj a fejed - mondta,
feküdj oda föl. Segíték.

2019.08. // C.18469

KATA

Vasárnapi ruhában
a kertben hajlong,
feneke az égnek.
Nem tudni,
gyomot szed, vagy
életadó fűvet, levesembe.

2019.08. // C.18470

SZEGÉNY MAGYAROK

Ünnepi misén a régi Mária-ének;
a Kölcsey előtti magyar himnusz,
*Magyarországról, édes hazánkról,
ne felejtkezzél el szegény magyarokról...*
Istentelenség. Finomabban: kishitűség.
Így helyes:
ne felejtkezzél el szegény és gazdag magyarokról.
Önsajnálatot rövid út a pokolba.

Kit miért sajnáljunk?
Mert beteg?
Mert meddő?
Kirúgták?
Magára maradt?
Török megszállás? Szegény magyarok?
Bezzeg a franciák?
A terheket Isten adja, vagy engedi,
a legjobbat akarva nekünk.
És nemigen téved.

Ismétlem, nincsen szerencse. Nincsen sors.
(Nincsen balsors sem, ami régen tép.)

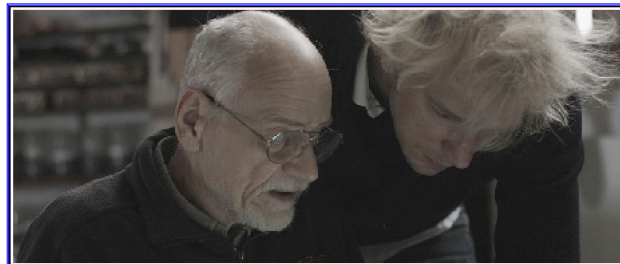
2019.08. // C.18473

TÁRSALGÁS**VD. és V. MIKLÓS, ITTHON F/2014/326**

fotó NÉMETH BORBÁLA

ó, a könnyed társalgások, ahol
mindent kerekre szabni és
a/ sopánkodásba
b/ cöcögésbe
c/ nevetésbe csattantani el
valódi gondolatcsere évente ha egyszer,
hiányában írok; magamnak mesélek
vitatkozom velem

ma kettesben
amikről soha senkivel
ebéd fiammal
13:20 - 16:55
ajándék

2019.09. // C.18521

NÉGYESHATOS

Nem hittem múltkori körmömnek, hát
tegnap újra leguggoltam,
és a sín melletti sávba mélyesztettem.
Most is puha volt. Remek. Néma négyeshatos
villamosok, ahogy az ablakom alatt.

2019.09. // C.18522

KÉKKOCKÁS

Vagy harminc év után újrakárpitoztam
karosszékeim támláját, ezúttal izolírral.
Elődje Kata kékkockás szoknyája volt, sokszorosan.
De hát előregedett. Ő is.

Tökéletes bútor. Annó úgy választottam, hogy ráírva:
túlóra-munkaszék kategória. Harminc éve túlóra.

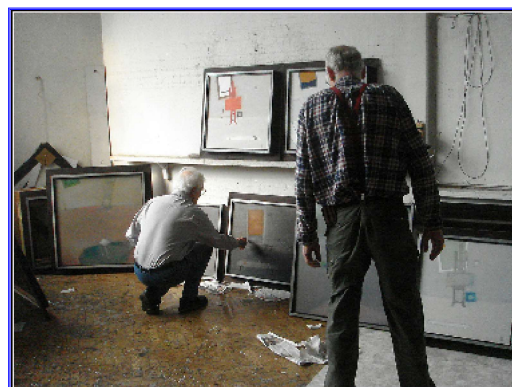
HOLLÁN SÁNDOR és VD., MŰTERMEMBEN

F/2006/42 fotó Kohán Ferenc

2019.09. // C.18523

HOLLÁN

Hogy Alexander Hollán / Sándor olykor megtisztel látogatásával,
erre halálomig
büszke leszek.
A maga nem hebrencs módján

elidőz képeim fölött,
 egy-egy csendes szóval.
 Ötletére egy képemet
 ketté is vágtam.
 Igaz, hogy aztán meg vissza,
 egy másik táblán.

2019.09. // C.18531

ÁLOM 2019.09.28.

Szobájában, mintha ősidőktől,
 tettem-vettem, sűrögtem körülötte.
 Olykor egy-egy szó.
 -- Most jönnek hozzám, menj. Négykor gyere vissza.
 Hogy kíméljem, magamtól is:
 -- Nem, akkor nem tudok.
 És kiléptem az ajtón.

Már az ajtóban,
 s csakugyan, egy fiatal házaspár.
 S a férfi váratlanul
 magához emelte kezem, és megcsókolta.

2019.09. // C.18532

AVIGNONI HARCOSFEJ

HARCOSFEJ AZ AVIGNONI MÚZEUMBÓL t103

Hatalmasabb
 az Eiffel toronynál
 negyven centijével.
 Miatta szálltam le a vonatról
 Avignonban.

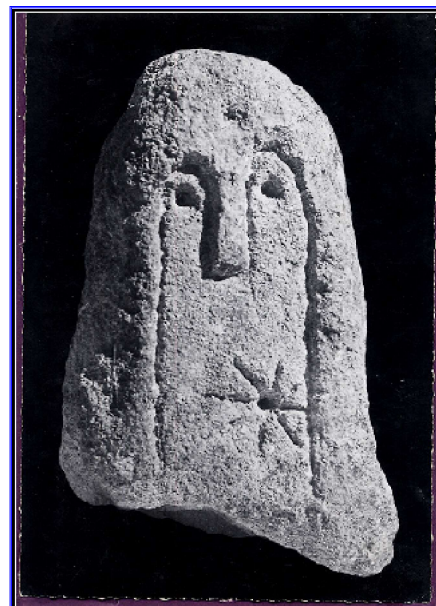
Elhoztam,
 velem van.
 Nem kedvel engem.
 A műteremtémát
 kifejezetten helyteleníti,
 hogy a posztmodern pásszé.
 És hogy hova tettem a dárdámat.
 Időnként megszólal, nem bőbeszédű:
krrrrrrrg hröhröhrö.

Brzghhh Uuuu-nak hívják.

2019.10. // C.18571

TEHÁT ALIZ

Ablakom sötét, ahol első
 harminc évem. Balra

anyácskám ablaka
világít. A fiú
Németországban
forgat. Tehát Aliz.

2019.10.05. // C.18574

Ő

Hazafelé egy tollpihe a járdán. A Főiskolán mellettem ült. Beleszerettem, idő után tudomásul vette. Két év. Rajzasztalomat megtoldottam két méterrel, ha virágot hozott, vázába tettük. Íróasztalom legalsó polcán törülközője és fehér bugyija. Hol én kértem meg a kezét, hol ő az enyémet. Vizsgaszézonban a virrasztást éjfélig bírtam, ő persze négyig. Érettebb volt nálam, ígértem neki, behozom.

Házasságaink; minden tisztességes házasság nehéz. Családot építettük, és életműveket; most éppen két gyönyörű lila háza Zugligetben.

Illyés hosszú-hosszú szép házassága Flórával.

**Itt ballagok a boulevard Bourdon-on,
szemben**

**a régi úttal, melyen egykoron,
huszonegy éve,**

Annát vezettem.

Itt ballagok a sűrűsödő éjbe.

[..]

Jövök szellemként óracsendülésre.

[...]

Örökre szép, mi szép volt egykoron,

Anna,

ezt dúdolom a boulevard Bourdon-on,

Köszönet érte,

hogy föl, magasba

nézve lépek ma, semmit se félve,

a mindörökre sűrűsödő éjbe.

A boulevard Bourdon-on

2019.10.08. // C.18576

2019.10.08.

A Főiskolán Zsófi mellettem,
Péter asztala kettővel előttünk.

Én *Apó* voltam, ő *Petúr*.

Tíz éve halt meg.

Most levele a MOME-kiállításon, egy tablón

Zsófihoz,

1966. aug.; három héttel elválásunk után.

Hátborzongatóan teoretikus.

Hát én nem ilyen szerelmes leveleket írtam neki.

Negyven évig

a két rajzasztaluk egymás mellett. Otthon.

Közös házaik.

Zsófi fejezte be hátramaradt terveit.

– 1959 havas tele, Galyatető –;
Anyácskámtól egyetlen pillanat
alatt szakadtam el *egészen*.
Tőle ma.

2019.10.13. // C.18600

KÉPVISELŐVÁLASZTÁSOK

festéket mindenestre bespájzoltam
valakik ma győznek, veszítenek
a török hódoltság idején igen körülményes volt kadmium sárgához jutni
lőháton hetek

hiteles lenne a szavazatom valakire, ha előtte egy évig együtt sakkozunk
vagy közös kéthetes nyaralás, gyerekekkel

2019.11. // C.18693

ÁLOM 2019.11.07.

Gábor és a még kislégy-fiam-Miki csocsóztak, lendülettel, hangosan, vidáman. Én megnyugodtam, végre minden rendben van. Aztán egy tömeg közepette mélyre hajolva keservesen próbáltam valamit megszerelni, valakinek segítő. Akkor lehajolt hozzám egy zsebkendővel, hogy az orrlukadat is töröld ki. Ennek szükségességében kételkedve, ott lenn, alig a föld fölött, folytattam a munkát.

2019.11. // C.18757

ÁLOMFEJTÉS

hogyan éjjeli álmaimban újra meg újra
Istenem mi volt hát ez az ötvenkét év
távoliból kicsi Zsófiára kivetítve
minden valahai
biztonság-, és harmóniavágyam

tévesen és gyönyörűen

hogyan ugyanis azt
senki énhelyettem
2021.04.30.

2019.12. // C.18762

ÁLOM 2019.12.03.

tőlem távolabb ott többen ácsorogtak
ő három barátnőjével beszélgetett
hívtam
jönnek én -- tétovázott --
hogyan mondjam meg nekik

2019.12. // C.18799

2019.12.08.

Kisfiammal álmodtam.
Négykor ébredtem.
Egy tea.
Öregember fázik.

2019.12. // C.18816

ÁLOM 2019.12.28.

MTK-S SPORTTÁRSAIM, JOÓ NÁNDOR pótedzőm, **SZENDEFY PÁL,**
DR. NAGY ZOLTÁN?, NN., F/1959/11 fotó NN.

Kis összeszokott csapat, békésen heverészve várakoztunk a fűben. És csakugyan, fénylő pont ott fenn a magasban; közeledett az égen. Nőttön-nőtt. A nagyhírű négypárevezős - nyelvünkön quadduble - ereszkedett mellénk, készülődben a nagy versenyre. Gyönyörű csónak. De csak ketten benne; az egyes-kettes hely üres. Ugorj be egyesnek, szóltak rám. Szokott mozdulattal forgattam meg a villában a két lapátot.

Indultunk, repültünk föl; a versenyen teljes siker, de mindez kiesett az emlékezetből. Visszaérkezve a mezőre-, már ott, álom közben csodálkoztam, hogy evvel mindig csak baj; így vízre jutni, evezni nekem álomban még soha nem sikerült.

2019.12. // C.18818

MÁKOS

Valamit furcsállt a Szerelemnaplóban. Tisztáztuk.

- ...minden OK. És nagyon jó almás rétest tudsz gyártani. Ha akarsz. d.
- idén csak beigli csináltam, meg vaníliás kiflit. Zs.
- diós vagy mákos?
- mindkettő
- diós az nekik
- kérsz mákost?
- ó, nem, nem; hogy is mondjam.... én csak itt csendben elgondolom...
- mikor jössz érte?

2020

2020.01. // C.18855

RAFTING

*A vadvízi evezés egy extrém sport,
amely során a sportoló
egy zuhatagos folyón...*

Bekötnek a hegy tetején, feladatod, hogy élve kikerüld a feléd rohanó sziklákat - tartottam életemről.

Naplóm megmutatta, nem igaz.

Egyensúly, és boldog pillanatok.

A napló.

Megduplázom életem avval,
hogy értelmezem, vagyis megfogalmazom.

154 éves vagyok.

2020.01. // C.18862
JANUÁRI VIRÁGZÁS

Mert guggolni már
 nem bírok a virágot
 térdelve szedem

2020.02. // C.18897
REGGELI SZÉL

Éles reggeli szél.
 A megállóban sétálok föl s alá.
 Tegnap megnyitó, rendben.
 Ma sok munka,
 teljes heti NEWS hibás kódjai.
 Állok a megállóban.
 Pillanatbéke.

2020.02. // C.18941
NYUGODTAN, MOSOLYTALANUL

Tegnap este történt.
 Ők a szomszéd asztalnál ültek.
 Beszélgettek, kávéját kavargatta.
 Egymásra talált a szemünk,
 nyugodtan, mosolytalanul.
 Aztán még egyszer.
 Kávéját kavargatta tovább.
 Én is a magamét.
 Megtörtént.

Csöndes földrengés, egy arc.
 Szépsége nem érdekelt.

2020.02. // C.19000
GODOT KIÁLLÍTÁS

Díszvendég lesz a megnyitómon, meghívtam a Szűzanyát.

2020.02. // C.19001
KERÜLŐÚT

Ma hazafelé kerülő úton, mert a patikát útba ejtve,
 elhaladtam az üzlethelység előtt,
 melyben olykor marcipános golyót is forgalmaznak.

2020.02. // C.19002
ÓRANGYALOM

Biztonsági őrző-védangyalom előző napi munkáját
 05:27 tájban arc és fogmosás között szoktam megköszönni,
 törülközés közben, avval, hogy *tudod, hebrencs vagyok*.
 Legutóbb pár éve ütöttem el gyalogosan egy biciklist.

2020.03. // C.19003

TÖBBESSZÁM

Isten nem ismeri a többes számot.
 Ő például téged szeret a legjobban.
 És, bizony, őt is.
 Nincsenek arabok és nincsenek raktárosok.
 Van a kedves Ibrahim, és van a kedves Jóska.
 A mennyországban különben sincsenek számok.
 Ő egy, illetve három.
 Mária egyszerre négymillió emberrel beszélget.

2020.03. // C.19004

MEGTÉRT

-- Megtértem, meséli a kis szolgálólány.
 -- És akkor most mi más?
 -- Kisöprök a szekrény alatt is.

2020.03. // C.19005

ANDREA

Ötször, ha találkoztunk életünkben, csak pillanatokra.
 Negyven éve ismerős házaspárnál vacsorán. Alábbi levelem arra utal. Kata egy hónap múlva: láttam Andreát a metróban, piros kezeslábasban. 1981. Múcsarnoki kiállítási meghívóm hátoldalára: kéretik az egyik családtagnak a megnyitóra kertészudrágban. Barátom (a Művészeti Alap igazgatója) felesége válaszolt, próbáltunk Ferinek találni...
 És a lány csakugyan abban jött. A terembe belépve elpirult. Ennyi a történetünk.
 Egy képem nála.

– Köszí, hogy megnéztetek. Sose felejttem a pillanatot, ahogy vacsora közben a Rózsadombon átviharzottál a szobán, a szó szoros értelmében elakadt a lélegzetem. d.

– Drága Deske, gyönyörűszép volt a kiállítás és szívszorító. Én köszönöm. Senkivel sem töltöttem annyi időt az azóta elmúlt évtizedekben, mint Veled. Mindig Téged nézlek, ha töprengek, ha megakadok, ha mélázok, ha örülök vagy szomorkodom... Mindkét asztalom Rád néz. És Te súgsz nekem.♡ Öllek Andrea

2020.03. // C.19006

ÁLOM 2020.03.08.

Sírva Kata nyakába borultam,
 hogy nagyon nehéz, segíts.
 Erre az egyetlen álomtöredékre emlékszem.
 Különös.

Megfordult álmomban a történet.
Holnap nehéz vizsgálatra kísérem.

2020.03. // C.19007

NYAKLÁNC

Ősidőktől világnézeti tévedésem. Hogy haldoklás felől nézve meglehetősen közömbösnek tűnik egy elsőbálos nyaklanc minősége. Merthogy ez nem csökkenti a nyaklanc egyetemes fontosságát.

2020.03. // C.19008

HALÁLRA SZÁNVA

halálra szánva
életre szánva
ebéd utáni üldögélés a napon
a magányos ház teraszán
cementpadló és kerti szék
és ennyi az egész

2020.03. // C.19009

GRAFIKA KÉSZÜL KECSKEMÉTEN

a művészet mezején,
ha meggyőződteél róla
hogy zsákutcába keveredtél
és visszafordulni sincs mód
nyugodtan haladj tovább
és ha a sehovába érkezel
onnét egyenes út vezet a
de ha nem, akkor

2020.03. // C.19012

JÓ VOLNA

Jó volna egy szép (női) mellet látni.

2020.03. // C.19013

ÖLTÖZŐBEN

Húzom a nadrágomat, közben mondom,
Istenem, köszönöm, minden rendben van...
A szekrényből lábamra esett az esernyő.
...és a gravitáció is működik.

MEGSZOKTAM, HOGY MINDENT MAGAM F/2020/183

2020.03. // C.19014

JÁRVÁNY

Megszoktam, hogy mindent magam.

2020.04. // C.19057

NAGYPÉNTEK

Az Ő teste egy nap alatt összetört.
A miénk az évek során.
Korlátnak támaszkodva lihegek a lépcsőfordulóban.
Aztán indulok tovább.
Még három.

2020.04. // C.19068

MEGKÉRTEM, ÚJRA MEGÍRTA NEKEM, 2021.01.07.**A CÉDULA**

Nővére, Boriska, látogatóban.
Negyedéves voltam.
Nézelődött a szobámban,
úgy hitte, épp nem látom.
És föllibbentette az asztalom fölé
rajzszögelt üres géppapírt.
Alatta a jöttére letakart
gömbölyűbetűs cédula:

ÖT PERC MÚLVA
ITT VAGYOK.
ZSÓFIA

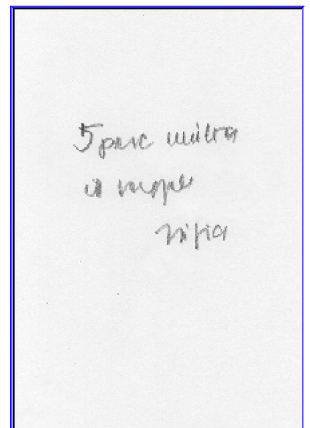
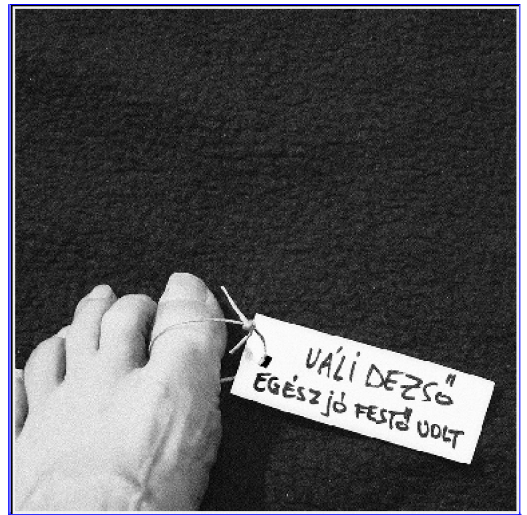
2020.04. // C.19070

KATARINA TE SZÉP LÁNY

G G B B A G #F

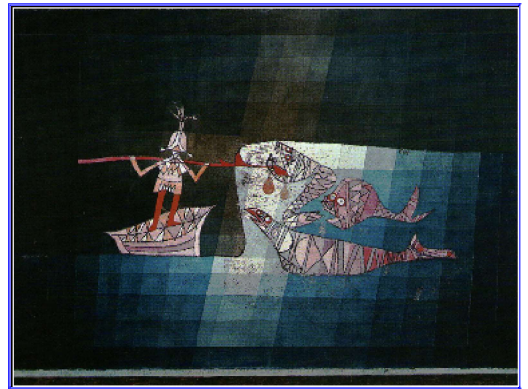
Az utolsó hang
kilép a mese medréből.
Megkomolyodik. Időtlen,
földöntúli mezőre-,
a végtelenbe lép.
Persze félhang.

2020.05. // C.19121

ÁLOM 2020.05.04.

KLEE: SEEFAHRER / SZINDBÁD, HARCÍ JELENET t223.

létező-e, amiből ébredtem
ami az imént álmomban
az a váraozó teljesboldog pillanat
rejtett anyagtalán valóság
miként a *Seefahrer* is, az ötven centis kartondarab
milligrammokkal mérhető színezőanyaggal egyik oldalán
tonna súlyú
kábán tűnődöm ágy szélén üldögélve
mindez nem késleltetheti a reggeli tornagyakorlatok megkezdését
a kádat kitörlöm magam után
menedékünk te vagy, Urunk
nemzedékről nemzedékre

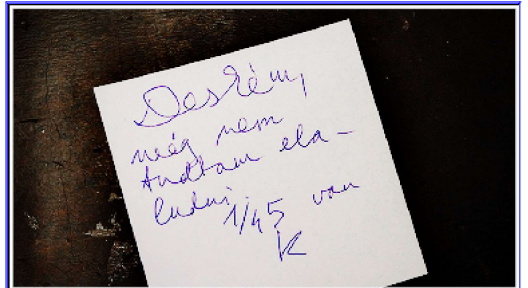

2020.05. // C.19146

CÉDULA A PADLÓN**CÉDULA VÁR KATÁTÓL A PADLÓN**

cédula vár a padlón, lehajlok érte, olvasom
és belém nyilall: szegény
a levélkét úgy is fotóztam, érződjék:
Deském, még nem tudtam elaludni
1/4 5 van. K
de hogy is van ez
hiszen minden rendben van
annyiféle munkánk ez idáig
szorzótáblát bemagolni
pályát választani
április negyediki jutalmat átvenni
ünneplő öltözékben
könyveket megírni, gyerekeket útjukra
halottakat eltemetni
mára efféle feladatokat kapunk
igen, kapunk
szépen, rendben kell ezt is
neki is nekem is

harmadjára, az üzenet fordítása

ne ébressz a hétórai zsolozsmához

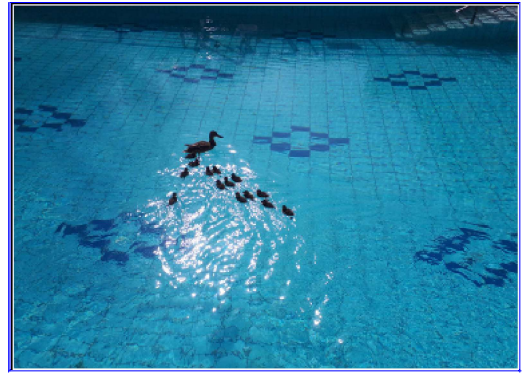
LUKÁCS USZODAI MEDENCÉM JÁRVÁNY IDEJÉN

F/2020/087 fotó: NN

2020.05. // C.19147

EXCEL

Szixel helyett excel. Alig különbözik.
 Ötödik nap.
 DESKE.HU programcsere véghajrája.
 Infós fiú 2017.05. kezdte, hol csinálja, hol nem...
 Azóta körmömet rágom.
 Most részemről éjjelnappal a megoldatlan opusztáblázatok.
 Amiért a DESKE.HU készült.
 Halálom utánra.
 A többi kiskacsacsapat a Nagy Víz felszínén.
 Tegnap kitaláltam, legyen csak excel/htm, manuálisan.
 Forradalmi. Egyszerű lett hirtelen minden.
 Nem magyarázom meg, miért.
 Igaz, igény sincsen rá.

ASZTALOM FÖLÖTT 40 ÉVE, BRAQUE OSZTÁLYVEZETŐM F/2020/105

2020.05. // C.19151

ENGEN NÉZ

öreg festőtrükk balra fordul és jobbra néz úgyhogy mindig engem figyel, sajnos osztályvezetőm Georges Braque ötven éve asztalom fölött, ami mellette, az két éve, akkor emlegette fiam
öregék hiszik, minden szavuk aranyat ér

OROSZ POLGÁROKNAK GONDOLOM, netről: F/2013/265

2020.05. // C.19154

KATA MEG ÉN

fotót rendezek
 mindig boldogság
 ha ez a kép fölmerül
 tanítja, hogy
 hogy,
 vagy leginkább,
 hogy minden rendben van
 ezen a világon

ketten maradtunk
 két világ
 fogva egymás kezét

Kata többnyire megnézi

előszobai hivatalos édességdughelyéről

eltávolítottam három marcipángolyót

2020.05. // C.19157

MIÉRT

Istenem, mért szántál minket ily nehéz feladatra.
Mennyivel egyszerűbb lenne nem lenni.
Vagy kavicsként.
Görgetegkő szeretnék lenni a Duna medrében.
Vagyis inkább a partján,
Visegrád és Dunabogdány között.

2020.06. // C.19213

H. GY-NEK

Elfelejtettem egy Ünnepi Lipton Fekete Teát.
Épp húsz éves ez a váliNEWS.
Köszönöm.
És harminc Le Meux, ma már Bretagne.
Valahol.
Ő most hatvan.
Gyerekei Tibetben, Kanadában, összemosódnak az évek.
Mosogatok.
Közben be-beszaladok egy-egy mondatért.
Lábosokat a legvégére, így tanultam.

2020.06. // C.19214

JÚNIUS HUSZONKETTŐ

Június huszonkettő.
Mától rövidülnek a nappalok.
Mától rövidülnek a napok.
Rövidülnek a napok.
Reggeltől alkonyodik.
Alkonyodik.

2020.06. // C.19218

VÉGÜL

Aki Zsófiába én életfogyt. szerelmes, soha is nem létezett --

2020.06. // C.19309

EGYEDÜL

Kata délután valahol
Pest megyében, autóval vitték.
Alig várom, hogy végre
elmesélhessem, milyen jó
volt egy délután így,
egyedül.

2020.07. // C.19259

LÁTLELET

Kánikulában két pokróccal.
Éjfél tájt kitámolyog pisilni.
Egynegyed óra.
El-el bóbiskol.
Dörgölgeti lábikráját.

Igaz, közben mindezt
meg is fogalmazza.

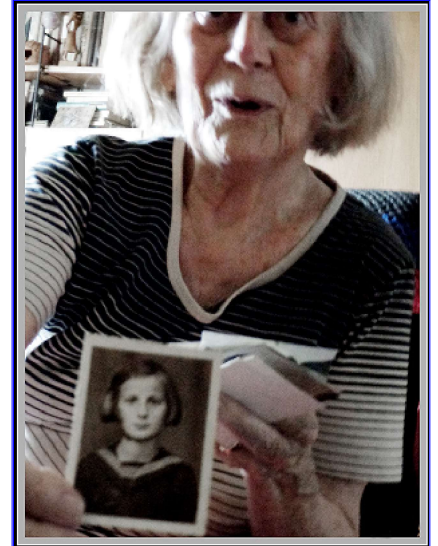
ZELKNÉ, SINKA ERZSÉBET otthonában F/2014/132

2020.08. // C.19311

ZELKNÉ SINKA ERZSÉBET

eszembe jut
a megrendítő pillanat
amikor Erzsébet
már nem villantotta szép lábait
nem mutatta harminc sálját
rózsaszín Suzukiját
a róla készült festményeket
és nem festette már a haját
már fizikailag összeomlófélben
(évente néhány hosszú sétánk)

viszont megmutatta ifjúkori fotóját
valami okból előkotorta nekem
a lakásukban

2020.08. // C.19312

MEGSZÓLÍTOTT

Megszólított, ismeretlen, húsz év körüli teltkarcsú,
néhány mosolygós mondata.
Talpig fehér selyemben, amit olyan jó simogatni.
Mondtam neki, menjünk kicsit arrébb, idelát a pénztáros.
Ma álmodtam.

EVILÁGI MŰTEREM - A/1992/01

2020.08. // C.19313

EVILÁGI MŰTEREM - A/1992/01

Bárha összesen negyven centi
nagyformátumú kompozíció
nem csoda, hogy 28 éve festem
ha nem is egyfolytában
túlélte
de mostanra viszont

bár egy kicsit még
talán

2020.08. // C.19314

REGGEL VAN

tervezem hogy fölhúzom a cipőmet
ehhez oda kell menni
leülni karfa segít
mélyen lehajolni
a cipőket kézközébe emelni
a többi már magától megy

aztán a reggeli
gyógyszerek
kiflimorzsákat gyűjtögetem a tányér peremén

2020.08. // C.19316

FOGMOSÁS ELŐTT

Segítsenek majd meghalni, fogmosás előtt minden reggel öt szenttől kérem.
Aztán majd odafönn fejcsóválva cöcögök, vagy derúsen odaintek; aszerint

2020.08. // C.19317

REMÉNY

Nyár.
Ébred három, négy, ötkor, hétkor - nyolc: vissza ágy -, végül tízkor.
Konyha.
Reggeli.
Műterembe.
És egyetlenként, lám, feladat,
megoldandó;
azt a negyvenes huzalszeget jó lenne onnét a padlóról fölemelni.

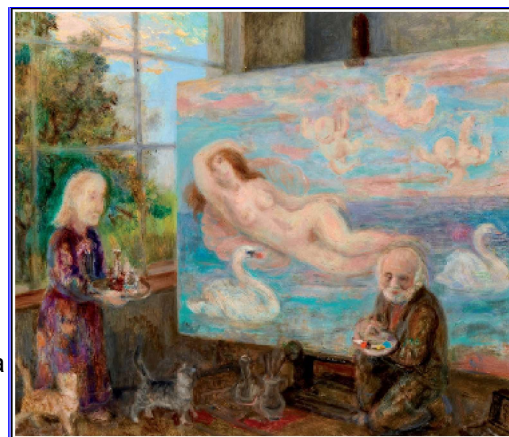
2020.08. // C.19326

ÁLOM 2020.08.22.

SZABÓ VLADIMÍR: A GICCSFESTŐ.

Édes édes kép. Valahai legpontosabban leírja
szakmánkat/életünket .
Ezt elnézném szobám falán.

Ma megtörtént velünk kettőnkkel Szabó Vladimír képe, a
Giccsfestő. Tegnap Kékkútra pihenni, terhes-fáradtan. Sikerült
aludni. Nem hajnal-, hanem délben ébredve, korlátba kapaszkodva
lépcsőn le a nagy szobába, ahol asztalok székekkel, pihenőfotel,
végében egy konyha is. És leérve, Kata elém két meleg kolbászos

kenyérrel, és tormakrémmel egy tányéron, hogy üljek ki a teraszra, de ne oda, hanem az árnyékos oldalra, és
mindjárt hozza a teát is. Honnét tudta, hogy most ébredék. Megrendültem. Beteljesedett.

És ami az én oldalam, a készülő festménnyel. Az anygalkák, hattyúk, heverésző leány, és futó felhők. Pontos.
Álomból érkeztem a földszintre. New Yorkban éltem, és nagy-nagy szerelemben. Az éjjel nagyjából
fölépítettem egy felhőkarcolót, zászlós tornyocskával a tetején, s most a földszinti fogadóteremben üldögélve
remegő izgalommal várom a lányt, aki szeret, aki mindent tud rólam.

Megérkezik. Összemosolygunk.

Messzi égből a földre; ébredtem.

2020.08. // C.19327

GILGAMES

*Miért szántad nyugtalanságra fiamat, Gilgamest,
s miért adtál oly szívet neki, mely békéről mit se tud?*

Asztalom fölött Egry Balatonja.

Ülnék nádastól körülvelt eldugott öbölben
ringó csónakomban, csendes-mozdulatlan; órákig.
Alig szellő, csend, csak a vízcsobogás,
fölöttem az ég, fehér felhők, a túlpárt messze kék csík.
Botom hosszú finom ívben a víz fölé, végén lóg a zsinór.
Horgászengedély nem kell, mert nincsen rajta horog.

2020.08. // C.19328

ÁLOM 2020.08.25.

Utcán találkoztunk. Ahogy két hete kajánkodtam: hálóiingben vagy?, most álomban is rákérdeztem:
pizsamában? Merthogy kétrészes, nadrágos... Remélve, pillanatra belezavarodsz... És majd nevetek.
Megöleltük egymást, és megterveztünk valamit. Akkor hirtelen egyedül a Moszkva téren, kocsiban, a volán
mellől nagylányodra láttam, kislánya mellette. Derűsen mosolygott, integettünk egymásnak. Indulnom kellett
hazafelé, de hátramenetben. Az nekem már nehezen megy, óvatosan tekintgettem körbe-körbe.
És a remény, hogy délután találkozunk.

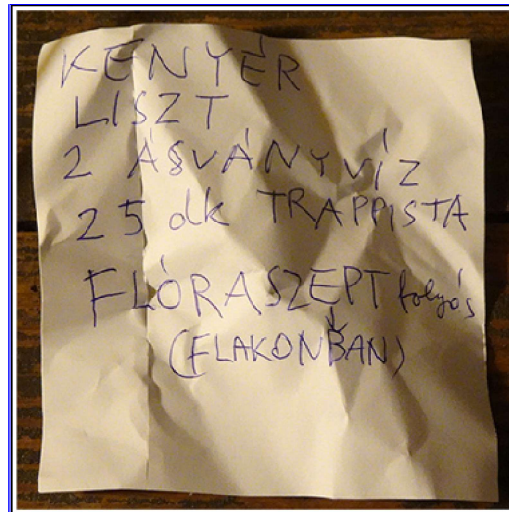
2020.08. // C.19329

[IRATOT BIRTOKOLOK]

KATA BEVÁSÁRLÁSI LISTÁJA SZÁMOMRA

iratot birtokolok
ami a világot világunkat fönntartja
az egyetlen igazán fontos
dokumentálandó
megőrizendő az utókornak
aki írta, tudta, mit beszél
minden többi ehhez képest
szószaporítás szócséplés
például az úgynevezett irodalom
Déry Tibor, Mann, Illyés bólogatnak
kavargatják kávéjukat
és csendben távoznak az asztaltól

lássuk hát az iratot, kézzel írott szöveg
KENYÉR
LISZT
2 ÁSVÁNYVÍZ
25 dk TRAPPISTA
FLÓRASZEPT folyós
(FLAKONBAN)

APUKA A PARKBÓL HAZAFELE SZOMBAT DÉLELŐTT

2020.09. // C.19364

SZOMBAT DÉLELŐTT

megyek le a parkunkba
kicsi napsütés náthámat
kúrálni, olvasgatni. 73 évvel
ezelőtt a téren ha játszottam,
anyácskám fehér törülközőt
lógatott ki az ablakon, hogy: ebéd!
lehetne most is

kisasszony a parkból jövet
négyéves forma
olyan édesen bömböl
apja nyakában

Graham Greene szomorúsága
a gyerekkori törülköző
előttem az élet

apja nyakában

2020.09. // C.19369

ÁLOM 2020.09.08.

Csendben beszélgettünk. Arca pillanat-rándulásából megláttam, hogy ő is. Hogy ő is abban él, amiről nem beszélhetünk. Zokogva ölébe borultam. Fogta a fejemet, szóltanul.

2020.09. // C.19371

ÁLOM 2020.09.13.

Sokan őgyelegtek, váraoztak a széles folyosón. Mellé léptem és megfogva a karját - gyere mutatok valamit -, behúztam a nyitott ajtón át egy terembe. De ott is emberek, ácsorogtak, beszélgettek. Széles mozdulatom a képekkel teli távoli fal felé, miközben hozzá hajolva súgtam: meg akartalak csókolni, de néznek minket.

2020.09. // C.19376

ÁLOM 2020.09.20.

gomolygás, utca, kis csoportok, sötét, nyugtalanság, mindenki elfoglalt
akkor mellém sodródott, rég láttam
fél figyelemmel egymásra, sietni kellett, mi is igyekeztünk
lehajolva pakoltam, ő is sürgött, közben
iskolai dolgairól mesélt valamit
kisebb koffer a járda szélén, mellette szatyor
két ismerős arrébb, buszra váraoztak, fordulat
hangos szavak, azok vissza a házba, a negyedekre
mi is itánuk, szűk gang, két férfi ládát emel
betöltötték a teret, hogy lehet itt átvergődni
egy égő villanykörte,
megint utcazajok, félreálltunk, hogy elférjenek,
indultunk dolgunkra kétfelé, még visszaszólt

este sétálhatnánk

2020.09. // C.19377

ÁLOM 2020.09.13.

Ébredésem pillanatában már gazdája szólongatta, ijedten próbálta behívni. A hatalmas fehér dán dog két mancsa lendületből vállamon, pofáját dörgölgette hozzám. Megértőn mosolyogva vakargattam szügyét. Bízaton dörmögtem hozzá értelem nélküli szavakat. S tűnődtem, nemrég egy vizsla, szagát érezheti rajtam, tán szuka lehetett.

2020.09. // C.19378

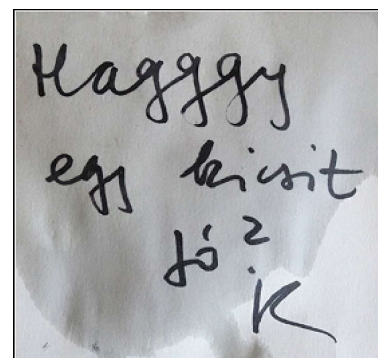
LEVÉL VÁRT AZ ASZTALON

jövök hullafáradt kórház,
ebéd kikészítve dobozok konyhaasztal
mellettük cédula

haggy egy kicsit jó? K.

értem, eszem, gondolkodom
ennyire egyedül akar lenni
mivel bánthattam meg
talán csak majd kiderül

már szoba, jön
nem hagytál kicsi ebéd belőle
semmi sem
pedig kiírtam...

2020.09. // C.19379

HÁTRADÓLVE

Hátradólvé, békésen, behunyt szemmel sütkéreztem a gangon. Mint az öregek. Amíg bírtam, úgy nyolc percet.

Múlóban a hajdani "másodperceket henyelünk".

2020.09. // C.19380

TÖRÖK UTCA

Hogy múltkoriban elhatároztam, szeretni fogom ezt a zavaró Török utcai járdamélyedést - *hogyan érezze is* -, minden nap belelépek.

A szeretet döntés. Utána tett.

Ha netán mellé még érzélem is: külön ajándék, szívárványos hímpor pillangó szárnyán. Amúgy egyszerűen becsületes munka.

2020.09. // C.19382

SZERELMES VERS

Vénusz-dombod hüvelyed
 combod beszáradt
 melled üres bőrlebeny
 felkarodon lötyög a hús
 és arcod ezer ránc
 mosolyogva kínálsz
 mosolyogva egy teát

majd egyszer viszlek
 elviszlek szénásszekéren
 én hajtom a lovakat
 száz év múlva, az égben–

Deske, ez a "kényes" szerelmes verse:

A vers védett tér. Abban a gyilkos megragadja az oltár szarvát.

Hegedűs Gyöngyi

GURULÓ PALETTAASZTALOM, FESTŐRONYGY F/2020/175

2020.09. // C.19413

ANGYAL

angyal lóg a palettakocsi oldalán

2020.10. // C.19421

NEW YORK

Dolgozom. A másik monitoron a 16 ezer képernyőkímélő képből följön egy elfelejtett, be sincs számozva.

Mikit fotóztam, 2015.
 ez már az új torony
 legutóbb hívott,
 már nem mentem

már nem mentem
Istenem

ONE WORD CENTER TETEJÉN, VÁLI MIKLÓS H/2015/10/148

2020.10. // C.19453

FELTÁMADÁS

05:23-ra beállított
ágyam melletti
rádióvezérelt vekkeremet
mindenesetre
temessék velem
szükség lesz rá

értelemszerűen azt is porítva
elegyítve velem az urnában

OSZK kötet zárás 2020.11.01.

köteterv, helyesírási hibák creative commons: kép és szöveg Váli Dezső

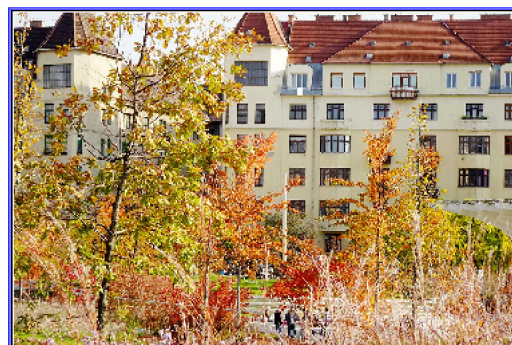
V. NAPLÓ 2020. 11– VERSEK ÉS

2020.10. // C.19454

A TÖRÜLKÖZŐ

TÖRÜLKÖZŐ AZ ABLAKBAN

Édes langymeleg déli napocska, a parkunkban megrendítő-
elringató Lengyel József novellák.
Telefon Katának, hogy mint háromnegyed százada anyácskánk
egy másik lakásban, fehér törülközöt ablakba, ha ebéd.
De nem vette föl. Hát imitálom. A műteremtorony mellett, ami
Mikica szobája.
Volt.

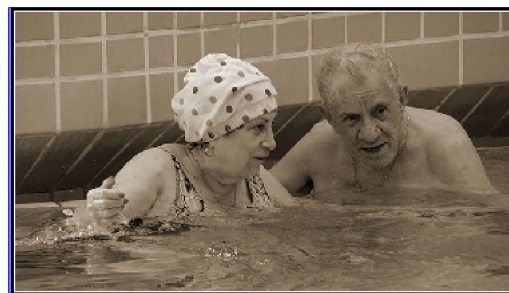

FERI BÁCSI UTOLJÁRA F/2020/119

2020.11. // C.19483

A 145-ÖS

Elszorult a szívem, akkor már tudtam, hogy nagy baj van. A 142-esbe vetkőzött a 145-ös helyett. Többiek még igazgatták volna, erre, - ahová mindig, Feri bácsi! - Nem, nem! Még szokottan pihengetett a bugyborékolósban egy ideig, ahogy az utóbbi években, még beszélgetett vele; öltözve már nem ismerte meg a feleségét. Akkor láttuk utoljára. Még egy hónapot élt, rácsos ágyban. Mondják, rabiátus ember volt. Egy kubai útjukra volt büszke, sokat mesélte, meg a feleségére, akivel évtizedek óta a délutánokat átsétálták, s aki minden számlát megőriz.

2020.11. // C.19502

ANGYALOK NYELVÉN

Azt mondta, Rembrandtot az emberek érdekelték, Kleet egyáltalán nem.

Engem se: *Mindennapi munkánkat add meg nekünk ma.*

Családi munkamegosztás. Katát az emberek.

Mindenki rokonáról mindent tud.

Faluközpont lehetne.

Szólhatok bár az emberek vagy az angyalok nyelvén, ha Árpádházi Szent Erzsébet ünnepe.

Az volt a szokása, hogy naponta kétszer, reggel és este,

minden betegét személyesen meglátogatta,

és a legutólatosabb betegségben szenvedőket saját maga ápolta:

az egyiket megetette, a másikat lefektette.

Az öt guggolás már könnyebben megy.

2020.11. // C.19506

KERESZTHALÁL

Kata reggelinél magyarázza, azért baj, ha a Biden vagy kicsoda kerül hatalomra, mert öreg, és akkor az a szélsőséges, magyarelles helyettese...

elmélázom

semmi hatalmad sem lenne fölöttem, ha onnan felülről nem adatott volna neked

F/2017/233

nem lehet a világot kétféleképpen

igen

csak a kereszthalál felől

lehet

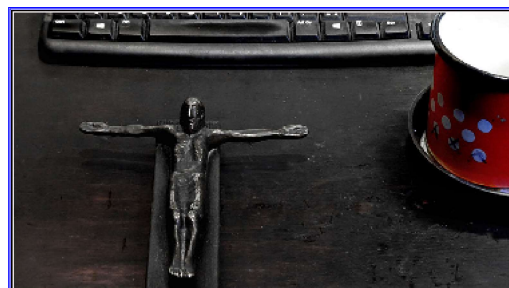
és szabad

a lekvárbefőzést

gyerekskarlátot és

elnökválasztást nézni

helyére úgy kerül

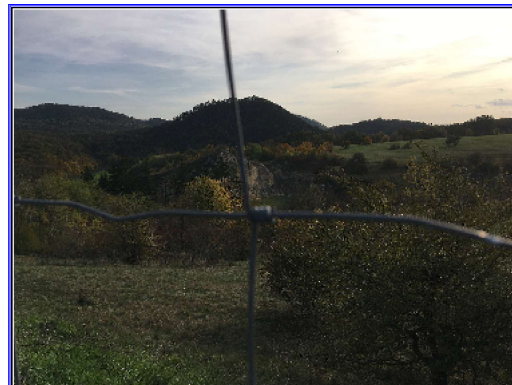
2020.11. // C.19508

CSERE

FOTÓ: CSOMAY ZSÓFIA

elküldtem neki
 tegnapi képemet
 és küldte cserajándékként
 sajátját
 eget rácsot levettem róla
 úgy küldtem vissza
 nem szebb ráccsal?
 írta vissza

morfondírozom rajta

2020.12. // C.19563 - 564

NULLANÉGY-TIZENHÁROM

még félálomban már mélyrepülésben
 terméketlen hetek vagy hónapok
 tudom hogy nem igaz
 István szerint mániás-depressziós
 ideje van a csendnek és ideje van a hallgatásnak
 hát mi is volt ez az elmúlt hosszú év

összejött 3 ikonfalam

Kilenc kicsi műterem

Sivatagműterem

Műteremstációk

lett 41 kép

volt két jó fotóm Kékkúton

volt egy kiállítás a Godot-ban

hozzá mókaplakát

és plakátjaim is kiprintelve falon

84 temetőfotó Péternek, aki révbe juttatja

kiállításnyi szénrajz keretezve, kerülgetem a műteremben

négy év után vissza az ágygal

négy év után honlap, árvízbiztos opuszjegyzék az utókornak

négy év után könyvtárselejtezés

négy év után megnyílt a parkunk nem az én érdemem

járvány: tollaslabda Katával Svábhegy oldalán

járvány: uszoda helyett szobabicikli Thomas Mannel

járvány: dédnagymama Zsófiával karanténlevelezés

és három iratdoboz C. napló kézirat

59 vers, nyilván mind remekmű

kidobtam azt a két ronda kardigánt

egy új édes szex módunk

törött Sonymat a Biztosító, vettem is egyet

Fioretti közösségünk 35 éve

aranyZsófikám orangutánok gondozója lett

és megküldték a tanári diplomáját

óránként 5, és bírok guggolni, nem reméltem

olvasófotel a műterem közepén, működik

új betegség, pajzsmirigy, de érdektelen
NEWS 373-an naponta
 szégyen és szégyen, nem és nem sikerül öt kilót lefogyni
 festmény **szereplésnapló** 101 esemény
 és könyv is lett a neten; verseim már képekkel
 OSZK is megcsinálta magának
 kitaláltam a **Mail-LukácsKlubot**
 vagyunk tízen már és működik

így hát ez is rendben van
 vissza kéne aludni
 de közben reggel lett

akkor ide egy idei fotó
 Harangvölgy ma, veszekedés idején - F/2020/200

F/2020/200

2021

2021.01. // C.19630

CSALÁDI

VÁLI ANCILLA - ERZSÉBET OSB. F/1990/11

Hatalmas ládájában
 a rengeteg megőrzött családi fotója;
 Kata rászánta magát használhatóvá
 rendezni. Két délutánunk.
 Az én feladatomban inkább csak a helyzet
 struktúrálása, a tempó fenyegető sugallása,
 a döntés az övé.
 Én téphettem.
 Sok százat.
 Sok száz maradt, már dossziékban.

Régi életektől elbúcsúzni.
 A fiam. A lányom.
 Az ott, ni, édes Istenem-- emlékszel?
 Egyet magamnak, eltépés előtt.
 Sok mindent őrzök én is, gépben.

Húgom még teljes üzemidejében,
 tán Asztriában, ki tudja.
 Ezt az egyet elteszem.
 Róla alig van fotóm.

2021.01. // C.19631

SZÜKSÉGE VAN RÁM

Istennek szüksége van rám, ha ma életben tart
lépjünk színe elé háladallal
magasztaljuk őt hangos énekszóval

ne vigy minket a kísértésbe / a szomorúság

nehezen viselem, hogy percről percre élek
Petri azt írta, csak akkor élek, ha verset írok
remélem, evvel kiírtam magamból, amit

2021.01. // C.19632

ÖRÖK TITOK

Ebéd közben a pontos kulcsszóra.

Amiért minden ember örök titok, és az is marad.

-- amiért Zsófi lányom reggeli ötös vonattal, dolgozni, holott elég lenne a hetes

-- amiért Kata munkaasztala egész másképp, mint

-- amiért tűz esetén az állóórát menti

-- amiért amiért miért miért miért

merthogy más a FONTOSSÁGI HIERARCHIÁJA, a piramisépítménye.

Ő sem tudja, mit miért, de tűzön-vízen át.

Csöndes alázattal minden mássághoz.

2021.01. // C.19633

FÖLÖSLEGES

Szent Ferenc búslakodik a rend dolgain, ima közben Isten rászól, hogy "végül is melyikünk alapította a rendet?
!"

Ugye, vannak az igaz és fölösleges gondolatok. A békétlenkedés. A drágaság, a villamos, és a körülöttem
emberek. Szentlelket szokom kérni, ha észbe kapok. Gyakran már reggel is. Segít.

2021.01. // C.19634

HÁRÍTÁS

Karácsonyi édességcunami, aminek nem lehet ellenállni.

Elmúlik, ez is.

Így tisztulnak a gondolatok megírásuk által,

e fogalmazvány első változata:

Karácsonyi édességcunami nélkül az asszonyok elképzelni se tudják.

Jó mondat.

És csacsi háritás.

Engem senki nem kötelezett halálra enni magam.

Legfeljebb egy csöndes pillantás.

Vagy ami még egyszerűbb, tányérba, kartávolságon belül.

2021.01. // C.19635

ÖZVEGYSORS

IZLANDON - F/2003/35

Áldott természet, csőlátású vagyok.
 Hogy hónapok óta elmaradt,
 nem jut eszembe a napi uszoda.
 Mindig szorosan a köv. feladat.
 Abban reménykedem - amitől Isten óvjon -,
 ha Kata hal meg előbb,
 az ő hiányát is evvel élem túl. 79 - ő 78 lesz.
 Az ételt is kezdettől élem tették.
 Tanulom Móricz Zsigmondtól
 az irgalmatlan-tiszta szót.

Amúgy is inkább a nőknek dukál özvegynek lenni.
 A mítoszban a házaspár,
 akik azt kérték az istenektől, és egyszerre is haltak meg.

A 21. században ez leginkább autóbaleset.
 14 karambolom. Gyorshajtottam. Aztán fiammal
 az én *KRESZ* szerint - ő nem dohányzik szerződés.

Köv. a kisszoba, szobabicikli. 25 perc.
 Kezdődik a nap.

2021.01. // C.19648

LÖVŐHÁZ UTCA**LÖVŐHÁZ UTCA - F/2008/024**

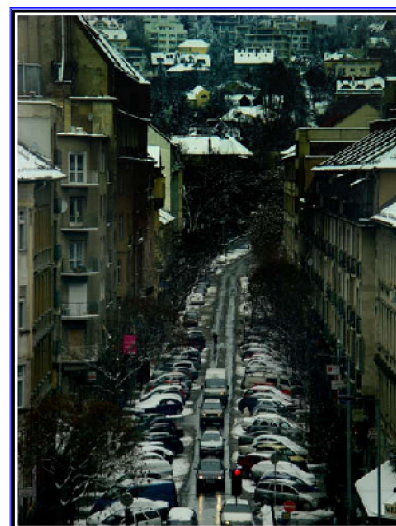
szép ötlet volt
 szép sikere a kerületnek
 néhány éve még a látvány
 autók a hó alatt
 aztán egy mozdulattal
 kiirtották őket
 kétoldalt cukrászdák vendéglők
 sétány lett tele asztalokkal székekkel
 tele élénken traccsoló emberekkel
 elnézve el-eltűnődtem, miről lehet
 ennyit beszélni

most, hogy járvány, székek leláncolva
 hát hóban topogva
 az állópultokat állják körül
 olyan igazi emberek

2021.01. // C.19649

PARTOT ÉRNI

78,33 éve himbálózik ez a hajó itt alattam. Szeretnék már partot érni.

MŰTEREM RÉMÜLET - A/2021/05-MA

2021.01. // C.19654

RÉMÜLET

Húsz perc, fölteszek néhány foltot, hogy egyszer majd kép lesz belőle.

Kata egy teával már az ajtóból: hozzá ne nyúlj! Innét csak rontod!

Szokásosan! - teszi hozzá fenyegetően.

Rémület.

Igaza lenne?!

Mindenesetre aláírom.

Ó, be szeretnék gyámság alá kerülni.

Egyik kisablakon mákos tészta be, másikon kép ki.

HAJÓGYÁRI ÖBÖLBN F/2013/229

2021.02. // C.19692 FACEBOOK

Valahai legszebb dicsérete a VÁLINEWS-nak, ez a Facebookon:

Enikő

Deske ❤️ 1990-től az összes gondolatod. 📖

Ajándék.

Edzőnő, tán négyszer láttam.

Évtizede egyszer a Hajógyári Öbölben

dublóban együtt evezünk.

Én voltam a kettes.

Kormányozni nehezebb, azt ő.

Egyszer szkiffben, ő tíz méterre tőlem.

Nézte, hogy borulok, majd mászom vissza.

Itt segíteni nem lehet.

2021.02. // C.19694

A RIPORTKÉRDÉS

-- Van, amit nagyon szeret?

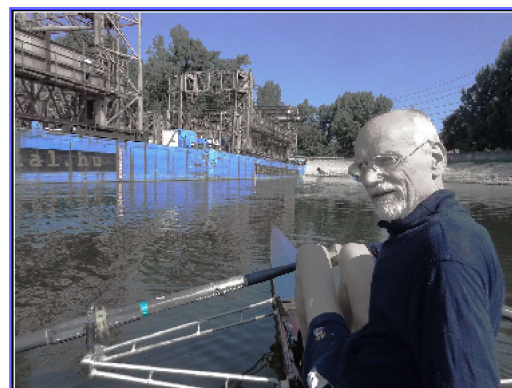
-- Ilyesmit nem mérek. Talán szavakat cserélni egy jónak ígérkező mondatban. Azt nagyon.

Eltűnődtem.

A munkám? Nem.

A harmincéves úszás? Nem. Csinálom. Örülök neki? Nem.

Bezárták a Lukácsot, első nap elfelejtettem.

Ugyanakkor álmaim.

Nem engednek be az uszodába. Nem találom. A víz lejt. A víz húsz centis. Tele görgetegkövel. Gyerekek. Kereszben gátakadály. Eltévedek a folyosón. Labirintus. Nincs öltözőszekrény. Más városba költözött.

Hát hogy van ez.

A szeretet mélyebben, valahol. Nyilván így, emberrel is.

Nekem új.

2021.02. // C.19696

VALLOMÁS A DENEVÉRPADRÓL

(ajánlással H.Gy.-nek, aki él-hal a struktúrákért :-))

Ösztönösen sajnálom tőle az időt, mint mindentől. Lassan érett kedveltté, hogy menetrend formálódott hozzá. Tehát fejfelé lefelé lógva hat egészséges perc. Fejben másodperc számolni. (karórám közben három percenként csipog)

az első 20 mp. vidám, lám, rászántam magam, és mert érzem, a derekam meglepődik

20 mp. testforgás, ez alacsonyabb rendű,

utána 20 mp. testcsavarás, ez újabb találmány, érdekes

35 mp. fejforgatás - hallom, hogy recseg; mindezek kétszer, jobbra és balra

eddig 170-et számoltam, ilyenkor szokott a vekker 180 mp. jelezni

és ez jó, mert már a második félidőbe kerültem

akkor 100 mp. szabadfoglalkozás, vagyis kötöttségek nélküli henye forgások

akkor 30 törzshajlítás, de nem kötelező ennyi, ha ma nehéz

és marad 70 mp., amikor csak úgy, behunyt szemmel, fejfelé lefelé

mindeközben rendszerint NEWS-mondatokat fogalmazok

182-184 mp. számolásnál szokott figyelmeztetni az óra, hogy megtörtént

akkor vízszintesbe, hogy ne szédüljek el, még így 2-3 lassú mélylégzés

és jöhet Thomas Mann, uszoda helyett, a szobabiciklivel 25 p.

ma fogják kútba dobni, lelkierővel nem ugrom át.

2021.02. // C.19697

[ÉLETEMBEN ELŐSZÖR]

Életemben először sikerült föltenni

egy olyan mélytüzű vöröset,

amit Czóbel tudott legjobb óráiban.

Rövidlátó vagyok, de igyekszem.

Életemben először sikerült föltenni

egy olyan mélytüzű vöröset,

amit Czóbel tudott legjobb óráiban.

Az ember próbálkozik. Hogy ez már megvolt?

Akkor is.

Életemben először sikerült föltenni

egy olyan mélytüzű vöröset,

amit Czóbel tudott legjobb óráiban.

Ma dobják szegény Józsefet a kútba.

Életemben először sikerült föltenni

egy olyan mélytüzű vöröset,

amit Czóbel tudott legjobb óráiban.

Írták már ilyenre, hogy az ott én vagyok.

Életemben először sikerült föltenni

egy olyan mélytüzű vöröset,
amit Czóbel tudott legjobb óráiban.
Civil létemre egy szentséget kiszolgáltattam.

--- ezt a versemet Hegedűs Gyöngyi írta meg. vd.

KALKUTTAI TERÉZ ANYA

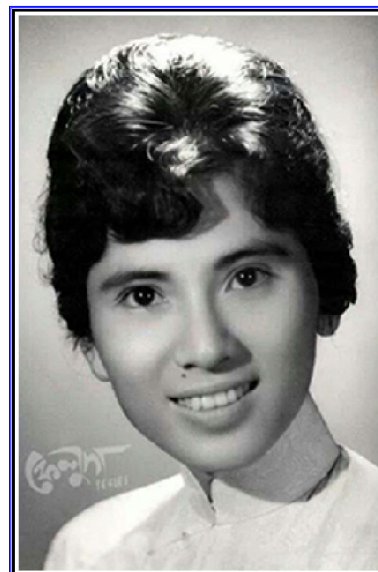
2021.02. // C.19699

A KIVÁLASZTOTT

Amikor belezavarnak sémáinkba
Kalkuttai Teréz Anya fiatalon
hát ő is ember

leveleiben leírta -
olvasták a szentté avatók
megjárta a lélek sötét éjszakáit
talán nincs is Isten

én sose voltam ilyen bátor
illetve kiválasztott
szerencsére

2021.02. // C.19707

IDŐSZÁMÍTÁS

Katával orvosnál
a szépnevű Balassa utcában
valamint fölfedezte esti éteknek
szálkás mustárnak neveztem el
február tizenegyedikén
új időszámítás vette kezdetét
hogyan megvan a diagnózis
rájött mindegy vitaminügyben
mit tesz elém, csak dúsán mustárral
lévén finom ízekre alkalmatlan
most mindenféle füvek
netán még csalán is a tetején

2021.02. // C.19712

EGY MONDAT

-- Ez egy gonosz mondatom volt, Deske?
-- Nem, de nem viszi előre a világot.

2021.02. // C.19713

NÉGY KIFLI

Kifliért szaladtam le. Arcából semmit nem láttam.

Ahogy előttem sietett fehér svájci sapkában,
derékban karcsú vidám fekete kabátkája,
hátravetett hosszú haja,
farmernadrág,
típusosan ó lábak...
Én máris.

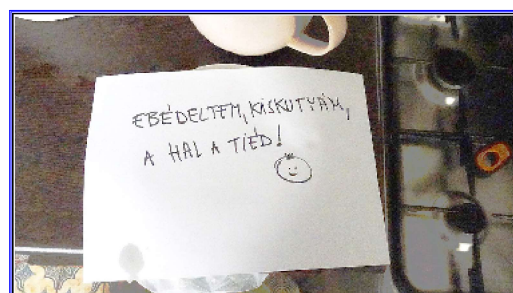
Ahogy Szabó Lőrinc valahol,
négy boka, autóba libbenő, csak ennyi.
És ez nem kevés.

2021.02. // C.19714

[ÖREG EMBEREK]

SZERELMES LEVÉL

öreg emberek
szerelmes levelei

2021.02. // C.19727

ELTESZEM

- Bocs, hogy ennyit zargatlak --, nem akarnék visszaélni a helyzettel.
- ?? Nincs itt semmiféle helyzet...
- Úgy értem, hogy most sűrűbben, de erről mással nemigen tudok.
- Tudod jól, bármikor, bármennyit... ha valakihez egyszer kötődtem, az soha nem múlik el. Sok minden él párhuzamosan bennem...

vettem is magamnak rögtön egy pirospöttyes bögrét

2021.04. // C.19817

VEKKER

Harminchat év után két hete nem szól a vekker.
Nincs miért. Akkor a nagy HÁTHA.

De kellemetlen. Lett idő magamra figyelni.
Alternatívák. Nyújtózkodások.

Nincsen hátha.

Nem nekem való. Kipihetség sem jön létre.

A békebeli nullaöt huszonhárom.

Mától hátáról talpára a vekkerem. Rádióvezérelt, kényszeresen halálpontos.

Erre helyette is kicsit büszke vagyok.

Rendbe tettem valamit.

2021.04. // C.20003

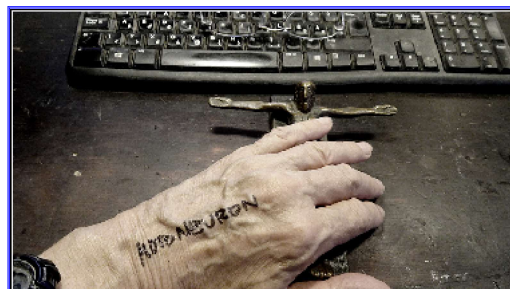
BOLTOCSKA

Járvány idején. Nostalgiaút uszoda szemközti sajtos rúd boltocskámba. Belépve, régtől rögvest fordultak a pirospöttyes bögrémért, a presszó gép nekem használt beállításával extrahosszú kávé - "a minőség nem foglalkoztat, csak a mennyiség" -, két cukor, szintén kérdés nélkül, és spirál hegycsúcs tejszínhab. Keverő lapátka nélkül, tiszteletben tartva tarisznyám fanyelű kiskanalát. És egy túlsajtos rúd akkor is, ha az nyolctízkor már elfogyott. Egyformán a három asszony, amelyikük aznap délelőttös. Hatvanszor hatvanas képem alatt, az ablaknál, az állópult végében fogyasztottam el.

2021.05. // C.20010

REGGELI IMA**F/2021/062**

Unokáim nevét is így tanultam meg.
Egy betegség neve. Nem gyógyítható.
Még valahol küszöbsínt kell beszereznem,
a fürdőszobai eltörött.
Füst Milán szerint az életnek lehet,
hogyan nincsen értelme,
de a mézárósszámlát ki kell fizetni.

2021.05. // C.20015

HOVA EZT A FOTÓT**H/2021/05 végénél**

Egyetlen, tökéletes pillanat.
Talán nyolc másodperc lehetett.
Élethossziglan.
Körülbelül hat méter távolságból.
Régen volt.

Lám, itt ő, egy fényképen.

Mellette költő barátunk.
Még ő is fiatalon.

Most egyikük se emlékezett,
ki az, aki akkor mellette ült.

Korán van.
Uszoda előtt még lesz időm
elmosogatni.

2021.06. // C.20049

TARISZNYA 2021. 06.

MEGINT

tarisznyafoltozás.
31 éve naponta uszodába evvel.
51 éve Nyugat-Európába
másfél hónapra evvel.
Ahhoz varrtam.

Öreg.

Működik.

Bicskatartó zsebében
Algoflex Rapid

2021.06. // C.20053

F/2021/079

MENTŐBEN

A mentőorvos beköti az infúziót Katába.
Gyomorfájdalma és kiszáradásközel.
Kedden lesz gyomortükrözés.
Uszoda előtt még utána vittem egy leletet.
Áfonyabogyót vacsoráltam, ezüst zacskóból.

Mégse menjek érte háromra.
Infúzió, húsz perc, vagy egy óra, nem tudja.
Vegyek három zsömlét.
Alvásidő. Ledőlök, menetfelszerelésben.
Zokni, zsebben maszk, fotógép.

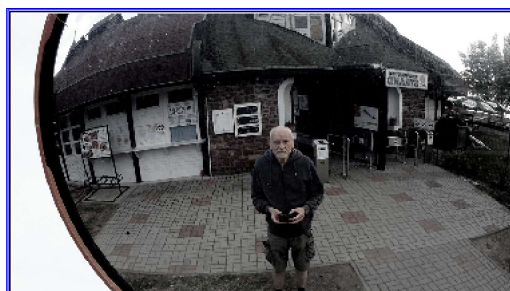
Negyven éve N. rettenetes mondata,
mindegy, egy házasság jó-e, vagy rossz.

2021.06. // C.20055

04:55

F/2021/083

- **kor ébredés**, avval, hogy zsibbad a lábam, oldalra kéne fordulni
vagy pisilni kéne. Egy pillanatra a fűtőim is izgatott lett, aminek
végleg nem volt semmi értelme. Ez így nem jó. A tegnapi napot
átszunyókáltam. Karfába kapaszkodva lábujjhegyen le a
földszintre, ajtó halkán nyit, kocsiba. Kilenc kilométer. A víz tükörsíma volt. Hőfok és táv, mint a Lukácsban,
fele gyors. Lám, talán élet. Köszönöm.

Öltözködve egy domború tükröt is találtam.

2021.07. // C.20098

EMBER

nem vagyok ember
hanem öregember
ami egészen más
minden más
a lábos fülét is másként fogom

fölhígult az idő fölrémlik ijesztő
az uszodátlan hónapok, Kata betegsége
mindennek más a fajsúlya
ijedelemre nincsen ok mondogatom magamnak
fölköttem az ég alattam parketta polcomon Zelk
ölelésben ordítok mit akarsz még

2021.07. // C.20099

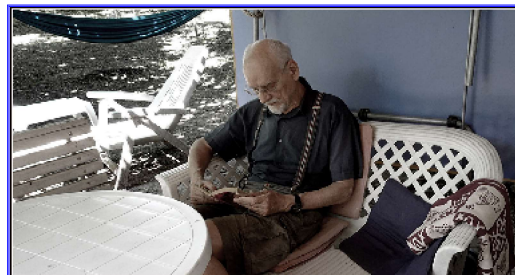
SZÁMOLOM IDŐMET

F/2021/099

Hogy milyen a Balaton. Egy szép női mell; minden más csak
mellébeszélés.

Már úgy számolom időmet, jövőre nyolcvan.
Ezt a három percet kell megoldanom, a többi

fotó: Jávor Kata

2021.07. // C.20101

PÁL ÜZENI

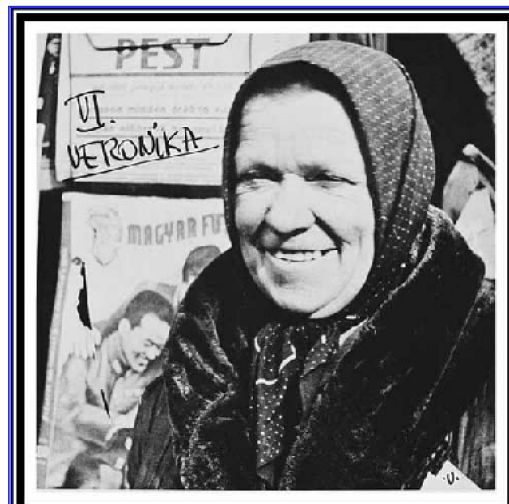
KOLDUS KERESZTÚT - B/1989/44/06

adatok hálát mindenért.

37 éve a legfontosabb mondat, használom.
És ma reggel jöttem rá,
ez miért százszor több a *köszönet*-nél.

Egy Milka-csokiért köszönet jár.

De én nem *valami* ajándékot kapok,
hanem **amire szükségem van**,
amit akár föl se ismertem,

és nem tudtam előteremteni.
Vagyis valódi segítség.
Beleértve a terheket és bajokat is; bizony.

Nem érzem, - az nem kéretik számon -,
hanem akarati döntés és tett.

... Most, hogy fölfordult nyugodt életem,
és minden más helyen.

-- **Én odáig nem jutottam, hogy a rosszért is hálát adjak.**
"nem tudhatod, hogy ez neked miért is lesz jó"- mondta az öregapám,
ha valami rossz történt velem. zs.
-- **Ha nem dobnak ki a főiskoláról, sose találkozol Péterrel. d.**
-- **Na, meg Veled se.**

2021.07. // C.20111

HÁLAADÁS

"most éppen két napra főzök előre a balatoni csapatnak --
...meg néha mégis csak egyedül érzem magam, - nem panaszkodás. zs."

Zsófikám, *úgy* segítenék neked, de hát nincs mit-, és nem is bírnék.
Lelkierő híján.
Sokat veled, *napkeltétől napnyugtáig*, de hát ez nem --

A halál árnyékában völgyében járok, ágyam szélén üldögélve.
Vasárnapi kicsi sétához sem volt ereje.
Most, ebéd után szólt (csak én ettem,
vasalt csirkeszárny** számomra, specialitása), hogy imádkozzunk.
Hát, az ajtóban állva, átkarolva, összeborulva.
Beszéde nehezen érthető.
Megköszönte, és hálát adott érte az Égnek,
hogy állapota romlott. Megint fogyott két és fél kilót.
Enni nem bír, alig valamit, inni is nehezen.
Ő imádkozott, én rá az ÁMEN-t, könnyezve.

Döntött.
Holnap elkezdi intézni gyomorműtétje ügyét.
A táplálás kivezetése. Stáció.

Látod, könnyíték magamon, hogy mindezt leírom.
Magamnak és Neked.

** ezt megkérdezhetnéd:

A nehéz öntöttvas nyomja a szegény csirkét laposra
a serpenyő mélyén az olajban,
ettől sokkal sültebb.

2021.07. // C.20112

KOLLOKVIUM

Újra egyetemista. Ezúttal a halál szakon. Lehet, most tanulok meg élni*. Készülök a kollokviumokra. Kidolgozni, majd megtanulni tételeket, például ezeket:

én hozott ki anyám a kórházból; egy keserves hónap egyedül, skarláttal, az Üllői úton. Akkor gondoltam: egy hónap kellett hozzá, hogy megértsem, én itt, itt vagyok; és egy élet kell majd, hogy megértsem, hogy én élek.

F/2021/120

2021.08. // C.20161

00:24

Békés percek. Éjfél tájban barna deszkán üldögélve türelmesen várakozva félálomban nézdegelem lábfejem.

Távolban egy fehér vitorla. Lehet, a könyv címébe voltam szerelmes hetven évig? Homokszem kagylóbazárt életemben.

2021.08. // C.20166

FÁZOM

A tegnapi képet még pizsamában lemostam, visszaállt korábbi állapota. 11 fok van. Az ég ajándéka. Fázom. Egy polccal föllebb a téli ingek.

2021.09. // C.20227

INDULUNK

Indultunk a kórházba, holnapután műtét.

--Teljesen mindegy, mi történik veled; hiszen Isten akarata.

-- Köszönöm.

A liftben lefelé megáldottam, nyelveken imádkozva. Kézrátétel, frizurájára vigyázva.

2021.10. // C.20259

EGY TEKINTET

Különös.
 Ilyent-, hasonlót se eddig, soha.
 Irányát, értelmét most se.
 Egy tekintet.
 Kata nézett rám,
 mintha idegen, messziről.
 Bizalommal, kissé kiszolgáltatott,
 érdeklődő tekintet.
 Miért volt ez olyan megrendítő.

2021.10. // C.20260

TÉTOVA

Különös vers.
*Hiány a kéziratban.**
 A tétova fanyarsága.
 Ujjaim végénél érzem a helyszínt, a történetet.

*Illyés Gyula

2021.10. // C.20262

ALIKA

Párvi-Rieger Aladár

És akkor célpont áthelyezést
 hajtottam végre - mesélte.
 Én kisfiú, ő nyugdíjas huszár alezredes.
 Örökérvényű mondat. Egyébként egy
 vásári céllövöldében szándékkal elrontott
 irányzékú puskáról volt szó.
 Egy lengyelbundát örököltem tőle 1972-ben.
 Bernáthegyimet sétáltattam abban délutánonként
 a Vároldalban. De bő volt, hátul közepén szétfejtettem,
 és sajnos kicsit sokat vágtam ki belőle.

2021.10. // C.20263

TIZEDGRAMM

Tizedgrammos mérleget
 szerzett be barátom, kipróbáltuk,
 három szem C. vitamin vadonat vett kávédarálóban,
 vagy Zsófitól kapott kőőrlemben veszít-e többet a súlyából.
 Vagyis tartalmából. Kávédaráló vissza a boltba,
 a 12e HUF olasz tablettadarálót a szemétbe,
 illetve azt ő elvitte. Mindenből hangszert épít, javasoltam ezt is.

2021.10. // C.20268

LABIRINTUS VOLT

Tízkor ágyba, mostanában Oravecz fájdalmas levelei rég meghalt kanadás nagyapjához, akivel soha nem találkozott. Aztán néhány perc csak; alvás. De előbb néhány különös pillanat, azt mondják, ritkaság. Még tudatomnál, de már látom régvolt ismerős álmotájaimat, a magam építette kihalt földalatti hodálytermeket, fölülről.

Azon túl a fal-labirintus, onnét a végtelenbe vesző homoksivatag a nagy folyó partján, olykor szigetek, mindezek között majd hosszan bolyongok.

Ember sehol, hol-merre a hazaút, keresés, keresés.

De ezúttal az álom elmaradt.

2021.10. // C.20277

REND VANN

Kata beteg

súlyátvesztett mindenmás

az időből kiesettek létcsodálkozása

teher

én a rendteremtő, rendhezszokott

ingoványos ingoványra

hiszen ez szenvedés

növényhatározó:

alapszenvedés

evvel helyére is került

és akkor hálát adni érte

rend van

2021.10. // C.20279

ÖNÉLETRAJZ

ilyen szeretnék lenni

miközben a parton izgatott autók rohangásznak

A böngészője nem támogatja a html5 videót, frissítsen az új böngészőre!

[jelmagyarázat: időtlen egyenesvonalú nyugalmat láttam]

2021.11. // C.20323

VASÁRNAP DÉLBEN

Az eső ugyan elállt, az ég sötét maradt, borús vasárnapnak indult. Kata napok óta gyengén, ágyban, Normafaséta ma nem lesz, délelőtt én is aludtam egyet. Nem pihentetett. Dél felé nehezen kászálódva hozzá, avval, hogy sétálnunk kellene. Még pihennék előtte kicsit, mondta és lehunyta a szemét. Mikor újra, előbb enni kéne, mondta. Fordultam a konyhába. Hoppá, ezt az új gyógyszert fél órával étkezés előtt kell. Mozsár, összetörtem, fecskendőbe. Tehát újabb fél óra. Vasárnap van idő fáradtnak lenni. Flakont föllógat, a csepegtetés igen lassúra állítva, a doktornő szerint csökkentheti napok óta tartó hányingerét. Már öltözködünk. A rituális mondat, hívd a liftet. Kézenfogva a már nem nedves járdán. Tóth Árpád sétány? Nem, csak ide a parkba. Az első méterek, valamit meséltem éppen. És elcsuklott a hangom, váratlan ragyogás, kisütött a nap. Az ég üzent. Könnyek.

2021.11. // C.20356

KÖVEK

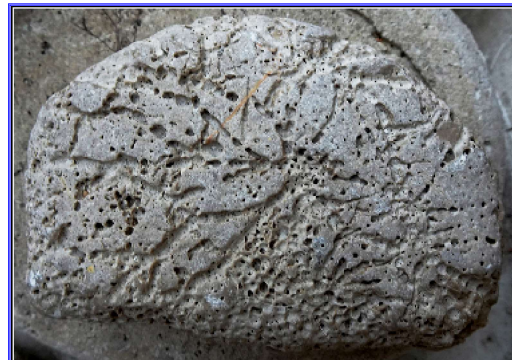
Gyermekéveimben geológia.
 Mineralógia - petrográfia - ásványtan - kőzetan.
 Lexikont is írtam hozzá - forrás a Pesti Hírlap Lexikona -
 a C. betű közepénél csüggedtem el.

Tanultam is, gyűjtöttem is,
 de leginkább a kövek búvköre.

Később, évtizedek múltán úgy véltem,
 mindez egy áttetsző lila ametisztkristály
 gyönyörűségének holdudvara volt.

Ezen a kavicsan, ha jól tudom,
 állatok és talán állatfúrta alagutak,
 öröklétbe dermedve.

E kövek évmilliók hideg csodák,
 idegen úrként élnek közöttünk.

2021.11. // C.20359A

BÉKÉS RÉMÁLOM

Különös, évtizedek után tegnap egy rég felejtett típusos sofrémálmom visszatért. De szokatlan fordulattal. Helyszín a Körtér, első harminc évem lakhelye. A másik, ahol az iskola van, egyetlenként álmaimban ez is valós terület, a Németvölgyi úti park, amivel amúgy életemben soha nem volt kapcsolatom. Tán anyyi, olykor eszembe jutott, a világháború alatt ideiglenesen oda temették Váli Dezső körorvos nagyapámat. És az álom. Felnőttként morfondírozok, el kéne menni, legalább most, a tanév utolsó napjára / más változatban az évzáró ünnepélyre / iskolámba, ahova tartozom, de ahol még soha nem jártam, nem is ismerem. Még a lehetséges parkolási feladatokat - nehézségeket is átgondolom. Egyik változatban az autóval mindenféle bajok / vagy nem találok. Soha álomban nem jutottam el oda. A mostani változatban sem. Most fölmérem, az utolsó nap, be kéne mennem felelni, hogy le tudjanak osztályozni, hiszen még semmi jegyem nincs. De baj, ahhoz valami tételt nagyon meg kéne tanulnom, ami keserves.

És ez új, alkatomtól teljesen idegen a megkönnyebbült döntés, hogy megkerülöm a feladatot; NEM MEGYEK BE.

2021.12. // C.20485

03:01

Két órája nem bírtam aludni, régi verseim között kerestem valamit a gépen. Koppanás a szomszéd szobából. Halkan ajtajához, csönd és sötét. Negyed óra múlva bejött hozzám, hogy hanyatt esett. A koppanás a feje volt. Kérdések-feleletek, nem megszédült, elbotlott. Nem fáj. Hogy azért ne menjek reggel uszodába, hátha van valami. Üldögéltem a sötétben ágya szélén, pokrócba bagyulálva. Kérte, hogy áldjam meg. Még szellőztettünk.

2021.12. // C.20487

ELŐSZÖR

Belvárosi kisfiú életében először mezőn ökröt. Élőt gyászolok. Kék golyóstollam sem örökéletű. Tápfecskendő. Az idő, az idő--; tegnapi mise monitoron hajnalban, ni ott Kata, okker kabátkájában. És lám, találkoztak, kék az okkersárgával, Balthus aktja a Metropolitanban.

2022

2022.01. // C.20515

FÉL HÉTKOR

Esti sétánk fél hétkor, akkor ágyból, felöltözött. Mostanában busszal föl a Várba, ott a meghitt fasor, és a szemközti domboldal fényei; Tóth Árpád sétány. Újév este volt, vidám társaságok, sok olasz. Igen, itt most ők szabadabban. Erre terelődik a szó, nehezen formált, alig-alig érthető mondatai. Meséli, Rómában vettem egy gyönyörű sálát. Könnyű anyag, fekete-barna csíkos, de soha nem tudtam hordani, mert mihez. Fehérhez lehetett volna, de az nyár, akkor meleg van. Majd ha kidobod a sáljaimat, ezt vedd külön.

2022.01. // C.20516

KETTŐKOR

Kettőkor fölébredtem, egy harminc éve hallott mondat motoszkált a fejemben, de így: *bányaomlásban két tárnában rekedt bányász a lét utolsó pillanatáig pretend* egymás előtt*. Hogy ez gondolkodásmód, illetve létmód. És villany, asztalhoz, nagyszótár, értem, de pontosan mi is ez magyarul.

**tettet, színlel, úgy tesz, mintha*

2022.01. // C.20534

IDEGEN

-- tudja, az a legmegdöbbenőbb, amikor néha valami idegen, nagyon bensőséges szeretettel fölnéz rám az ágyból. d.

-- maga így látja Isten szemét. H.

2022.01. // C.20537

HIÁBA TUDOM

Mi is történik most itten. Eddig a parton éltem.
Imbolygó hajón a valahova, imbolyogva kajüt és fedélzet között,
kapaszkodva ebbe-abba, amit éppen elérek.
És hiába, hogy tudok mindent, amit tudni kell.

2022.02. // C.20573

ZELK

Ha emlékeimre támaszkodom, soha.
Bolyongtam, térkép a netről, keresztutak,
körforgalom közepén fűzfá, arra menjen,
valaki a színészparcellák irányába küldött.
Kerestem a kétméteres fehér sirályt.

Döbbenetesen összement, talán hetven centi.
Csak murva a környéken,
nehezen találtam kavicsot a sírra.

2022.02. // C.20594

VEKKER

vekker torna fogmos tea ima uszoda kávé patika zelk kapukulcs postaláda minden el van intézve hol az a temető mért szántad nyugtalanságra fiamat gilgámest s adtál oly szívet néki mely békéről mit se tud

2022.02. // C.20595F

HATNEGYVEN

Mert elhagyatnak akkor mindenek.
Egyetlen rendezőelv a Szentháromság.
Felelősségem a mai nap.
Kiskanál cukor háromdeci teába.

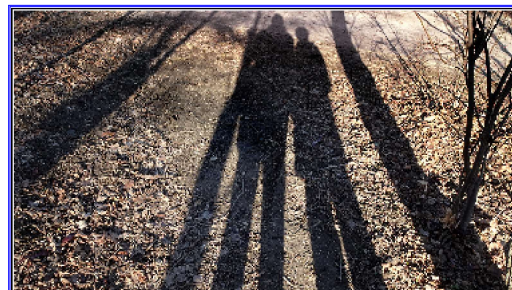
Álmomban megsimogattak.
Esik az eső. Hajnalodik.
Hatnegyvenkor indulok.
Még van öt percem.
Járuljatok az Úr színe elé vidám énekszóval.

2022.02. // C.20596

SVÁBHEGYET VÁLASZTOTTA

F/2022/028

Napsütés, tizenegy fok, Kata a Svábhegyet választotta.
Főlelegette, tavaly itt tollaslabdázunk. Én fél órát javasoltam, ő háromnegyed órát-, úgy is lett. És belemelegedett az emlékekbe, dadogva. Hogy nyáron a Balatonban egy órát úszott, egyik nap már nem ment neki, utólag tűnt fel. Együtt irtottuk a kékkúti kertet.
Egyik nap félbehagyta, talicskában maradt a törmelék és a lapát is. *Hogy az volt az én hattyúdalom.*
Most hazajövet gyorsan csinált nekem rántott levest, napok óta azt kívánom a hivatalos étkek helyett.
Aztán kőmozsárban porítva én az ő vacsoráját.

2022.02. // C.20597

KATALÓGUS

MŰTEREM ÉJFÉL ELŐTT - A/2019/02

Váli Dezső

szül. 1942., festek 1960. óta

első szerelem, második szerelem, 2 gyerek, 3 unoka

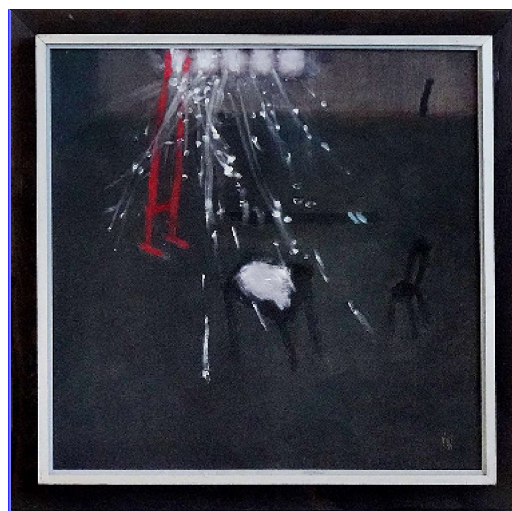
festmény készült: 2576

ebből kidobtam: 1107

grafika, fotó, napló, vers; ezekből is könyvek

minden a honlapon: deske.hu

2022.03. // C.20634

KECSKEMÉT 2009. JÚLIUS 9.

Tegnap ötör egy besurranó tolvajjal beszélgettem az alkotóház emeleti folyosón, szobám ajtaja előtt. 175 magas, ovális arcú zömök férfi, mikádó nadrág, kék trikó. Iványi úrnak hoztam levelet, mondta találékonyan, s mutatott a szomszéd ajtóra. Szelíden elmagyaráztam neki, a réztábla szerinti Iványi Grünwald festő (1867, Somogyson - 1940 Budapest), a nagybányai művésztelep egyik alapító tagja. A Mintarajziskolában Székely Bertalan növendéke volt, majd Münchenben és a párizsi Julian Akadémián tanult. 1892-ben Ferenczy Károly társaságában visszatért Münchenbe, ahol Hollósy Simon köréhez csatlakozott. 1893-ban festette a *Nihilisták sorsot húznak* c. nagy feltűnést keltő realista festményét (Déri Múzeum). 1894-ben Egyiptomban járt. 1906-tól megváltozott stílusa, a realista plein air törekvéseket dekoratív, stilizáló, szecessziós kísérletei váltották fel. 1907-ben a kecskeméti művésztelep vezetője lett, itt festett allegorikus... Akkor lement a lépcsőn, és elhagyta a házat.

2022.03. // C.20637

NINCSEN

Napok óta forgatom, hökkenek azon, hogy IDŐ igazából csakugyan nincsen. Évtizedek, én mindig az Ég időnélküliségétől rémültem. Pedig tényleg nem az a rendetlenség. Hanem, hogy mi a jelenben élünk, avval rendelkezünk.

Ami egyetlen pillanat.

Tehát nem létezik.

Mint a pont, aminek nincs kiterjedése.

Na jó, ettől nem nehezebb egy képet megcsinálni, de mégis.

És mi történik akkor, amikor én a múltra gondolok.

2022.03. // C.20644

RÍTUS

Éjjel fél háromkor asztalomon a riasztócsengő. Ugrottam ágyból, örömmel, milyen jól működik ez a rendszer. Kata sötétben a szőnyegen, hátát ágyának támasztva. Vajon mióta így. Nehezen ágyra ültem, intett az ajtó felé, indultunk hóna alá nyúlva végére. Egy fennkölt ősi rítus résztvevői. Ruhacsere ágyneműcsere. Nagyon szeretett volna valamiket mondani, de alig forgó nyelvvel, bódult félálomban. Semmit se értettem, harmadjára se, legyintett. Aztán két töredék, ...őség... dás... Ezt megértettem. Kezdttem dúdolni rossz hangomon. Egy-egy szótagot ő is.

A böngészője nem támogatja a html5 hangot, frissítsen az új böngészőre!

...tied a dicsőség és imádás, / felajánljuk a szívünket / úgy dicsérünk tégedet / ó hatalmas / kezed nagy
csodákat tesz / veled senki nem ér fel /
veled senki nem ér fel / ó hatalmas...

2022.03. // C.20649

RÁNTOTT LEVES

Kata nem főz, már nem dolga, kóstolni se tudná. De esti sétából haza az előszobában vetkőzve minden nap megkérdezi, lágytojást vagy rántott levest. Az utóbbit. Aztán szobámba, teszem a dolgomat; idő után az előszobából, érthetően és messzehangzóan: VACSORAAAA... Szobájában megterítve fehér abrosz lámpafény körében, szalvétával a forró leves. Mellette porcelán sótartó. Az ehhez illő fohászt egymást átölelve, Az Atya, Fiú, Szentlélek nevében. Ámen. Édes Jézus légy vendégünk, áld meg. amit adtál nekünk. Csak én *amit* helyett *akit* mondok, s nyomatékkal, mint egy dudát, megnyomom a fenekét.

2022.03. // C.20650

KERESEM

hónapok óta keresem a szót
mióta halálközelségben
imbolygó fedélzeten

az előszoba a vacsora a percvekker súlyát veszítette
a perc létezik jövő nélkül
halálos fáradtságom

vigyázat

minden rendben
hálát adni érte ajándék
hogy semmit nem értek
ennyivel közelebb a teremtés szívéhez

mert nincs két igaz út
rendrakás emberésszel vagy hitben
döntéshozatalnál
vajaskenyérről esti sétáról házasságról betegségről halálról

2022.04. // C.20766

UTCÁN BALLAGÓ

A böngészője nem támogatja a html5 hangot, frissítsen az új böngészőre!

hogy nem gyógyuló beteget ápolok... lassan egy éve
egész világosan érzem, de nem értem

hónapok óta próbálok megfogalmazni,
hogy minden ugyanaz, mégis minden más
minden lebeg, mindennek más a helyi értéke

minden kicsit üres talán, nem, nem, nem értem

nem értek semmit
és ennyivel közelebb a teremtés szívéhez

2022.04. // C.20765

HISZEN MEGMONDTA

Isten segítségünkre siet.
Dimenzionálta a létidőt.
Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma.
Ehhez kaptunk nappalt és kaptunk éjszakát.
Nem félóra, nem két nap, egy hónap.
Ennyivel kell törődnöm.
Ennyi a dolgom.

2022.04. // C.20767

MEZETELENK VOLTUNK

Meztelenek voltunk, na jó, úszónadrágban, a Lukács folyosóján. Ültünk egymás mellett a fehér padon, ő gyóntatott, én gyóntam. Ő ajánlotta föl, merthogy tegnap a ferenceseknél tizenketten voltak / lettek volna előttem. Aztán Péter, hogy fáj a derekam, mikor rendel. Szerezzek beutalót. Még elhülyéskedtünk, hogy mért nem gyónt ő is. Végre megtudtam, *azt a gyógyszert* a Szent Klára patikában kapni. Már a vízben, gratuláltam a történésznek öt ünneplő kötetéhez. 855 méter, a bukóforduló vajon mért nem fáj. A kertben az erdélyi cigányasszonytól pizsamanadrág Katának. Villamoson Zelk verse, a *Lehel téri piac*, anyácskám is tanította harmadikosainak. Széna tér, ügyeletes patika, gyógyszer lenyelést segítő gél, csak egy van. És kezdődik a nap, az asztalnál pillanatra elaludtam.

2022.04. // C.20768

KÓMOZSÁR

gyógyszereket kómozsárban porrá
csipesszel tablettahéjakat kiemel
vízzel felönt elkever
fecskendőbe fölszív
fecskendő légtelenít
ágyhoz
fecskendőt csővégbé
lassú feltöltés
fél órát vár, fölszívódik
közben tápszer flakonba
rendszer légtelenít
majd beköt
gravitációval, 25 perc
flakon háromszor átmos
szerelékcsövet is
vizes fecskendő, beköt
kivesz, egy étkezés kész

ötször *kakaó*, három víz - flakonból, 214 napja

annyira természetes, hogy néha el is felejttem

TARTALOMJEGYZÉK

klikkre a vershez ugrik

V. NAPLÓ 1949–

VERSEK ÉS

1949. --- // C.00000/1 [RÉSZEG MISKA]
 1959. --- // C.00003 EGY ISMERETLEN LÁNY FÉNYKÉPÉHEZ
 1962.08. // C.00032 [PÉCS]
 1962.06. // C.00044 [SEMMI KEDVEM]
 1963.09. // C.00048 [SORSOM]
 1963.12. // C.00055 [TUDOD, NEM HITTEM]
 1964.01. // C.00058 MUSZÁJ MINDIG RÁD GONDOLNI
 1964.01. // C.20484 ZSÓFIKA
 1964.01. // C.00058 ELÉGIA KICSIBEN
 1964.01. // C.00059 MINDEN ESTE
 1964.01. // C.00059 [MÉRT JÖSSZ IDE MINDEN ESTE?]
 1964.01. // C.00059 [GONDOLATAIMAT]
 1964.01. // C.00059/2 [ANNYIRA SZERETEM]
 1964.04. // C.00062 ÉLETEMET IS ÁTRENDENZNÉM KEDVEDÉRT
 1964.09. // C.15555 [BÚJÓCSKA]
 1964.10. // C.00070 [ÍGY ÉLÜNK MI]
 1965.04. // C.00074 [OLYKOR MAGÁVAL SODOR]
 1965.04. // C.18598 1965.04.11. FIÚBÓL FÉRFI
 1966.01. // C.00080/2 [A NYUGTALANSÁG ELTŰNIK MAJD]
 1966.07. // C.00088/A [ZSÓFI ÜGYEM]
 1966.07. // C.00088/B BÚCSÚZÓLEVÉL
 1966.09. // C.00093 ESTEFELÉ, AMIKOR
 1966.12. // C.00102 [TUDOM, HOGY TÍZ ÉV MÚLVA]
 1966.12. // C.00105 SZÁZÖTÖS LAP
 1967.02. // C.00110 [UTÓBBI ÉVEIMET NEHEZEN]
 1967.06. // C.00117 [CSÖNDES JÓ SZÓT]
 1967.10. // C.00128/B [MOST MÁR RITKÁN FÁJ]
 1968.02. // C.00152 [MINDENT ÉRTEK]
 1968.04. // C.00163 [HÁROMNEGYED TÍZ]
 1968.05. // C.11721 [ARRA ÉBREDTEM]
 1968.06. // C.00176 [NYUGÁGYBAN BÓBISKOLOK]
 1968.06. // C.00178 FÜVESKÖNYV
 1968.07. // C.00182 VALAHA IS VÁGYTAM
 1968.08. // C.00183 [NEM BAJ]
 1968.08. // C.00184 [TULAJDONKÉPP RÉG VÁRTAM HALÁLODAT]
 1968.09. // C.00186 MŰVÉSZTELEPEN
 1969. --- // C.02149 KATA-LEVELEK/8
 1969.02. // C.02150-2151 KATA-LEVELEK/9
 1969.04. // C.00203 KATA
 1969.03. // C.00201 [ITT VAGYOK, NOS NEM ÍGY]
 1969.04. // C.00202 [MUNKÁM EDDIGI CÉLJA]
 1969.04. // C.00203 [MEGLASSULTAM MOSTANÁBAN]
 1969.08. // C.00215 ŐSZI FÉNYEK
 1969. --- // C.02153 11. LEVÉL KATÁNAK, MÁRTÉLYRÓL

- 1969.11. // C.00244 ÁLMOMBAN MEGINT
1970.01. // C.11704 - 705 KATÁNAK
1970.03. // C.00256 KATÁNAK ZSENNYÉRŐL
1970.03. // C.000257 MAGYARÁZAT KATÁNAK
1970.03. // C.00257/2 [TÁVIRAT KATÁNAK: A FÁZÓ HARANGVIRÁGOK]
1971.01. // C.00346 [ÉVE ELMENT NAGYMAMÁVAL]
1971.06. // C.00372 [HÚSLEVES TÁPTALAJON]
1971.11. // C.00383 [BONTÓOK-E]
1971.11. // C.00384 [VELED ÁLMODTAM]
1971.12. // C.00385 [MÁR FÖL SE ÍROM]
1972.02. // C.00396/A [MA ÉJJEL DIPLOMATÁK KÖZÖTT]
1972.08. // C.00416 [MI NINCS? NINCS MOSOLY]
1972.08. // C.15564 - 566 SÉTAUTAM HÁROM ÉVIG
1972.10. // C.00425 [HARMINC ÉVES VAGYOK, ÉS LETT MŰTERMEM]
1972.12. // C.00429 HIMNUSZFORDÍTÁS-PRÓBÁLKOZÁS
1972.12. // C.00430 [KOTORÁSZOM CERUZA UTÁN]
1973.01. // C.17609 MEGOLDHATATLAN
1973. 03. // C.00438/2 ÁLMODTAM MEGINT
1973.04. // C.00441 [MAJD EGYSZER ELVISZLEK]
1973.05. // C.00443 [TORLÓDÁS, KINÉZEK A VILLAMOSBÓL]
1974.02. // C.15567 A FÉNYES ADOLF TERMI KIÁLLÍTÁSKATALÓGUS-SZÖVEG
1974.06. // C.00462 [ELFELEJTETTEM, HOGY TÍZ ÉVE MÁR]
1975.06. // C.00494 EZ MAGYARORSZÁG
1976.03. // C.00533 MIT SZERETEK
197709.. // C.00641 [MEGINT ÁLMODTAM]
1977.12. // C.00657 [OKOS VAGYOK]
1978. --- // C.00662 A "MŰVÉSZET A MŰVÉSZETBEN" KIÁLL. KATALÓGUSBA
1979.07. // C.00841 [MŰCSARNOKI KATALÓGUSBA]
1978.03. // C.00753 [HISZEN ÉN HALOTT VAGYOK]
1978.09. // C.00785 BAJ VAN AZ ASSZONNYAL?
1979.04. // C.00825 ÁLOMBELI MŰTERMEM
1979.06. // C.00832 [EGY FÁRADT MAGYARSZÁRMAZÁSÚ ÖREGÚR]
1980.11. // C.00953 [HA LENNE ANYÁM]
1980.11. // C.00960 [SOK, SOK EZ A NEGATÍV SZERELEM]
1980.12. // C.00962 [HOVA LETT BELŐLEM]
1980.12. // C.00964 [SZARVASBOGÁR]15568
1981.01. // C.00864 [MŰCSARNOKI MEGNYITÓ]
1982.02. // C.01057 [KÉKKÚT: HOGY ITT MOST MILYEN JÓ]
1982.02. // C.15704 MÁSFÉL ÉVES
1982.02. // C.15705 RÁCSOS ÁGY
1982.03. // C.01084 A LEGELSŐ
1982.04. // C.01085 EGY TIZENKILENC ÉVES TÖRTÉNET BEFEJEZŐDÖTT
1982.03. // C.01086 ELSŐ ELŐTTI
1982.04. // C.01087 [KEZED FÖLEMELTED]
1982. --- // C.01087/10 [ANYÁM VIRÁGMINTÁS FOTELJÉBEN]
1982. --- // C.01087/11 [HOVA A FRANCBA RAKTAD]
1982. --- // C.1087/12 [EGY KÖZÉPKORÚ FÉRFI]
1982. --- // C.01087/13 [AMÍG ITTEN ÍROK]
1982.04. // C. 1087/14 HISZEN REMÉNYTELEN
1982.04. // C.01087/15 AND THERE WAS DESSIE
1982. --- // C.01087/16 KOCKÁS SZOKNYÁDRÓL
1982. --- // C.01087/17 [EGYEDÜL EGY ÜRES TEREMBEN]
1982.04. // C.01087/18 [TALÁLKOZÁSAINK ÜNNEPEK]
1982.--- // C.01087/19 [ÉN CSAK AKKOR TUDOK VERSET ÍRNI]
1982. --- // C.01087/2 EZT A CSIPESZT TŐLED KAPTAM
1982.04. // C.01087/20 [MEGTÖRTÉNT]
1982.04. // C.01087/3 VALAMI NEVETSÉGES

1982. --- // C.01087/5 [SZERELEM BETELJESÜLVE]
 1982. --- // C.01087/6 [NAGYON SZÉP VAGY]
 1982.04. // C.01087/7 [DOSSZIÉIM SORBAN A POLCON]
 1982.04. // C.01087/8 [HOZZÁD BÚJNI]
 1982.04. // C.01087/9 [ZAVARBAN]
 1982.05. // C. 01087/21 [LENÉZEK A MŰTEREMBŐL]
 1982.05. // C.01087/22 [EGY MÁRNA ÉS EGY FECSKE]
 1982.05. // C.01087/23 [KETTEN MENNI]
 1982. --- // C.01087/24 NAGYMAROS, HALOTTAM
 1982.05. // C.01087/25-27 A BALESETESNEK TISZTA A TUDATA
 1982.05. // C.01087/28 [FEHÉR-FEKETE KOCKÁS FOLYOSÓ]
 1982. --- // C.01087/30 TÁVOLODOM, KEDVES
 1982.06. // C.01151 [NYUGODT VAGYOK]
 1982. --- // C.1087/29 MIKLÓS 10 PERCRE LAKIK MOST TŐLEM
 1982.08. // C.01157 ROHANNAK A NAPOK
 1982.08. // C.01159/A [SZOMORÚSÁGOM: ENGEDETLENSÉG]
 1982.09. // C.01164 [MEGINT SÖTÉT ÉJSZAKÁM]
 1982.10. // C.01168-01171 KÉKKÚT; EGYEDÜL
 1982.12. // C.01177 [HA AZT MONDOM: UTÁLOK ÉLNI]
 1982.12. // C.01177 TALÁLT VERS
 1983.01. // C.01181 [BÚSULTAM ITT, MEG MINDEN]
 1983.01. // C.18601 [ÉN LÁTTAM A POKLOT]
 1983.01. // C.01182 [VAN-E ABSZURDABB]
 1983.02. // C.01190 MI VOLT ITT? (KÉKKÚT)
 1983.03. // C.01195 [NEM KIS CSATA EZ]
 1983.03. // C.01196 BUKARESTI KIÁLLÍTÁSUNKRA TERVEZETT MEGNYITÓBESZÉDEM
 1983.03. // C.01199 LÁSSUNK TISZTÁN
 1983.03. // C.01200 DÉLUTÁN ÉS ESTE
 1983.05. // C.01229 FÖLÜLRŐL NÉZVE
 1983.07. // C.01234 [MOTORIZÁLT HADOSZTÁLYOMMAL]
 1983.08. // C.01243 [NOTESZ LÓG A NYAKAMBAN]
 1983.08. // C.01244 [HOGYAN KELL?]
 1983.10. // C.15547 LEVÉL SZ. M.-NAK SZŐDLIGETRE
 1983.10. // C.15548 TÁVIRAT SZÜTSNEK
 1984.02. // C.15706 MIKICA FEST
 1985.01. // C.01541 [A NAGY FELADATOK ELKERÜLNEK]
 1985.08. // C.0597 UTOLSÓ ELŐTTI KÖNYVEK
 1986.08. // C.15707 FERENCESEK
 1986.12. // C.15959 [ERNST MÚZEUM 1987]
 1988.05. // C.12218-219 [ISTEN KÖPENYE SZEGÉLYE]
 1989.11. // C.02030-2031 [MÁTÉNAK, KANADÁBA-1.]
 1989.11. // C.02032-2035 [MÁTÉNAK KANADÁBA-2.]
 1990.04. // C.19059 HITTANLECKE, FELNŐTTEKNEK IS
 1990.06. // C.02059 [MINDEN IDEGEN]
 1990.06. // C.02060 / C.04029 VILÁGKÉPLET/2.
 1991.07. // C.02138/B MENNYI A BŰNÖM?
 1992.05. // C.02287 PÁRIZS, UTOLSÓ ÉJSZAKA
 1998.07. // C.05733 PILISMARÓTI FELJEGYZÉSEK (részlet)
 1998.09. // C.05757 A RABSZOLGATARTÓ TÁRSADALOM VOLT AZ IGAZI
 2000.06. // C.06372 NÉVJEGY
 2000. 11. // C.08426 VÉGRENDELET
 2000.12. // C.15702 ADÓHIVATAL
 2002.10. // C.15553 A DUNA-TV
 2002.12. // C.15546 [FRISS HÓ]
 2006.04. // C.15989 [IDŐVERS]
 2007.05. // C.09281 HAIKU ORAVECZ IMRE TISZTELETÉRE
 2007.12. // C.09413 ENNYI A KÜLÖNBSÉG
 2008.09. // C.09733 A GODOT GALÉRIA HÍRLEVELÉBE, FOTÓKIÁLLÍTÁSOMHOZ

2008.11. // C.09814 2008. NOVEMBER 28.
2009.01. // C.15992 [ÚJ HUSI]
2009.06. // C.10042 MEGÖREGEDTEM
2009.08. // C.16139 [VÉNEMBER]
2010.09. // C.15990 [CSALÁD] (2016?)
2011.04. // C.10894 MIT IS AKARHATNÉK MÉG
2011.11. // C.17714 RUBINMISE
2012.11. // C.18460 LUKÁCS-USZODA
2013.02. // C.11795 ÉLEM ÉS VALLOM
2013.10. // C.12412 [MA REGGEL HAZAFELE]
2013.11. // C.12443 HALOTTAK NAPJA
2014.01. // C.18462 ÁLOM 2014.01.23.
2014.05. // C.12838 2014. MÁJUS 15.
2014.08. // C.18465 NAPPALI ÉJJELIŐR
2014.12. // C.14859 UTAK
2015.03. // C.15113 [MEGHALNI]
2015.04. // C.15487 VILÁGKÉPLET
2015.05. // C.15216 MA ÁLMODTAM
2015.06. // C.15498 MAGÁNMITOLÓGIA
2015.08. // C.15363 GAZDAG VAGYOK
2015.08. // C.15373 2015. AUGUSZTUS 29.
2015.10. // C.15497 EGY ILLAT
2015.11. // C.15488 ÉLETRAJZ EGY KIÁLLÍTÁSHOZ
2015.12. // C.15568 - 569 A MAI REGGEL
2016.01. // C.15629 2016. JANUÁR, MEGINT ÁLMODTAM
2016.02. // C.15701 TAKARÍTOK
2016.02. // C.15708 A TANGÓHARMONIKÁS
2016.04. // C.15823 ARRA TÖREKEDTEM
2016.04. // C.15831 TEGNAP, HAZAFELE
2016.05. // C.15900 ÖTVEN ÉVE
2016.05. // C.15901 SZERETNÉM
2016.07. // C.15987 FAJFENNTARTÁS
2016.07. // C.15988 ABLAK
2016.07. // C.15993 MAILVÁLTÁS
2016.07. // C.15994 A RÖNTGENFOTÓ
2016.08. // C.16105 [SZEX]
2016.09. // C.16109 [A BETEGEK]
2016.12. // C.16195 LÁTOMÁS
2016.12. // C.16247 2016. DECEMBER 24.
2016.12. // C.16248 MEGÖREGEDTÜNK
2017.02. // C.16339 ARS POETICA
2017.04. // C.16510 [KÉT ÉVE]
2017.05. // C.16511 [VALAMIKOR ÍRTAM]
2017.05. // C.16587 ÉJFÉLI MŰTEREM - A/2017/02
2017.05. // C.16588 EGY, GONDOLOM, ÉHEN HALT
2017.05. // C.16591 [A LITVÁN TENGERPARTON]
2017.05. // C.16594 [EGY ILLAT]
2017.05. // C.16595 [A LILA FOLT]
2017.05. // C.16596 [KATA KISKERTJÉT]
2017.05. // C.16597 [BIZONYÁRA IDŐJÁRÁSVÁLTOZÁS]
2017.05. // C.16598 SZÜRKE
2017.06. // C.16600 [VERSGONDOLKODÁS]
2017.06. // C.16601 [HÁTRALÉPEK A KISASZTALKÁHOZ]
2017.06. // C.16570 [TOTAL IMMERSION]
2017.06. // C.16571 A LUKÁCS
2017.06. // C.16573 USZODÁBÓL HAZAFELE
2017.06. // C.16580 EGY GALAMB, ITT, SZEMKÖZT

2017.06. // C.16581 UTOLSÓ ELŐTTI PILLANATIG
2017.06. // C.16582 49. HÁZASSÁGI ÉVF.
2017.06. // C.16584 EGY VILLAMOSKALAUZ
2017.06. // C.16585 KÉTEZER
2017.06. // C.16586 TEA
2017.07. // C.16647 VÁRATLAN ÓRA
2017.07. // C.16648 A LOVAGTEREM
2017.07. // C.16654 [EZ A LÉGY]
2017.07. // C.16705 [ARRA GONDOLTAM]
2017.08. // C.16694 HÉTFŐ REGGEL
2017.08. // C.16695 BOTORKÁLÓ
2017.09. // C.16765 KÉTFÉLE
2017.09. // C.16773 KATA
2017.10. // C.18599 KÖZÖS KÉPÜNK
2017.10. // C.16850 [AZ EMELETI]
2017.10. // C.16851 MEZTELEN
2017.10. // C.16852 [EGY LÁNY]
2017.11. // C.16935 ISMERŐS SZÍVMŰTÉTJE KILENCKOR
2017.11. // C.16946 [MILYEN VOLT]
2017.12. // C.17095 TÖKÉLETESEN ÉRTELMETLEN
2018.01. // C.17072 MESÉLI
2018.01. // C.17078 KILENCLEHAJLÁSOS
2018.01. // C.17080 JANUÁR HUSZADIKA
2018.01. // C.17085 ELFÁRADTAM
2018.02. // C.17131 [NEGYED HÉT]
2018.02. // C.17132 [HIMBAKÉS]
2018.02. // C.17154 PENITENCIA
2018.03. // C.17198 WHITE NOISE
2018.03. // C.17205 HAJNALI MAILEK, CSOMAY ZSÓFI
2018.03. // C.17207 ERŐSEBB NÁLAM
2018.04. // C.17269 DÁNIEL HÁROM
2018.04. // C.17270 ISCHLER
2018.04. // C.17273 AZ ÚJ KERESZTÚT
2018.04. // C.17278 ABLAK
2018.05. // C.17346 SÓSIVATAG
2018.06. // C.17410 KAVICS
2018.06. // C.17415 REGGEL HÉTKOR
2018.06. // C.17422 VONATTAL AKARATTYÁRA
2018.07. // C.17455 REJTŐZŐ BOGÁR
2018.07. // C.17460 ISTENKERESÉS
2018.07. // C.17461 ESETLEG MÁR ITT
2018.08. // C.17513 IMÉNT ÁLMODTAM
2018.09. // C.17608 6F
2018.09. // C.17657 ESTE VAN
2018.11. // C.17671 ISMÉT
2018.11. // C.17673 A MÁSODIK PLATÁNFA
2018.11. // C.17675 AZ EZREDES ÚR
2018.11. // C.17677 ÁLMAIM
2018.12. // C.17747 TRECENTO 1964
2018.12. // C.17751 BIZONYOSSÁG
2018.12. // C.17752 BÚCSÚ
2019.01. // C.17800 FÜVÖN ÁT
2019.01. // C.17814 EGYETLEN
2019.01. // C.17818 A SZENVEDÉSRŐL
2019.02. // C.17875 ÉRDEKES
2019.02. // C.17877 [HULLAFÁRADT]
2019.02. // C.17879 TEGNAP A SVÁBHEGYEN
2019.03. // C.17940 PROBLEMA

2019.04. // C.18088 JÁRDASZIGETEN
2019.04. // C.18089 HIÁBA
2019.04. // C.18130 VÍVÓDTAM
2019.04. // C.18349/A KÉT ÉVÜNK
2019.05. // C.18135 LABIRINTUS
2019.06. // C.18185 CSIRKENYAK
2019.06. // C.18186 HANYAGSÁGOM
2019.06. // C.18331 KRÉTA SZIGETÉN
2019.06. // C.18332 TALÁLT VERS, GONZÁGA SZENT LAJOS LEVELE ANYJÁNAK
2019.06. // C.18333 CICA
2019.06. // C.18334 CICA/2
2019.06. // C.18335 A HAJLÉKTALAN
2019.06. // C.18336 KISBALTA
2019.06. // C.18337 CICA/3
2019.06. // C.18338 FURCSA, FURCSA
2019.06. // C.18339 HIVATALOS NÖVÉNYEK
2019.06. // C.18340 CICA/4
2019.06. // C.18341 CICA/5
2019.06. // C.18342 CICA/6
2019.06. // C.18343 KARINTHY
2019.06. // C.18344 [TÉVEDÉS NE ESSÉK]
2019.06. // C.18345 A REND
2019.06. // C.18347 DOLGAIM RENDJE
2019.06. // C.18348 MINDEN RENDBEN
2019.06. // C.18367 ÁRNYÉKOM
2019.06. // C.18368 KERTEMET ÖNTÖZÖM
2019.07. // C.18418 ÁLOM 2019.07.24.
2019.07. // C.18420 ÁLOM 2019.07.
2019.08. // C.18466 ÁLOM 2019.08.12.
2019.08. // C.18469 KATA
2019.08. // C.18470 SZEGÉNY MAGYAROK
2019.08. // C.18473 TÁRSALGÁS
2019.09. // C.18521 NÉGYESHATOS
2019.09. // C.18522 KÉKKOCKÁS
2019.09. // C.18523 HOLLÁN
2019.09. // C.18531 ÁLOM 2019.09.28
2019.09. // C.18532 AVIGNONI HARCOSFEJ
2019.10. // C.18571 TEHÁT ALIZ
2019.10. // C.18574 Ő
2019.10. // C.18576 2019.10.08.
2019.10. // C.18600 KÉPVISELŐVÁLASZTÁSOK
2019.11. // C.18693 ÁLOM 2019.11.07.
2019.11. // C.18757 ÁLOMFEJTÉS
2019.12. // C.18762 ÁLOM 2019.12.03.
2019.12. // C.18799 2019.12.08.
2019.12. // C.18816 ÁLOM 2019.12.28.
2019.12. // C.18818 MÁKOS
2020.01. // C.18855 RAFTING
2020.01. // C.18862 JANUÁRI VIRÁGZÁS
2020.02. // C.18897 REGGELI SZÉL
2020.02. // C.18941 NYUGODTAN, MOSOLYTALANUL
2020.02. // C.19000 GODOT KIÁLLÍTÁS
2020.02. // C.19001 KERÜLŐÚT
2020.02. // C.19002 ÓRANGYALOM
2020.03. // C.19003 TÖBBESSZÁM
2020.03. // C.19004 MEGTÉRT
2020.03. // C.19005 ANDREA

2020.03. // C.19006 ÁLOM 2020.03.08.
 2020.03. // C.19007 NYAKLÁNC
 2020.03. // C.19008 HALÁLRA SZÁNVA
 2020.03. // C.19009 GRAFIKA KÉSZÜL KECSKEMÉTEN
 2020.03. // C.19012 JÓ VOLNA
 2020.03. // C.19013 ÖLTÖZŐBEN
 2020.03. // C.19014 JÁRVÁNY
 2020.04. // C.19057 NAGYPÉNTEK
 2020.04. // C.19068 A CÉDULA
 2020.04. // C.19070 KATARINA TE SZÉP LÁNY
 2020.05. // C.19121 ÁLOM 2020.05.04.
 2020.05. // C.19146 CÉDULA A PADLÓN
 2020.05. // C.19147 EXCEL
 2020.05. // C. 19151 ENGEM NÉZ
 2020.05. // C. 19154 KATA MEG ÉN
 2020.05. // C. 19157 MIÉRT
 2020.06. // C. 19213 H. GY.-NEK
 2020.06. // C. 19214 JÚNIUS HUSZONKETTŐ
 2020.06. // C. 19218 VÉGÜL
 2020.06. // C. 19309 EGYEDÜL
 2020.07. // C. 19259 LÁTLELET
 2020.08. // C. 19311 ZELKNÉ SINKA ERZSÉBET
 2020.08. // C. 19312 MEGSZÓLÍTOTT
 2020.08. // C. 19313 EVILÁGI MŰTEREM
 2020.08. // C. 19314 REGGEL VAN
 2020.08. // C. 19316 FOGMOSÁS ELŐTT
 2020.08. // C. 19317 REMÉNY
 2020.08. // C. 19326 ÁLOM 2020.08.22.
 2020.08. // C. 19327 GILGAMES
 2020.08. // C. 19328 ÁLOM 2020.08.25.
 2020.08. // C. 19329 IRATOT BIRTOKOLOK
 2020.09. // C. 19364 SZOMBAT DÉLELŐTT
 2020.09. // C. 19369 ÁLOM 2020.09.08
 2020.09. // C. 19371 ÁLOM 2020.09.13.
 2020.09. // C. 19376 ÁLOM 2020.09.20.
 2020.09. // C. 19377 ÁLOM 2020.09.21.
 2020.09. // C. 19378 LEVÉL VÁRT AZ ASZTALON
 2020.09. // C. 19379 HÁTRADÓLVE
 2020.09. // C. 19380 TÖRÖK UTCA
 2020.09. // C. 19382 SZERELMES VERS
 2020.09. // C. 19413 ANGYAL
 2020.10. // C. 19421 NEW YORK 2015
 2020.10. // C. 19453 FELTÁMADÁS

V. NAPLÓ 2020. 11– /OSZK. UTÁN/

VERSEK ÉS

2020.10. // C. 19454 A TÖRÜLKÖZŐ
 2020.11. // C. 19483 A 145-ÖS
 2020.11. // C. 19502 ANGYALOK NYELVÉN
 2020.11. // C. 19483 KERESZTHALÁL

2020.11. // C. 19508 CSERE
2020.11. // C. 19563 NULLANÉGY-TIZENHÁROM
2021.01. // C. 19630 CSALÁDI
2021.01. // C. 19631 SZÜKSÉGE VAN RÁM
2021.01. // C. 19632 ÖRÖK TITOK
2021.01. // C. 19633 FÖLÖSLEGES
2021.01. // C. 19634 HÁRÍTÁS
2021.01. // C. 19635 ÖZVEGYSORS
2021.01. // C. 19648 LÖVŐHÁZ UTCA
2021.01. // C. 19649 PARTOT ÉRNI
2021.01. // C. 19654 RÉMÜLET
2021.02. // C. 19652 FACEBOOK
2021.02. // C. 19694 A RIPORTKÉRDÉS
2021.02. // C. 19696 VALLOMÁS A DENEVÉRPADRÓL
2021.02. // C. 19697 [ÉLETEMBEN ELŐSZÖR]
2021.02. // C. 19699 A KIVÁLASZTOTT
2021.02. // C. 19707 IDŐSZÁMÍTÁS
2021.02. // C. 19712 EGY MONDAT
2021.02. // C. 19713 NÉGY KIFLI
2021.02. // C. 19714 ÖREG EMBEREK
2021.02. // C. 19727 ELTESZEM
2021.04. // C. 19817 VEKKER
2021.04. // C. 20003 BOLTOCSKA
2021.05. // C. 20010 REGGELI IMA
2021.05. // C. 20015 HOVA EZT A FOTÓT
2021.06. // C. 20049 MEGINT
2021.06. // C. 20053 MENTŐBEN
2021.06. // C. 20055 04:55
2021.07. // C. 20098 EMBER
2021.07. // C. 20099 SZÁMOLOM IDŐMET
2021.07. // C. 20101 PÁL ÜZENI
2021.07. // C. 20111 HÁLAADÁS
2021.07. // C. 20112 KOLLOKVIUM
2021.08. // C. 20161 00:24
2021.08. // C. 20166 FÁZOM
2021.09. // C. 20227 INDULUNK
2021.10. // C. 20259 EGY TEKINTET
2021.10. // C. 20260 TÉTOVA
2021.10. // C. 20262 ALIKA
2021.10. // C. 20263 TIZEDGRAMM
2021.10. // C. 20268 LABIRINTUS VOLT
2021.10. // C. 20277 REND VANN
2021.10. // C. 20279 ÖNÉLETRAJZ
2021.11. // C. 20323 VASÁRNAP DÉLBEN
2021.11. // C. 20356 KÖVEK
2021.12. // C. 20359A BÉKÉS RÉMÁLOM
2021.12. // C. 20485 3:01
2021.12. // C. 20487 ELŐSZÖR
2021.12. // C. 20487 FÉL HÉTKOR
2022.01 // C. 20516 KETTŐKOR
2022.01. // C. 20534 IDEGEN
2022.01. // C. 20537 HIÁBA TUDOM
2022.02. // C. 20573 ZELK
2022.02. // C. 20594 VEKKER
2022.02. // C. 20595 HATNEGYVEN
2022.02. // C. 20596 SVÁBHEGYET VÁLASZTOTTA
2022.02. // C. 20597 KATALÓGUS
2022.03. // C. 20597 KECSKEMÉT 2009. JÚLIUS 9.

2022.03. // C. 20637 NINCSEN

2022.03. // C. 20644 RÍTUS

2022.03. // C. 20649 RÁNTOTT LEVES

2022.03. // C. 20650 KERESSEM

2022.04. // C. 20766 UTCÁN BALLAGÓ

2022.04. // C. 20765 HISZEN MEGMONDTA

2022.04. // C. 20767 MEZETLENEK VOLTUNK

2022.04. // C. 20768 KÓMOZSÁR